

ஸ்ரீமதோமாநுஜாயநமஃ.

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்தரம்.

இச்சபாபண்டிதரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்

ஸ்ரீமான் - மாடபூசி

தர்க்கதீர்த்தர் - ராமாநுஜாசார்யரால்

எழுதப்பட்ட தாத்பர்யஸஹிதம்

அநேக தேசாநீத ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

லேககப்ரமாதாதி ஜநிததோஷங்களில்லாமல்

மேற்படி

ராமாநுஜாசார்யராலும்

வலி - முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (ல்மிடெட்) யாரால்

சென்னப்பட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராஶ்ரகரசாலையில்

ஸ்ரீபராங்குசதிருவவதாராதி ௧௯௦௨.

பலவஸம்வத்ஸரத்தில்

பதிப்பித்துப் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

ககூக.

வீஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

1882 - ஸ்ரீதீபிய ஆளுவது ஆக்ட்டுப்ரகாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்து
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ப்ரதிமாதம் 5 - பாரங்களுக்குக் குறையாமல் சாஸ்வதமாய் அச்சிட்டு
மூன்றசலைமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - காபிகளும், பாகஸ்தர்களுக்கு
5 - காபிகளும் போஷகர்களுக்கு 1 - காபியும் ப்ரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாகஸ்தர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100,
போஷகர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது ப்ரதி இங்கிலிஷ்மீர்
15வக்ஞன் 10-ல் ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப்ர
வேசவர்த்தனைக்ரமமாக ரூபா 2-0-0, ரூபா, 1-0-0, ரூபா, 0-4-0.

மற்ற விவரங்களெல்லாம் சட்டபுஸ்தகத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்
டும். இதின் விலை, அனா 2.

இந்த வஸபயாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டு

ப்ரசுரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்மேலான

காகிதம் தமிழ்விபி 3-4-0

பாரதாதிதனிஸ்லோகம் 0-5-0

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம் 0-14-0

ராமசரமஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் டிடொ 0-3-0

இயற்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா அரும்

பதஸஹிதம் டிடொ 1-2-0

டிடொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டிடொ டிடொ 0-12-0

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்உயர்ந்த

காகிதம் தெலுங்குவிபி 3-4-0

ராமசரமஸ்லோகம் டிடொ 0-3-0

பாரதாதி தனிஸ்லோகம் டிடொ 0-5-0

இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா

அரும்பதஸஹிதம் 1-3-0

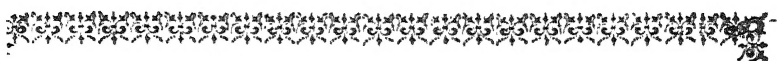
டிடொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டிடொ 0-12-0

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய.

கார்யதர்சி - தனாகிரி,

கே. 31, வெங்கடாசலமுதல்தெருவு, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை,
(ஸிமிடெட்).

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம்.

பீடிகை,

—(10:—

இந்த க்ரந்தம் பராசரமஹர்ஷி ப்ரணீதமான பராசரஸ்ம்ருதியில் த்தரபாகம். வேதத்தில் பூர்வபாகத்தில் யஜ்யம்முதலான ஸாமாய்ய ர்மங்களை விதித்து மேல்பாகத்தில் மோக்ஷத்துக்கு வேறுவாகப் ரமாத்ம்வ்ரூபரூபகுண விபூதிகளையும் பக்தியையும் விதித்தது பால் முதல்பாகத்தில் வர்ணஸ்ரமசாரங்களை உபபாதித்து மேல்பாக ன இந்த க்ரந்தத்தில் நிர்நுஷ்டமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான பர மகாந்நி தர்மத்தை உபபாதிக்கிறபடியினால் இதற்கு விசிஷ்ட பரம ர்மசாஸ்த்ரம் என்று பெயர். ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என் ெற மூன்றுவகைகளில் இந்த ஸ்ம்ருதியை மதல்யபுராணத்திலும் ரத்மபுராணத்திலும் ஸாத்விகத்திற் சேர்த்திருக்கிறது. ஒருவகைப் ட்டதை மற்றொரு வகைப்பட்டதாக வறிவிக்கையின்றிக்கே வஸ்து ின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி. யறிவிக்கிற க்ரந்தமே ஸாத்விகமென ெபடும்.

இந்த க்ரந்தகர்த்தாவான பராசரமஹர்ஷியை மிகவும் ப்ராமா ணிகராக வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும், இவருடைய ஃகப்பனாரான சக்தி என்கிற மஹர்ஷியை ஸிஸ்வாமித்ரரா லேவப்ப ட்ட ஒரு ராக்ஷஸன் பக்ஷித்துவிட்டான் ; அதை இவர் கேட்டு இவ் புலகில் ராக்ஷஸர்களில்லாமற் செய்து விடுகிறேனென்று ஒரு யாகம் செய்தார் ; அந்த யாககுண்டத்தில் இவருடைய மந்த்ரசக்தியினால் அனேகம் ராக்ஷஸர்கள் வந்து விழுந்து மாண்டுபோனார்கள் ; இந்த அநர்த்தத்தை இவருடைய பிதாமஹரான வஸிஷ்டமஹாமுனிவர் பார்த்து, அப்பா! உம்முடைய தகப்பனார் தம் விதியினால் மாண் டார் ; அதற்கு ராக்ஷஸர்கள்மேல் என்ன குற்றம்? கோபமென்பது புருஷனைக் கெடுத்துவிடும். ஆகையால் நீ ராக்ஷஸர்கள்மேல் கோபி க்கக்கூடாது; என்று உபதேசிக்க, அதை அப்படியே அவ்க்கிரித்து அந்த யாகத்தை நிறுத்திவிட்டார். அப்பொழுது புலஸ்த்டர் வந்து,

என்னுடைய மமசத்தை யழித்து விடாமல் காப்பாற்றினபடியால் உமக்கு ஸகலமான வாஸ்தவாததங்களும செவ்வையாய் பரகாசிக்ரு மென்று வரங்கொடுத்தாரா. பின்பு வஸிஷ்டமஹாமுனியும் தான சொன்னதை யங்கீகரித்ததற்காக ஸந்தோஷித்து அதே வரத்தைக் கொடுத்தாரா எமபெருமானுடைய ஸிமஹாஸநாமசமரய பரமாசார் யரான ஆளவநதாரும் இவா செயத உபகாரத்தைப் பற்றித் தாம் செய்தருளின ஸந்தோதராதந்தின் முதலில் இவாக்கு பரணமம் பண்ணி, திருநாடிகெழுந்தருளுங் காலத்தில், பரமோபகாரகரான இவருடைய திருநாமத்தை தாசநபரவாததகரான ஒருவருக்கிட்டு மற வாமற் செய்திலோமே எனனுங் குறையுடன் திருநாடிகெழுந் தருளினார். அக்குறையை தாசநபரவாததகரான ஆழவான திருக் குமாரருக்கு ஸ்ரீபராசரபட்டரென அ திருநாமஞ்சாததி எமபெருமா னார் தீர்த்தருளினார். ஆகையால் இவா ஸகல வாஸ்தவார்த்த வேத் தாவுமாய் பராமானிகருமாகையாலே இவாசெய்த இந்த கரந்தம் எவ லா கரந்தங்களிலும் ஆபத்தமமாக சிஷ்டாகளா லங்கீகரிக்கப்பட்டி ருக்கிறது.

இவா நாஸ்திகர் முதலான குதருஷ்டிகளுடைய குயுத்திகளைத் தமமுடைய ஸதயுக்தியினால் கண்டித்து அவர்களை ஃசிப்பித்தபடி யால் பராசரரென்னுங் திருநாமத்தையுடையாரானார். இவா செயத் தருளின கரந்தங்கள்: பராசரஸமஹிதை, புராணாதநமான ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், இந்த பராசரஸமருத் எனபவைகளாம். இவைகளேபாஸித் தமாகக் காணவருகின்றன இவருடைய தகப்பனார், வஸிஷ்டமஹா முனியின் குமாரராகிய சக்தி எனனும மஹாஷி; இவர் குமாரர், சுக மஹாமுனிவருடைய தகப்பனாரான ஸ்ரீவேதவயாஸபகவான. இவா மைதரேயா முதலான அனேகம் சிஷ்யர்களுக்குப் பரமாராததங்களை யுபதேசித்து அவர்களடியாக ஜகத்தை வாழவித்துக்கொண்டு இந்த கலியுகத்தினுத் வரையிலும் நெடுங்காலம் எழுந்தருளியிருந்தார்

இப்படிக்கு,

ஸபாபண்டிதா கள்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பராசர விசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்.

க - வது அத்யாயம்.

முநயகூசு:.

விஸ்வரூப சமாஹ்யஸி ஸரிஸஞ்ஞயநம: ||

கத மாஞ்ஞயநம: || ௧.

முநயகூசு:.

விஸ்தரேணஸமாஞ்ஞயநம: ||

கதமாஞ்ஞயநம: || ௧.

தா-ம். மைத்ரேயர் முதலான ருஷிகள் ஸ்ரீபராசரபகவானிடம் சென்று ஸாமான்ய தர்மங்களைக் கேட்டறிந்து, அவைகள் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதங்க எல்லாமையால் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்துக்கு நேரே ஸாதநமான பகவத் ஸமாஞ்ஞயநத்தைக் கேட்க விரும்பி அவரை பார்த்திக்க, தத்ப்ரஸ்நோத்தரூபமாக ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கிறதிந்த ஸந்தர்ப்பம்.—ருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.—நம்விரோதிகளைப்போக்கி இஷ்டத்தை யளிக்க ஸமர்த்தனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் விதமும் அதினங்கங்களும் ஆஸ்ரயித்தவந்தரம் செய்யும் ஆராதனவிதிகளும் ஆகிய இந்த உத்க்ருஷ்ட தர்மங்களை நாங்களறியும்படி பரக்கச்சொல்லி யருளீர்.

ஸ்ரீபராசரஉவாச.

வக்ஷ்யாமி முநயஸ்ஸர்வே விஷ்ணு ராஞ்ஞயநம: ||

மந்த்ர தீக்ஷா விதிஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதிம்ததா || ௨.

ஸ்ரீபராசரஉவாச.

வக்ஷ்யாமி முநயஸ்ஸர்வே விஷ்ணு ராஞ்ஞயநம: ||

மந்த்ர தீக்ஷா விதிஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதிம்ததா || ௨.

தா-ம். ருஷிகள் இப்படி பார்த்திக்க ஸ்ரீபராசரபகவான்சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! ஸர்வ வ்யாபகனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் க்ரமத்தையும், அதற்கங்கமான மந்த்ரத்தையும், மற்றும்முண்டான வர்தங்களையும், ஆராதனப்காரத்தையும் நீங்களெல்லாரு மறியும்படி சொல்லப்போகிறேன்; கேளுங்கள்.

௨.

அத்யநு ச்ஞஞகாதி நாரணவெஷ்வஸ்ய ஸ்ரீமீ |

புண்ணி நாமந்யூயை வசம ந்யூயைவார்ப்புணம் ஸ்ரீ || 3.

ஸம்ஸ்காரஃ பஞ்சகர்த்தவ்யா ப்ராஹ்மணஸ்ய விதாநதஃ |

அத்யந்த சங்கசக்ராத் தாரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் |

புண்ட்ரம் நாமக்ரியாசைவ மந்த்ரஸ்சைவாச்ச்சகம் ஹரே || ௩.

ஸம்ஸ்காரஃ பஞ்சகர்த்தவ்யா ப்ராஹ்மணஸ்ய விதாநதஃ |

தா-ம். பக்ஷத் ஸமாஸ்ரயண மாவது—முதலாவது—ஒரு ஸேவகன் தன்னை இன்னார் மனுஷ்யனென்று பிறரறிக்கக்காகத் தன் எஜமானனுடைய அடையாளத்தைத் தரிப்பதுபோல் ஸ்ரியஃ பதியினுடைய தாஸரான நாமும் அவனுடைய ஆயுதங்களான சங்கம்சக்ரம் முதலானவைகளைத் தரித்தல். இரண்டாவது—சேஷியான அவனுடைய பாதாக்குதியான ஊர்தவ புண்ட்ரத்தை உத்தமாமங்கமான முகத்தில் தரித்தல். மூன்றாவது—ஸ்வாமியான அவனுடைய ஸம்பந்தியான திருநாமத்தை தாஸபதத்தைச் சேர்த்துத் தரித்தல். நாலாவது—அவனுக்கும் நமக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்துக்கும் உபாயோபேயங்களுக்கும் வாசகமான மந்த்ரக்ஷத் அநுஸந்தித்தல். ஐந்தாவது—தன்னுடைய அடிமை ஸித்திகைக்காக ஸ்ரியஃ பதையை யாராகித்தல். ஆக முக்தி யடைவதற்கு யோக்யதையை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் இவையைந்தும் வேதசாஸ்த்ராகமாதிகளிற் சொன்னக்ரமப்படி ப்ராஹ்மணத் து வர்ணங்களிலுள்ளவர்களுக்கு அவஸ்யம் அநுஷ்டிக்கத்தக்க பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களாம். ௩௨.

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநா சக்ரஸ்ய தாரணத் || ௪.

விநா ட்யுயேநவై விநா ச்ஞ்ஞாலஸ்ய மவாபுயாத் |

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநா சக்ரஸ்ய தாரணத் || ௪.

விநாத்வயேநவை விப்ரஸ்சண்டாலத்வ மவாபுத்யாத் |

தா-ம். சக்ரதாரணம் என்கிற தாப ஸம்ஸ்காரமும் த்வயாநுஸந்தாநம் என்கிற மந்த்ர ஸம்ஸ்காரமும் இவ்விரண்டாவன, பூணாவில்லா ப்ராஹ்மணன்போல் நீசனாவான். ௪௨.

விநா ச்ஞஞகாதி நாரணவெஷ்வஸ்ய புண்ணி || ௫.

கூபவீதம் சிஹுபநம் விநாஸ்ய ஸதஸ்ய ஸ்ரீமீ |

சுத்ரலாப்யந ஸிஸ்ய விநாஸ்ய நிஷ்பலம் ஸ்ரீ || ௫.

விதிநாசங்க சக்ராதி தாரணஞ் சோர்த்வ புண்ட்ரகம் || ௫.

உபவீதம் சிகாபந்தம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் |

சக்ரலாஞ்சர ஹிநஸ்ய விப்ரத்வம் நிஷ்பலம் பவேத் || ௬.

தா-ம். சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய க்ரமப்படி சங்க சக்ரங்கள் முதலிய ஆயுதங்களைத் தப்ப்தம் செய்து தரித்தல், ஊர்த்வ புண்ட்ரம், பூணூல், சிகை, இவைகளையும் ஸர்வகாலத்தினு மணிதல் ப்ராஹ்ம ணனுக்கு ஆவஸ்யக மென்று தர்மசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லப் பட்ட து. எவனுடைய சரீரத்தில் திரு வாழியின் சிஹ்ர மில்லையோ? அவனுடைய ப்ராஹ்மணத்வம் ஒரு பலத்தையும் கொடுக்காது. இத் தால், ஸமாஸ்யண மில்லாதவன் தான் முதலானவை வாங்க யோக் யனன்மென்கிறது.

கா.

அ-சக்ர ஹரிணம் விப்ரம் யஸ்ப்ராத்தே போஜயேந்ரஃ |

ரேதோ மூத்ர புரிஷாதீந் ஸபித்ருப்யஃ ப்ரயச்சதி || ௭.

அசக்ரதாரிணம் விப்ரம் யஸ்ப்ராத்தே போஜயேந்ரஃ |

ரேதோ மூத்ர புரிஷாதீந் ஸபித்ருப்யஃ ப்ரயச்சதி || ௭.

தா-ம். சக்ரங்கர மில்லாத ப்ராஹ்மணனை எந்தப் புருஷன் ப்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரித்து போஜனம் செய்விக்கிறானோ; அவன் தன் பித்ருக்களுக்கு சக்லம், மூத்ரம், அமேத்யம், இவை முத லான நிஷித்தங்களைக் கொடுத்தவ னாகிறான். அவர்களுக்குக் கொடு த்தது தீமையையே விளைக்குமென்றபடி.

௭.

ஷக்ஷ சத்ரோர்த்வ புண்ட்ராதி ரஹிதோ ப்ராஹ்மணாதமஃ |

ஸஜீவந்நேவ சண்டாள ஸ்ஸர்வ கர்ம பஹிஷ்க்ருதஃ || ௮.

சங்க சக்ரோர்த்வ புண்ட்ராதி ரஹிதோ ப்ராஹ்மணாதமஃ |

ஸஜீவந்நேவ சண்டாள ஸ்ஸர்வ கர்ம பஹிஷ்க்ருதஃ || ௮.

தா-ம். சங்கசக்ர ஊர்த்வ புண்ட்ர தாரணங்கள் முதலானபஞ்ச ஸம்ஸ்கார மில்லாத ப்ராஹ்மணன், தன் ஜாதியில் தாழ்ந்து இந்த ஜந்மத்திலேயே நீசனாய் யாதொருவைதிக கர்மத்துக்கும் உபயோகி யாக மாட்டான்.

௮.

ஸந்நு ச்ஞகாதி ஸம்ஸ்காரஃ க்ரத்வாஸுநி ஸத்ருமஃ |

சக்ரலாஷ்பந ஸிஸேந க்யுதம் க்ரத்வ நிஷ்பலம் || ௯.

தஸ்மாச்சக்ராதி ஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா முகிஸ்த்தமா:|

சக்ர லாஞ்சக ஹிநே க்ருதம் கர்மச நிஷ்பலம்|| ௯.

தா-ம். ருஷிகளே ! சக்ரதாரண மில்லாதவன் செய்த கர்மம் பலமின்றியே யொழியு மானகயால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களை அவ ஸ்யம் செய்துகொள்ளவேணும். ௯.

தபஸஸ்காரத்தின் கர்மம்.

ஸ்வாஸ்த்ய ஸதேஹி ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே கீதவம் |

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௦.

அசாரியோ விதிவத்குர்வாச் சக்ரபுண்டராதிஸத்க்ரியாம் |

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௦.

ஆசார்யோ விதிவத்குர்வாச் சக்ரபுண்டராதிஸத்க்ரியாம் |

தா-ம். சுபமான திதி வாரம் முதலானவைகளோடு கூடின திந த்தில் ஆசார்யன் முதல் யாமத்தில் ஸ்நானம் முதலான நித்ய கர்மங் களை யநுஷ்டித்து பகவானுக்குத் திருவாராதனம் ஸமர்ப்பித்துப், பி ன்பு ஸ்நானம் பண்ணி, பரிசுத்தனா யிருக்கிற சிஷ்யனை யழைத்து, கங்கணங்கட்டி, சாஸ்த்ர விதிப்படி பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்ய க்கடவன். ௧௦.

காரயே ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௧.

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௧.

காரயே ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௧.

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௧.

தா-ம். ஸமாஸ்ரயணத்துக்காக ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே, வெள் ளியினாலாவது, தாமரத்தினாலாவது, தன் னுடைய சக்திக்குத் தக்கபடி சங்கசக்ரம் முதலான ஆயுதங்களின் ப்ரதிமைகளை அழகாயிருக்கும் படி செய்விக்கவேண்டியது. ௧௧.

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௨.

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௨.

ஸ்வாஸ்த்யே நமஸ்ய ரஹ்ஸ்யே || ௧௨.

சங்கம்சக்ரம் கதாமகட்கம் சார்ங்கம் பஞ்சாயுதம் க்ரமாத் || கஉ.
ஸ்வாப்ய பஞ்சாம் ருதைச்சத்தை: பூஜயேத்புரதோஹரே: |
தத்தத்ப்ரகாச கைர்மந்த்ரை: பூஜயேத்குஸுமாத்ரி: || கங.

தா-ம், சங்கம், க. சக்ரம், உ. கதை, க. கட்கம், (நந்தகமென் னும் கத்தி), ச. ததுஸ்ஸு, ரு. என்கிற பகவானுடைய இந்த ஐந்தா யுதங்களுக்கும் க்ரமமாகப் பரிசுத்தமாய்ச்சேர்த்திருக்கும்பஞ்சாம்ரு தத்தைக் கொண்டு திரு மஞ்சனம் செய்து, அவ்வவ ஆயுதங்களின் ப்ரபாவங்களை நன்றா யுரைக்கும் மந்த்ரங்களை யதுஸந்தித்துக் கொ ண்டு புஷ்பம் தூபம் தீபம் முதலானவைகளால் பகவானுக்கு முன் னே அவைகளுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. கங.

புரதோக்ரிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருஹ்யோக்த விதாநத: |

ஐத்யுதாநாநி பர்யஸ்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || ௧௪.

புரதோக்ரிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருஹ்யோக்த விதாநத: |

இத்மாதா நாத்ரி பர்யந்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || கச.

தா-ம். பின்பு தன் முன்னிலையில் அக்திப்ரதிஷ்டை பண்ணி, அந்த அக்தியில் தங்குந்தங்களுடையக்ருஹ்யம் என்கிற அதுஷ்டாந ப்ரகாசகமான கல்பஸூத்ர விதி ப்ரகாரம் ஸமித்தீஹாமம்முதல் தாம் பூல நிவேதநம்வரையிலானஹோமங்களை முடிவுவரையில் நடத்தவும்.

பஞ்சாயுத்யுதாநாநி பர்யஸ்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் |

ஐத்யுதாநாநி பர்யஸ்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || ௧௫.

நமஸ்குர்யாத் ததோ பக்த்யா தேவதேவம் ஜநார்த்தநம் |

பஞ்சாயுத பஞ்சாயுதாந்யக்ருஹ ப்ரகாஸ்யச யதாவிதி |

ஜஹுமயாத் தேதி மந்த்ரைஸ்ச சிஷ்யேண ஸஹிதோக்ரு: || ௧௬.

நமஸ்குர்யாத் ததோ பக்த்யா தேவதேவம் ஜநார்த்தநம் |

தா-ம். பிறகு அந்த அக்தியில் ஐந்து ஆயுதங்களையும் வைத்து அந்த ஆயுதங்களின் மஹிமையை ப்ரதிபாதிக்கிற மந்த்ரங்களினால் ஆசார்யன் ஹோமம் செய்து, அந்தநம் சிஷ்யனோடு கூடி தேவாதி தேவனுன ஸ்ரிய:பதியை பக்தியுடன் நமஸ்கரிக்கக்கடவன். கரு.

பஞ்சாயுத்யுதாநாநி பர்யஸ்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் |

ஐத்யுதாநாநி பர்யஸ்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || ௧௭.

நமஸ்குர்யாத் ததோ பக்த்யா தேவதேவம் ஜநார்த்தநம் |

சுஜீன ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ।

சுஜீன ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௧௮.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௧௯.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௦.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௧.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௨.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௩.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௪.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௫.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௬.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௭.

தாம். குடம் முதலானபாத்தரத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து அதை மந்தரித்து அஜ்ஜலத்தினால் சிஷ்யனை ஸ்நாநம் செய்வித்து கிழக்கு நோக்கி உட்காரச் செய்து, ஆசார்யன் ஜாக்ரதையா யிருந்து அக்நி யில் தப்தம் செய்யப்பட்ட ஆபுதங்களை எடுத்து காமமாக, சக்ரத்தி னால் வலது புஜத்தையும், சங்கத்தினால் இடது புஜத்தையும், கதை யினால் நெற்றியையும், கட்கத்தினால் மார்வையும், சார்ங்கத்தினால் கிரஸையையும் சிஹ்ந மிருக்கும்படியாக அஜ்ஜலத்தைப் போக்கா டின்ற இந்த ஆபுதங்களினாலே அங்கம் செய்து பின்பு அவைகளுக் குபஞ்சாம்ருதத்தினால் திருமஞ்சளும் முன்போல் திருவாராதமும் செய்து அநந்தரம் ஹோமத்தை முடித்து விடவேணும். ௧௯.

வீசம் பாஸ்யம் கருணாபூஷணம் சந்திராபி ஸேவிதா ॥

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௮.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௨௯.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௩௦.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௩௧.

ப்ரதபேத்யஸ்யம் கதயாஸ்யம் ஸாஸ்த்ரம் மத்யமம் ॥ ௩௨.

தாம். இவ்விதமாய் சங்கம் சக்ரம் முதலான பஞ்சாயுதங்களி னால் தாபம் என்கிற இந்த ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவும், ப்ராஹ்ம ணைத்தமார்களே ! இதுக்கு ஆஸ்ரம நியம மில்லை; ஸ்த்ரீ என்றும்

புருஷனென அம் நியமமு மிலலை; எந்த ஆஸரமத்திருநதாலும் எவ
ராயிருநதாலும் ஸகலரும் பஞ்சஸமஸகாரங்களில் முதனமையான
தாப ஸமஸ்காரத்தைச் செயவித்துக் கொள்ள வேணு மென்று காம
யோக நிஷ்டரும் ஜனாரயோக நிஷ்டருமான ருஷிகள் பரதீபாதி
ததராகள ௨௦௨.

202.

‘కర్మ సంస్కార సిద్ధ్యనం జాతకర్తాది కారయేత్ || ౨౧.

మన సంస్కార సిద్ధ్యర్థం మన దీక్షావిధిస్తాం ।

காம ஸமஸ்கார ஸித்யர்த்தம ஜாதகாமாதி காரயேத || ௨௧.

மந்திர ஸமஸ்கார ஸ்தூத்யாததம் மந்திர தீக்ஷாவிதிம் ததா ।

தா-ம. ஜாதகாமம் முதலான ஸமஸ்கார மிஷ்டான ஒரு யாகததைச் செய்தால் அந்த யாகம் ஸ்வராகம் முதலான பலவகைகளாகொடாது ஆகையால் முதலில் அந்த ஸமஸ்காரங்களை யடைந்து, பின்பு யஜ்ஞம் செய்து ஸவாக் காதி பலங்களை ஸாதிக்கவேணும். அப்படியே, மந்தர தீக்ஷையை ஸாங்கோபாங்கமாய்ப் பெறாதவனுக்குத் திருவஷ்டாக்கூரம் முதலான மந்திரம் மோக்ஷத்தைக் கொடா தாகையால் மந்தர தீக்ஷைக்கு அங்கமான இந்த தாப ஸமஸ்காரத்தை அவஸ்யம் பெறவேணும்.

உகழி

உக

ఉద్వాహనమయే శ్రీ కాం పుంసాశ్చైవోపనాయనే॥ ౨౨.

చక్రాదిధారణం ప్రోక్తం మన్తైః పఞ్చాయదస్యచ ॥

உதவாஹஸமயே ஸதர்னம் புமஸாஞ்சைவோப நாயகே ||

சகராதி தாரணம பரோகதம மந்தரை: பஞ்சாயதஸ்யச |

தா-ம மந்தர டிகதமாக பஞ்சாயத் தாரணமாகிற இந்ததரப ஸமஸ்காரம் புருஷர்களுக்கு உபநயந காலத்திலும் பெண்களுக்கு உபநயந ஸ்தானதில் செய்யப்படும் விவாஹ காலத்திலும் செய்ய வேணும். உஉடி.

২২৭.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతా వృత్తరఖిణ్ణో విశిష్ట సరమ ధర్మశాస్త్రే

తాప సంస్కార వర్ణన న్నామ ప్రథమోధ్యాయః.

க-ஊ அது அதயாயம் முற்றிற்று.

அவாஹார்ய பூதேயேஷு ஸுபதீப நிவேதனై |

ஸம்பூஜ்யஸிம் ஸ்ரதிஸூப்ய ஸோமம் ஸூர்யஸ வாசரேத் ||

பாருஷேண சூகீந கீசவாபேஷு நாமபி: |

மூலம் ஸ்ரீ ன வௌக்ய ஸோமகேசு ஸயாபயேத் || ௨.

அஷ்டபுண்டராணயஷ்டதிக்ஷாமதயேசுவாரிவிநயஸேத |

வயாஹரஸாவபுண்டரேஷுக்ஷேசவாதீநயதாசரமம் || ச.

ஆவாஹநாக்யபாதயையஸச தூபதீபநிவேதனை: |

ஸம்பூஜயாக்ஷிம்பரதிஷ்டாபய ஹோமம் பூர்வவதாசரேத் || ௩.

பௌருஷேண து ஸூகீதேந கேசவாதயையஸச நாமபி: |

மூலம் நதரேணவை ஹோமதவா ஹோமகேசஷம் ஸமாபயேத் || ௪.

நா-ம, அதில் கிழக்கு முதலாக எட்டுத் திசுக்குக்களில் எட்டும், நடுவில் மூலையோவிட்டுக்கிழக்கு முதலான நாலுதிக்குக்களில் நாலும், ஆகப்பனவிரண்டு ஊர்த்வபுண்டராகளையேழுதி, அவைகளில் எழுதின க்ரமமாக கேசவன் முதலாக மேல சொல்லப்போகிற பன்னிரண்டு திருநாமங்களை ஆவாஹநம்பண்ணி, அவ்வவர்கள் திருநாமங்களைக்கொண்டே அர்க்யம், பாக்யம், ஆசமநீயம், தூபம், தீபம் இவை முதலியவைகளா வாராதித்துப் பழம் முதலாகத் தாம்பூலாததமாகக் கண்டருளப் பண்ணி, அநந்தரம் முனஸமஸகார பரகாரணத்திற் சொல்லியபடி அவ்வவர்கள் கல்பாநுஸாரமாய் அகநிபரதிஷ்டை பண்ணி, புருஷஸூக்த நுகுக்குகளினாலும் கேசவாதித்வாதசநாமங்களினாலும் திருமந்தரத்தினாலும் ஹோமத்தை ஸம்பூரணமாகச்செய்து முடித்து விடவேண்டியது

கா

ஸுதக்ஷிணம் தத: கர்ய ந்நமஸு-ர்ய ச்ஞ ஷக்ரித: |

புஷ்டிரிஷி ஸூர்யே பிஷ்ய மாஸீநம் விநயாஸ்யதேவ || ௨.

ஸஸூரேத்ய தத: க்ஷிண்ய நுநம் ஸர்யகூநாஸ்யதேவ |

தத: ஸுபூமி புஷ்டிரிஷி மூதாஹர்யே நித்யத: || ௩.

பரதக்ஷிணமதத: குரயாநமஸுகூர்யாசசபகதித: |

புண்டராணிதாநயேசசிஷ்ய மாஸீநமவிநயாநவிதம் || ௪.

கமஸக்ருதயதத: ஸிஷ்டேபா குருமஸர்வகுணாவிதம் |

தத: பரபருதிபுண்டராணி மருதாதாநாஸிதிதபச: || ௫.

தா-ம். அந்நகரம், பக்தியுடன் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைப் பண்ணி, வணக்கத்துடன் தன் பக்கத்திலுட்கார்ந்திருக்கும் சிஷ்யனுக்கு மேல் சொல்லப்போகிற க்ரமமாக ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் செய்யிக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும், தனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனாய் ஸமஸ்தமான ஆசார்யகுண யுத்தன குருவுக்குத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அதுமுதல் நித்யமாய் ம்ருத்திகையினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரிக்கக்கடவன்.

அ.

ಆದಾಯ ವ್ರಷ್ಟವೇ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಽಽ ವಿಮಲಾಂ ಉಭಾಯಿ ||
ಮೂಲಮಸ್ತೌನಾಭಿಮಸ್ತೌ ಚೈರ್ಧೃವುಣ್ಣಾಽಽ ಧಾರಯೇತ್ ||
ಲಲಾಟಾದಿಷು ವಾಙ್ಮೇಷು ಕೇಶವಾದೀ ಯಥಾಶ್ರಮಮ್ |

ஆதாயவைஷ்ணவேக்ஷத்தே ம்ருத்திகாம்பவிமலாம்சபாம் |
மூலமந்த்ரேணாபிமந்த்ரய சோர்த்வபுண்ட்ராணிதாரயேத் || ௧௦.
லலாடாதிஷு-சாங்கேஷு-கேசவாதிர்யதாಕ್ரமம் |

தா-ம். அந்த ம்ருத்திகையை எம்பெருமானுகந்தருளின ஸ்ரீரங்காதி நிவ்யக்ஷத்தரத்தில் நின்றும் ஸங்க்ரஹித்து, வெண்மையாய், ம்ருதுவாய், வாஸநையுடையதாம்படிசெய்து திருமந்த்ரத்தினுலபிமந்த்ரித்து, நெற்றிமுதலான அவயவங்களில் ஊர்த்வபுண்ட்ரமாகத்தரித்து அவைகளில் கேசவாதி மூர்த்திகளை ஆவாஹநம் செய்யவேண்டியது.

கூழி.

ஊர்த்வபுண்ட்ரலக்ஷணம்.

ಸ್ವೃಜುಲಂ த್ರ್ಯஜுலம் வாபி ஸ்யஸ்தராஜம் ப்ரக்ஷயேத் || ௧௦.
பார்க்ய ம்ஜுலமாசூம் ஸ்ய டூர்ஹுபுணீஸ்ய லக்ஷணம் |

த்வ்யங்குலம்த்ரயங்குலம்வாபி ஹ்யந்தராளம்ப்ரகல்பயேத் || ௧௦.
பார்ச்வமங்குலமாத்ரமஸ்யா தூர்த்வபுண்ட்ரஸ்யலக்ஷணம் |

தா-ம். இரண்டங்குலமாவது, மூன்றங்குலமாவது, இடையில் விட்டு, இரண்டு பக்கங்களில் ஒவ்வோரங்குலம் அகலமுடையதாய், (ஹரிபாதாக்ருதியாய்வெண்ம்ருத்திகையினால்) தரிக்கப்பட்டது ஊர்த்வபுண்ட்ரமென்று சொல்லப்படும்.

கௌ.

पारैः पादाङ्गुलिं रम्यं सुपार्श्वं सुमनोहरम् ||
नासिकामाल मारुष्य ललाटश्च विन्यसेत् |
विसंस्वादिपुण्ड्राणि सच्चिद्राज्ञैव धारयेत् || ११.

ஹரோபாதாக்ருதிமரமயம் ஸம்பாஸ்வம்ஸுமரோஹரம் || ௧௧.
நாஸிகாமூலமாரப்ய லலாடாகதஞ்சவியேனத் |

ஏவமஸர்வாணிபுண்ட்ராணி ஸசசித்ராண்மேவதாரயேத் || ௧௨.

தா-ம. ஹரிபாதாக்ருதியாய், பஹுகுண ஸம்ருத்தமாய், மநஸ்ஸுக்கு ஆஹ்வராத ஜகதமான ஊர்த்வபுண்டரத்தை நாஸிகாமூலமென்று சாஸ்த்ரங்களில் வித்தமரீன நாஸிகையின் மூன்றாவது பாகம் தொடங்கி நெற்றிக்கட்டுவரையில அழகாகத் தரிககவேணும் இப்படியே ஹரிபாதாக்ருதியான மற்ற ஊர்த்வபுண்டரங்களையும் இடையில இடமவிட்டே தரிக்கவேணும், ௧௨.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்டரத்துக்கு நிஷேதம்

ஸ்ரமாணீஸம் பஹு மச்சித்ரஞ் சிவரயேத் |

அச்சித்ர மூர்த்திபுஷ்டி யு: கரீசி விமூர்த்தி: || ௧3.

தேனே ஸி க்ருத் ச் ச்ரயேக்ருத்: சாநி ந சஞ்சய: |

தேனே சித்ரநிபுஷ்டி ப்ரஹ்ம ச் ச்ரயேத் || ௧௪.

பரமாணவீரமபததாகர மசசித்ராஞ்சவியர்ஜயேத் |

அசசித்ரமூர்த்வபுண்டரது யுகரோதிவிமுடதீ: || ௧௫.

தேனேவஹித்ருதஸ்ஸமயக் கருபாதேநஸமசய: |

தஸ்மாசசித்ராவிதம்புண்டரம் பராஹ்மணஸஸதம்தரேத் ||

தா-ம கீழுதஹரிதத நீளமஅகலங்களில் குறைந்தாலும் அதிகரித்தாலும், துனிசோரதிருந்தாலும், இடையிலவெளியிலலாவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட புண்டரத்தைத் தரிகககூடாது. ஊர்த்வபுண்டரத்தினஸ்வரூபமறியாத ஒருமுடன அந்தபுண்டரத்தைத் தரித்தானே யானால், அவன நாயினகாலேத் தரித்தவனாவான், இதில்ஸமசயமில்லை. ஆகையால் இடைவெளியுள்ள ஊர்த்வபுண்டரத்தையே பராஹ்மணன தரிக்கக்கடவன. ௧௬.

வைதிககர்மங்களில் ஊர்த்வபுண்டரநாரணவிதி.

ஸ்ரமோகாலே ஜபே ஸுமே ஸ்ரமோகாலே ஜபே ஸுமே || ௧௭.

ஸ்ரமோகாலே ஜபே ஸுமே ஸ்ரமோகாலே ஜபே ஸுமே || ௧௮.

ஸதயாகாலேஜபேஹாமே ஸ்வாத்யாயேபிதருதர்ப்பணே |

ஸராததேதானேசயஜேஞ்ச தாரயேதூர்த்வபுண்டரகம் || ௧௯.

தா-ம. தினந்தோறும் த்ரிகாலத்தினும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும ஸத்யாவகதநம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யயமம், பர்வகாலங்களில்

செய்யவேண்டுமே பிதருதர்பணம், ஸ்ராததம், தாநம், ஒரு பலத்தை உதேகிததுச செய்யும் யாகம், இவை முதலான நிதயநைமித்திக காமய கர்மங்களை ஊர்தவபுண்டரம் தரித்தே அநுஷ்டிகவேணும் ஊர்த்வபுண்டரமில்லாமல் செய்த கர்மம் பலமின்றியொழுகை.

ஊர்த்வபுண்டரம் விபாணம் ஸ்நாநஸ்கர்மம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௧௬.

ஊர்த்வபுண்டரம் விபாணம் கர்மம் ஸ்நாநம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௧௭.

ஊர்த்வபுண்டரம் விபாணம் ஸ்நாநஸ்கர்மம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௧௮.

ஊர்த்வபுண்டரம் விபாணம் ஸ்நாநஸ்கர்மம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௧௯.

தா-ம. பராஹ்மணஸுக்கு ஸந்த்யாவகம்மபேரல ஊர்தவபுண்டர தாரணம் ஆவஸ்பகம் அந்நிலம் ஸ்ராததகாலத்தில் ஸ்ராததத்தைப் பண்ணுகிறவனும் அதில புஜிக்கிறவனும் ஊர்தவபுண்டரத்தை விடாமல் தரிசுகக்கடவன, ஊர்தவபுண்டர மிலலாதவன் செயத நிதய நைமித்திக காமங்களும், யாகமும், குளம் கிணறு முதலானவைகளும் பலமின்றியே போயவிடும். கௌ.

ஊர்த்வபுண்டர துந்யசரீரதர்கத நீஷெதம்

யு ஸ்நாநம் மலஸ்யாநா ஸ்நாநஸ்கர்மம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௨௦.

யசசரீரமநுஷ்டாநா முர்தவபுண்டரவிவாஜிதம் |

தரஷ்டவ்யம்மலஸ்யாநா ஸ்நாநஸ்கர்மம் ஸ்நாநம் || ௨௧.

தா-ம. ஊர்தவபுண்டரமில்லாத சரீரம் ஸ்நாநஸ்கர்மம் ஸ்நாநம் மலஸ்யாநா யசசரீரமநுஷ்டாநா கர்மம் ஸ்நாநம் || ௨௨.

ஊர்த்வபுண்டர தாரணபலம்

மூல மூலாய க்ருஷ்டாய ஸ்நாநம் மூலஸ்கர்மம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௨௩.

யு ஸ்நாநம் மலஸ்யாநா ஸ்நாநஸ்கர்மம் |

தாநம் தாநம் விசேஷம் கர்மம் ஸ்நாநம் || ௨௪.

மருதமாதாயகருஷ்ணாஸாஸ்துலஸ்யாமூலஸம்பவாம் |
தாரயேதூரதவபுண்டராணி தஸ்யாபலமநந்தகம் || ககூ.
யததுதிவயமஹரேகேக்ஷக்ரம மருதமாதாயதத்ராவை |
தாரயேதூரதவபுண்டராணி த்ரிஸந்த்யாஸ-த்விஜேரத்தமா ||

தா-ம. பராஹ்மணோத்தமாகளே' க்ருஷ்ணதுளஸியின் மூலத்தி
விருக்கும் மருததுவினாலாவது, ப்ரீராகாதிபகவதேக்ஷத்ரத்தின மருத்
துவினாலாவது, உதயம், மதயாஹநம், ஸாயங்காலம், ஆகிற மூன்றுஸந
தயாகாலங்களிலும் ஊர்தவபுண்டரத்தைத் தரித்தால் அநந்தமான
பலத்தை யடையக்கடவன

உ௦.

வேறுவிதமான புண்டரங்களைத்தரித்தால் துத்ரனாதல்.

அப்யுத்ர ஸூர்யபுஷ்டிம் வா ப்ரீபுஷ்டிம் யஸ்து ஞாரயேத் |
ஸ ஜீவநேவகுத்ரத்வ மாசுகசசத்யஸம்சயம் || ௮௦.

அச்சித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரமவா த்ரிபுண்ட்ரமயஸ்துதாரயேத் |
ஸ ஜீவநேவகுத்ரத்வ மாசுகசசத்யஸம்சயம் || உக.

தா-ம இடைவெளியிலாத ஊர்தவபுண்டரத்தையாவது, திரா
யக் புண்டரத்தையாவது எவ்வொருவன கரிக்றுனோ? அவன இநத
ஜந்மத்திலேயே வைதிக காமங்களுக்கு யோகயதை யிலலாத சூத்ர
னாயே சிக்கிரத்திலாய் விடுவன் இது நிசசயம்.

உக.

த்ரிபுண்டரதாரிமோடு ஸஹவாஸநிஷேதம்.

கஸால தீஹஸ்தாஸ்தி ஸுக்ரி ஸாஸா ஞாரணம் |

ப்ரீபுஷ்டி ஞாரணம் விப்ரஞ்ஜலமிவ ஸஸ்யஜேத் || ௮௧.

கபாலதேஹபஸ்மாஸ்தி சுகதிபாஷாணதாரிணம் |

த்ரிபுண்டரதாரிணமவிபரம சண்டாளமிவஸந்த்யஜேத் || ௮௨.

தா-ம. மணடையோடு, உடலின சாமபல், எலும்பு, சங்கு,
லிங்கமென்று கட்டிக்கொள்ளும் கல்லு, இவைகளையாவது, த்ரிபுண்
டரத்தையாவது எவன் தரிக்றுனோ? அவனை ஸஹவாஸ ஸம்பாஷ
ணங்களுக்கு யோகயதையில்லாத சண்டாளனைப்போல தூரத்தில்
விலகவேண்டியது

உ௨.

த்ரிபுண்டரதாரிக்கு ராஜ்யத்தில் நிஷேதம்

அக்ஷயம் கரத ஜ்ஞைவ லக்ஷஸாஸா ஞாரணம் |

பிரக்யபுஷ்டிதரம் விப்ரம் ராஜா ராஸ்தி ப்ரீவாஸயேத் || ௮௩.

அக்ரிதம்கரதஞ்சைவ லிங்கபரஷாணதாரிணம்|

திரியக்புண்டரதரம்விப்ரம் ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத்|| உக.

தா-ம். வீட்டில் நெருப்பு வைக்கிறவன், அந்நாதிகளில் விஷத்தை யிடுகிறவன், லிங்கதாரி, த்ரிபுண்டரதாரி, ஆன இப்படிப்பட்ட ப்ராஹ்மணர்களை ராஜா தன் ராஜ்யத்துக்கு வெளியில் துறத்தி விடக்கடவன், உக.

த்ரிபுண்டரதாரிக்கு கோஷ்டியில் நீவேதம்.

திர்யக்புண்டரஹ் விஸ்ரஃ ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி |

ஸா ஸஹ்யைந்நிஸ்தி ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி ||

திர்யக்புண்டரஹ் விஸ்ரஃ ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி |

ஸஹ்யைந்நிஸ்தி ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி || ௨௪.

திர்யக்புண்டரதரோவிப்ரஃ பங்க்திமத்யேஸ்திதோயதி |

ஸாபங்க்திர்ப்ரஹ்மஹத்யாயாம் யுஜ்யதேநாத்ரஸம்சயஃ|| உ௫.

திர்யக்புண்டரதரோவிப்ரோ யத்ரதிஷ்டதிதூர்மதிஃ |

ஸதேசஃபாபஸம்பூதி ச்சம்சாரஸத்ருசோபவேத்|| உ௬.

தா-ம். த்ரிபுண்டரதாரியான ப்ராஹ்மணனோடுகூட ஒருவரிசையில்தின்றவர்கள் ப்ரஹ்மஹத்யா பாபத்தையடைவார்கள். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டு, துர்புத்தியுடையனாய் த்ரிபுண்டரத்தைத்தரித்தவன் வலிக்கும் தேசம் பாபிஷ்டமாய் ஸம்சாரம்போல் அசுசியாயிருக்கும். உ௬.

த்ரிபுண்டரதாரிக்கு தண்டம்.

திர்யக்புண்டரஹ் விஸ்ரஃ ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி |

ஸா ஸஹ்யைந்நிஸ்தி ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி ||

ப்ராஹ்மணஃசுலஜோவித்வாந் திர்யக்புண்டரதரோயதி |

தம்கர்த்தபம்ஸமாரோப்ய ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத்|| உ௭.

தா-ம். ப்ராஹ்மணஜாதியில் அதிலும் ஸதாசாரமுள்ளசுலத்தில் பிறந்து வேதசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்தவன் திர்யக்புண்டரத்தைத்தரித்தால், ராஜா அவனை கழுதைமேலேற்றித் தேசத்துக்கு வெளியில் விட்டுவிட வேண்டியது. உ௭.

திர்யக்புண்டரஹ் விஸ்ரஃ ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி |

ஸா ஸஹ்யைந்நிஸ்தி ஸஹ்யைந்நிஸ்தி யதி || ௨௮.

தஸமாத்துபராஹ்மணோநிதய மூாதவபுண்ட்ரமஹிதாரயேத|
ஊாதவபுண்டரேணஸமஸித்திம லபதேநாதரஸம்சய|| ௨௭.

தா-ம. ஆகைபால் பராஹ்மணை எப்போதும் ஊாதவபுண்ட்ரத்தையே தரிக்கக்கடவன அதினால் ஸமஸ்தமான காமம், மந்தரம், தந்தரம் இவைமுதலானவைகள் ஸித்தித்துப் பலத்தைக்கொடுக்கும். இதிலொரு ஸமசயமும் கிடையாது. ௨௭.

ஊாத்வபுண்ட்ரங்கள் ஸ்தாநமும், ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம்
ப்ரமாணமும், தேவதையும்

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம்

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம் || ௨௮.

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம் ||
வ்யூஹபேதேநாமாநி வக்ஷ்யாமி ச பருதபருதம் || ௨௮.

தா-ம இப்படி ஸலக்ஷணமான ஊாத்வபுண்ட்ரத்தின் மாஹாத்மயத்தையும் இதரபுண்ட்ரங்களின் திருஷ்டதையையும் சொன்னேன். இனி அதின் ப்ரமாணத்தையும் இடங்களுக்கும் அவைகளில் ஆவாஹ்நம் செய்யவேண்டும் திருநாமங்களையும் சொல்லப்போகிறேன். ருஷிகளே! கேளுங்கள். ௨௮.

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம்

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம் ||

தா-ம நாலு அங்குலமாவது, மூன்று அங்குலமாவது, இரண்டு அங்குலமாவது, அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி அநுமுளளதாக ஊாத்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டியது. ௨௮.

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம் || ௨௯.

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம்

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம் || ௨௯.

ஊாத்வபுண்ட்ரம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநங்களுக்கும் தந்தம்

தா-ம. முகத்தில் நாலு அங்குலம் உயரமுள்ள ஊாத்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்து, அதிலுள்ள நாலு சகரங்களை யுடையனாய் அழகாகித்த தங்கமேபோல் காந்தியையுடையனான கேசவனை கேசவராமம் என்கிற மந்தரத்தினால் ஆவாஹ்நம் பண்ணவேண்டியது அந்த ஊாத்வபுண்ட்ரத்துக்கும் கேசவன எனறே திருநாமம், மற்ற ஊாத்வபுண்ட்ரங்களிலும் இப்படியே ஊஹித்தகொள்ள வேண்டியது. ௨௯.

நாஹ் நாராயணாயேதி ஹாரயேத்து டஷாஸுலம் || 30.

சதுஷ்டபர ஸ்வம் நிலஜீமூதஸந்நிபம் |

நாபெள நாராயணாயேதி தாரயேத்துதசாங்குலம்|| ௩௦.

சதுச்சங்கதரந்தேவம் நிலஜீமூதஸந்திபம்|

தா-ம். கொப்பூழின் மேலே நடு உதரத்தில், நாலு சங்கங்களை யும் நிலமேகம்போன்ற காந்தியையுமுடைய நாராயணனை நாராய ணையநம: என்னும் மந்த்ரத்தினால் பத்து அங்குல ப்ரமாணம் தரி ச்கவேணும். ௩௦௨.

ஹ்ருதயே மாதவாயேதி ஸ்யேஸ்தஷ்டாங்குலத்ததா|| 31.

சதுர்ட்டபர ஸ்வம் விநீவரதஷ்ஹம் |

ஹ்ருதயேமாதவாயேதி ஸ்யேஸ்தஷ்டாங்குலத்ததா|| ௩௧.

சதுர்க்கதாதரந்தேவ மிந்தீவரதஸப்ரபம்|

தா-ம். மார்பில், கருநெய்தல்போன்ற காந்தியையும் நாலு கதை களை யுமுடைய மாதவனை மாதவாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொ ல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் தரிக்கவும். ௩௧௨.

கீவ்நாயேதி கணேச ஹாரயே சதுர்ட்டபர || 32.

சதுர்ட்டபர ஸ்வம் கீவ்நாயேதி கணேச ஹாரயே ||

கோவிந்தாயேதி கண்டேச தாரயேச்சதுரங்குலம்| ௩௨.

சதுர்த்ததுர்த்தரந்தேவம் கோடிசந்த்ரஸம்ப்ரபம்||

தா-ம். கோடி சந்த்ரனுக்கு ஸமாஹான ஒளியையும் நாலு தருஸைசக்களை யுமுடைய கோவிந்தனை கோவிந்தாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச்சொல்லி நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்தில் தரிக்கவும்.

விஷ்ணு டக்ஷிணீ குஹ் ஹாரயேத்து டஷாஸுலம் || 33.

சதுஷ்டபர ஸ்வம் விஷ்ணு டக்ஷிணீ ||

விஷ்ணுஞ்சதக்ஷிணை குஹ்நாரயேத்துதசாங்குலம்|| ௩௩.

சதுர்ஹலதரந்தேவம் பத்மகிஞ்சல்கஸந்திபம்|

தா-ம். தாமரை பூவின் தாதுபோன்ற வர்ணத்தையும் நாலு கலப்பைகளை யுமுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவை விஷ்ணவேநம: என்னும் மந் த்ரத்தைச் சொல்லி பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றின் வலது பக்க த்தில் தரிக்கவும். ௩௩௨.

மதுசூதனம் வாஹுமஹ்யே ந்யசீ டக்ஷஜல நகா || 38.

சசுரூபலபுத்தேவ மரவிநாப மீவ ச |

மதுஸூதனம்பாஹுமத்யே ந்யஸேதஷ்டாங்குலந்ததா || ௩௮.

சதுர்முஸலப்ருத்தேவ மரவிந்தாபமேவச |

தா-ம். தாமரைப் பூப்போன்ற காந்தியையும் நாலு உலக்கை களையுமுடைய மதுஸூதனனை மதுஸூதநாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்து எட்டங்குல ப்ரமாணம் வலது புஜத்தில் தரிக்கவும். ௩௮.

பிரிபிக்ஷமாஸீதி வாசீ தாரயீ சபுரூபலம் || 39.

சசுரூபலபுத்தேவ மீவ மரவிநாப மீவ ச |

தரிவிக்காமாயேதிசாமஸே தாரயேச்சதுரங்குலம் || ௩௯.

சதுர்கட்கதாந்தேவம் ஜ்வலதகந்திஸம்பரபம் |

தா-ம். ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்நியோடொத்த தேஜஸையும் நாலு கத்திகளையுமுடைய தரிவிக்காமனை தரிவிக்காமாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் வலது தோளில் தரிக்கவும். ௩௯.

வாமனம் வாஹுமஹ்யே ந்யசீ டக்ஷஜலம் || 40.

சசுரூபலபுத்தேவ மீவ மரவிநாப மீவ ச |

வாமனம்வாமகுஷேஸது தாரயேத்துதசாங்குலம் || ௪௦.

சதுர்வஜ்ரதாந்தேவம் தருணாதித்யஸந்திபம் |

தா-ம். மத்யாஹந்தது ஸூர்யன்போன்ற ஒளியையும் நாலு வஜ்ராயுதங்களையுமுடைய வாமனை வாமநாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்துப் பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றி னிடதுபாகத்தில் தரிக்கவும். ௪௦.

புத்தேவம் வாஹுமஹ்யே ந்யசீ டக்ஷஜலம் || 41.

சபுரூபலபுத்தேவ மீவ மரவிநாப மீவ ச |

புத்தேவம்பாஹுமத்யே ந்யஸேதஷ்டாங்குலந்ததா || ௪௧.

பட்டஸாயுதப்ருத்தேவம் புண்டரீகாபமேவச |

தா-ம். புண்டரீகஸுமாரவாணத்தையும் நாலு பட்டஸாயுதங்களையுமுடைய புத்தேவனை புத்தேவநாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் இடது புஜத்தில் தரிக்கவும். ௪௧.

ஹ்யக்ஷேந்நவாமாஸீ ஹ்யே ஷ்ஞுரஜ்ஜுலம் || ௩௮,

ஷ்ஞுரஜ்ஜுலம் விஜ்ஞாநஸமுபுதம் |

ஹ்ருஷீகேசசத்ருவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம்|| ௩௮.

சதூரமுத்காப்ருக்தேவம்வித்யுத்நஸம்பரபம்|

தா-ம். மின்னலுக்கு ஸமாநமான தேஜஸஸையும் நாலு உழல் தடிக்களையுமுடைய ஹ்ருஷீகேசனை ஹ்ருஷீகேசாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யதுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் இடதுதோளில் தரிக்கவும், ௩௮௭.

ஹ்யே ஷ்ஞுரஜ்ஜுலம் || 3௯,

ஸர்வாயுததர ஸ்வேன ஸ்வேனாஸமுபுதம் |

ப்ருஷ்டேதுபத்மநாபேதி தாரயேச்சதூரங்குலம்|| ௩௯.

ஸர்வாயுததரந்தேவம் கோடி.ஸ-விர்யஸம்பரபம்|

தா-ம். கோடி.ஸ-விர்யர்களுக்கு ஸமாநமான காந்தியையும் ஸமஸ்தமான ஆயுதங்களையுமுடைய பத்மநாபனை பத்மநாபாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யுச்சரித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் முதுகில் தரிக்கவும், ௩௯௮.

ஷ்ஞுரஜ்ஜுலம் || ௪௦,

ஷ்ஞுரஜ்ஜுலம் விஜ்ஞாநஸமுபுதம் |

கருதேதாமோதரேதி தாரயேச்சதூரங்குலம்|| ௪௦.

சதூஷ்பாசதரந்தேவ மிந்த்ரகோபஸம்பரபம்|

தா-ம். பட்டுப்பூச்சிக்கு ஸமாநமான நிறத்தையும் நாலு பாசாயுதங்களையுமுடைய தாமோதரனை தாமோதராயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யதுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்துப் பிடரில் தரிக்கவும், ௪௦௭.

ஸர்வாயுததர ஸ்வேன ஸ்வேனாஸமுபுதம் || ௪௧,

நமோஸ்துவாஸுதேவாய மூர்த்திசைவந்தரயோதசம்|| ௪௧.

தா-ம். இப்படி தரித்து மிகுந்த திருமண்காப்பை வாஸுதேவாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தினால் சிரஸஸில் தரிக்கவும்|| ௪௧.

ஊர்தீவபுண்டரம் தரித்த சரீரத்தின் பெருமை.

ஹ்ருஷீகேச ஸ்வேன ஸ்வேனாஸமுபுதம் || ௪௨,

ஷ்ஞுரஜ்ஜுலம் விஜ்ஞாநஸமுபுதம் || ௪௨.

தாரணாதூர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய சரீரம்மந்திரம்ஹரேஃ|

தஸ்மாத்துஸததம்தார்ய மூர்த்வபுண்ட்ரம்த்விஜோத்தமமஃ||

தா-ம். பன்னிரண்டு திருநாமங்களுையுடைய இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரங்கள் எந்தச் சரீரத்தில் தரிக்கப்படுகிறதோ; அந்தச் சரீரம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கோயிலாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ராஹ்மணர் முதலானவர்கள் ஸர்வகாலமும் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை யணிபக்கடவர்கள்.

ச.௨.

அதில்லையாகில் அவத்யம்.

ஹேர்ஷபுஷ்டிம் விநா யஸ்து ஸந்நாஸ்க்ருதிக்ஷுரேத் |

தே ஸ்ரவ்யம் ராக்ஷஸீ ரீதம் ஜபஹோமாதிகந்ததா|| ௪3.

ஊர்த்வபுண்ட்ரம்விநாயஸ்து ஸந்த்யாகர்மாநிகஞ்சரேத்|

தத்ஸர்வம்ராக்ஷஸைரீதம் ஜபஹோமாதிகந்ததா|| ச.௩.

தா-ம். ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் செய்து கொள்ளாமல் ஸந்த்யாவந்தநம், மந்த்ரஜபம், நித்யநைமித்திகமான ஹோமம் இது முதலான எந்தக் கர்மங்களை யறுஷ்டித்தாலும் அவைகளை ராக்ஷஸர்கள் கொண்டுபோவார்கள். என்றால், அவைகளால் தேவர்கள் த்ருப்தியடையார்கள்; இவனுக்குப் பலத்தையுங் கொடார்கள்; அவைகள் நிஷ்பலங்களாய் விடும் என்பதாம்.

ச.௩.

தே ஸ்வாஃ புருஷ ஸ்வே யேவம் ஸ்நாஸ்க்ருதிக்ஷுரேத் |

தேவார்ப்பிதகித்தாயே நசவாநபுநர்ப்பவாஃ|| ௪௪.

தேசவாஃபுருஷாலோகே யேஷாம்ஹ்ருதிகேசவாஃ|

தேசவார்ப்பிதகித்தாயே நசவாநபுநர்ப்பவாஃ|| ச.௪.

தா-ம். உலகத்தில் பிணங்கொன்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யாரெனில்; எவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஸ்ரீயஃபதிவஸிக்கவில்லையோ? அவர்களே பிணம்போல்பவர்கள்; அவர்கள் ஒரு கார்யத்துக்கும் உபயோகமின்றி அபரிசுத்தராயிருப்பார்கள். எவர்கள் ஹ்ருதயத்தில் ஸர்வகாலமும் பகவான் வஸிக்கிறானோ? அவர்களுடைய ஜந்மம் ஸபலமாகையால் அவர்கள் பிணமாகச் சொல்லப்பட மாட்டார்கள்; இவ்வுலகத்தில் மறுஜந்மத்தையு மடையார்கள்.

ச.௪.

நாமஸம்ஸ்காரகீனீ கீரமம்.

நாமக்ருத்ருவக்ருதாமி ஸாஸநாஸந மூலமம் |

பாதக்ருதீவா க்ருதே த்நா மஹ்நிபந்நே || ௪௫.

மந்நாப்யயநகாலேவா நாம கருதா ப்ருதாநதஃ |

நாமகர்மப்ரவக்ஷ்யாமி பாபநாசநமுத்தமம் |
ஜாதகர்மணிவாக்ஷௌரே ததாமௌஞ்சிநிபந்தநே || சரு.
மந்த்ராத்யயநகாலேவா நாமகுர்யாத்விதாநதஃ |

தா-ம். பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தில் நாமக்ரியை யென்பது நான்கா
வது ஸம்ஸ்காரம். அஸ்தச் சொல்லப்போகிறேன். அது ஸமஸ்த
மான பாபங்களையும் போக்கும். எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இதை
ஜாதகர்மம் செய்யும்போதாவது, செளகாலத்திலாவது, உபநயந
காலத்திலாவது, இந்தக்காலங்கள் தப்பினால் மந்த்ரோபதேசகாலத்தி
லாவது மேல் சொல்லப்போகிற விதிப்படி செய்யவேண்டும். சரு.

वा॒सु॒दे॒वा॒द॒यो॒ यै॒ च॒ मू॒र॒त्यः॑ ई॒श॒वा॒द॒यः॑ || ४६.

मु॒त्स॒र॒ण॒ा॒द॒यो॒ षु॒ष्म॑ वि॒श॒वा॒ श॒च॒क॒ण॒ा॒व॒रे॑ ।
कै॒ष॒मा॒न॒स्य॑ त॒म॒ न॒ाम॒ा॒द॒यो॒ न॒म॒स्य॑ न॒म॒स्य॑ शु॒भ॒ा॒प्त॒य॒म्॑ ॥

வாஸுதேவாதயோயேசமூர்த்தயகேசவாதயஃ || சசு.
மத்ஸ்யகர்மாதயோவ்யூஹா விவாச்சததாபரே |
தேஷாமாந்யதமந்நாம தத்யாத்வாந்யம்சபாஹ்வயம் || சஎ.

தா-ம். நாமகரண மென்பது-பெயரிடுதல். அதில் வாஸுதே
வன் ஸங்கர்ஷணன் முதலான வ்யூஹாவதாரங்களென்ன, கேசவன்
நாராயணன் முதலான வ்யூஹாந்தரங்களென்ன, மத்ஸ்யம், கூர்மம்,
வராஹம் முதலான விவாவதாரங்களென்ன, ப்ரீரங்கநாதன் ப்ரீதிவா
ஸன் முதலான அர்ச்சாவதாரங்களென்ன, இவைகளில் தனக்கபி
மதமான தொரு திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு வாசகமான திருநாம
த்தையாவது, பூர்வாசார்யர்களுக்கு வாசகமான சடகோபன் இராமா
ணஜன் முதலான இவைகளி லொரு திருநாமத்தை யாவது, இட
வேண்டும். சஎ.

अ॒र्ष॒र॒क्ष॒वि॒दि॒व॒द्वि॒ष्णु॑ न॒म॒मू॒र॒ति॑ म॒नु॒स्म॒र॒न् ।
अ॒वा॒ह॒ना॒र्क्ष॒प॒दै॒र॒श॒य॑ ध॒मा॒प॒दी॒पा॒दि॒भि॒स्त॒था॑ ॥ ४७.
अ॒र्क्ष॒प॒ष्पा॒दि॒ना॒र्ष॒र॒क्ष॒ज॒ण॒ा॒य॒ा॒प्प॒वि॒धा॒न॒तः॑ ।

அப்யர்ச்சயவிதிவத்விஷ்ணும் நாமமூர்த்திமனுஸ்மரன் |
ஆவாஹநார்க்ஸபாத்யைச்ச தூபதீபாதிபிஸ்ததா || சஅ.
கந்தபுஷ்பாதிநாப்யர்ச்சய ஜஹுமாயாச்சவிதாநதஃ |

தா-ம். ஆசார்யன், முன்னம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் திருவாராதம் ஸமர்ப்பித்து அந்தரம் சிஷ்யனுக் கிடப்போகிற திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை தயாரித்து அந்த விக்ரஹயுக்தனுன ஸ்ரியஃபதியைக் கலசத்திலாவது, கூர்ச்சத்திலாவது, ஆவாஹநம்பண்ணி அர்ச்சயம், பாத்யம், ஆசமநீயம் இவைகளை ஸமர்ப்பித்து தூபம் தீபம் சத்ரம் சாமரம் தர்சிப்பித்து திருமாலைச் சந்தநம் திருவாபரணம் முதலானவைகளாலலங்கரித்து இப்படிஷோடசோபசாரங்களினு லாராதித்து அந்தரம் நாமகரணத்திற் சொல்லிய விதிப்படி அக்ஷியில் ஹோமம் பண்ணவேணும். சஅடி.

ॐ ஸுமிதாநாமம் யத்ர யத்ரவாநாமகர்மசு || ௪௯.

த ந்மாஸாதிபதேர் நாம மாஸபேஷாப்ரசஸ்யதே |

மூர்த்தயுகேசவாத்யாஸ்ச மார்க்கசர்ஷாதமாஸபா || ௫௦.

சகராதிதாரணம் யத்ர யத்ரவாநாமகர்மசு || சக.

தத்மாஸாதிபதேர் நாம மாஸபேஷாப்ரசஸ்யதே |

மூர்த்தயுகேசவாத்யாஸ்ச மார்க்கசர்ஷாதமாஸபா || ௫௦.

தா-ம். கேசவன் முதலாய் தாமோதரன் பர்யந்தமான பன்னிரண்டு திருநாமங்களும் மார்க்கசர்ஷம் என்கிற மார்கழிமாஸம் முதல் கார்த்திகைமாஸம் வரைக்குமான பன்னிரண்டு மாஸங்களுக்கும் க்ரமமாக தேவதைகள். ஆகையால் அந்தத் திருநாமங்களை யிடும்போது எந்தமாஸத்தில் ஸமாஸ்ரயணம் செய்யப்பட்டதோ? எந்த மாஸத்தில் நாமகர்மம் செய்யப்படுகிறதோ? அந்த மாஸத்துக்கதிபதியான மூர்த்தியின் திருநாமத்தை யிடுவது மிகவும் ஸ்லாக்யமாயிருக்கும்.

யா தத்மாஸபதேர்மூர்த்தி ஸதத்ரதாம்கேசுகஸ்ஸவயம் |

பரிக்ரம்ய நமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்பபுரதோஹரே || ௫௧.

தந்மூர்த்திம்மநஸாத்வாநாமதஸ்பாப்ரசோதயேத் |

யாதத்மாஸபதேர்மூர்த்தி ஸதத்ரதாம்கேசுகஸ்ஸவயம் |

பரிக்ரம்ய நமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்பபுரதோஹரே || ௫௧.

தந்மூர்த்திம்மநஸாத்வாநாமதஸ்பாப்ரசோதயேத் |

தா-ம். கேசவன் முதலான திருநாமங்களை யிடும்போதும் அந்தமாஸத்துக்கு அதிபதியினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை பகவத்ஸங்கிதிக்கெதிரில் ஆவாஹநம்பண்ணி முன்சொன்ன ஸமஸ்தஉப

சாரங்களையும் செய்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களையும் செய்து அந்த விக்ரஹத்தை மநஸ்ஸில் த்யாசித்து ஆசார்யன் அந்த நாமத்தை சிஷ்யனுக்கு இடவேண்டியது. ௩௧௧.

நாமவైஸ்ணவாஹ்நு ஶ்ருஷ்ய ஶ்ருஷ்யதே || ௩௨.

யோஜயேந்நாமதாஸாந்தம் பகவந்நாமபூர்வகம் |

ததாபாகவதாநாஞ்ச நாமஸ்யாந்நாமபூர்வகம் || ௩௩.

நாமவைஷ்ணவதாஹேதுர் முக்யவித்யுச்சயதேபுதை || ௩௪.

யோஜயேந்நாமதாஸாந்தம் பகவந்நாமபூர்வகம் |

ததாபாகவதாநாஞ்ச நாமஸ்யாந்நாமபூர்வகம் || ௩௫.

தா-ம். அந்த நாமத்தில் முதலில் பகவந்நாமமும் கடையில் தாஸபதத்தையும் சேர்க்கவும். நாராயணதாஸன் ஸ்ரீநிவாஸதாஸன் என்று. பாகவதர்களுடைய நாமத்தை யிடும்போதும் முதலில் பாகவதர்களுடைய திருநாமத்தையும் கடையில் தாஸபதத்தையும் சேர்க்க வேணும். சடசோபதாஸன் ராமாதுஜதாஸன் என்று. பகவத் ஸம்பந்தம் பெற்று வைஷ்ணவனாகைக்கு இந்த நாமஸம்ஸ்காரம் முக்ய காரணமாம். இதில்லாவிடில் வைஷ்ணவத்வம் கிடையாதென்று இதின் ஸ்வரூபமறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஐதி ஶ்ரீபரஸ்ச்ரவ்யாஶ்ருத்ரஶ்ருஷ்யவிஷ்ணுபரமதர்மசாஸ்த்ரே

புஜ்யநாமஸம்ஸ்காரவர்த்தநாமபூர்வகம் ||

இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

௩ - வது அத்யாயம்.

மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தின் கீரமம்.

உ ர ஶ ர ட் வ ா ச .

அஹஸ்யஸம்ஸ்காரவி மந்த்ரவிஷ்ணுபரமதர்மசாஸ்த்ரே

பராசர உவாச.

அதாதஸம்ஸ்காரக்யாயி மந்த்ரவிஷ்ணுபரமதர்மசாஸ்த்ரே

தா-ம். ஸ்ரீபராசரபகவான் ருஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். நாமஸம்ஸ்காரத்தை நிரூபித்தவநந்தரம் நாமஸம்ஸ்காராந்தரத்திற் செய்யவேண்டிய மந்த்ரஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன் மேளுங்கள்.

பூர்வாஹ்னாவிதிவதஸாதவாஅாச்சயேத்புருஷோத்தமம் || ௧.

ஸ்நாநமசிஷ்யஸமாஹுலப ஹோமவகுராதாதிதாதத || ௨.

மநத்ரத்வமேவீஜாஹுயா தாஜயமஷ்டோத்தமசதம் || ௩.

வைஷ்ணவ்யாஸவகாயதரயா மூலமநதரோணதேசிக || ௪.

ததாபுருஷஸூக்தேத விக்ஷணுமநதரோணதேசிக || ௫.

ஹோதவாப்ரதக்ஷிணங்க்ருதவா ஸசிஷ்யப்ரணமேத்குரு || ௬.

பூர்வாஹ்னவிதிவதஸாதவாஅாச்சயேத்புருஷோத்தமம் || ௧.

ஸ்நாநமசிஷ்யஸமாஹுலப ஹோமவகுராதாதிதாதத || ௨.

மநத்ரத்வமேவீஜாஹுயா தாஜயமஷ்டோத்தமசதம் || ௩.

வைஷ்ணவ்யாஸவகாயதரயா மூலமநதரோணதேசிக || ௪.

ததாபுருஷஸூக்தேத விக்ஷணுமநதரோணதேசிக || ௫.

ஹோதவாப்ரதக்ஷிணங்க்ருதவா ஸசிஷ்யப்ரணமேத்குரு || ௬.

தா-ம. பூர்வாஹ்னமெனகிறதா உதயம முதல் ஆறுநாழிகை வரையிலுள்ள காலத்தை. மநத்ரபரதாதாவான ஆசாரபன் தான் உதயத்திலெழுந்திருந்து அதுமுதல் செய்யவேண்டும பகவத்காமஸ்மரணமதந்தாவநம முதலாக ஸ்நாநஸநத்யாவநதநாதி நித்யகர்மானுஷ்டாநங்களை பூர்வாஹ்னத்தில் முடித்துப் பின்பு புருஷோத்தமத்தைப் ப்ரீமநாராயணனை ஷோடசோபசாங்க்ளினாலாராதித்து, அநந்தரம் ஸ்நாநம் முதலான நித்யகாமங்களைச் செயது நிறகிற சிஷ்யனை யழைத்துத் தன் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாஞ்சராதரம் முதலான க்ரந்தங்களிற சொல்லிய விதிப்படி விதிபூர்வமாக பரதிஷ்டாபணைப்பிட்ட அகநியில் செய்யினால், திருமந்தரம், த்வமம், விக்ஷணுநாயகரீ, இந்த மந்தரங்களிலுல ௧௦௮ ஆவருத்தியும், புருஷஸூக்தத்தின ருக்குக்கள், விக்ஷணுஷ்டக்ஷரீ, முதலான பகவத்காமாதமய பரதிபாதகங்களான மந்தரங்களினுல யதாஸமபவமும் ஹோமப்பண்ணிப் பின்பரத அகநியை சிஷ்யனும் தானுமாய் பரதக்ஷிணங்க்ருததனை ஸமர்ப்பிசுக்கவேண்டியது.

௧௭

ஸிஷ்யஸமாஹுலப ஹோமவகுராதாதிதாதத || ௮.

மநத்ரத்வமேவீஜாஹுயா தாஜயமஷ்டோத்தமசதம் || ௯.

வைஷ்ணவ்யாஸவகாயதரயா மூலமநதரோணதேசிக || ௧௦.

தேசஸ்மாஜ்யேச்சிஷ்யம் மஸ்தரதேநிஷேஃ |

ஸ்மாஜ்யேச்சுதேஷ்யம் மூலமஸ்த்ருமஸ்த்ருந் || ௬

பிராசயே த்யிலம்பஷ்யத்ரிவாரம் மஸ்த்ருவிஷ்யத் |

ததேகலசஆதாய பவித்ரஜலஸம்ப்ருதே || ௭

தூளஸீம்கந்ததூர்வாக்ரே கௌசேயம்கௌரஸர்ஷபம் |

அபிமந்த்ரத்வயேநாத மூலமந்த்ரேணமந்த்ரவித் || ௮

தேகஸம்மார்ஜயேச்சிஷ்யம் மந்த்ரரத்நேநதேகிகை |

ஸம்மார்ஜயேச்சதம்சிஷ்யம் மூலமந்த்ரமதுஸ்மரத் || ௯

பிராசயேத்ஸலிலம்பஸ்சாத் த்ரிவாரம்மந்த்ரவிச்சதம் |

தா-ம். அதுக்கநந்தரத்தில் மந்த்ரவித்தான ஆசார்யன் பரிசுத்தமான ஒரு கலசத்தில் காவேரி முகலான புண்யதீர்த்தங்களின் ஜலத்தை நிறைத்து, அதில் திருத்துழாய் சந்தநம் அறுகம்புல் வெண் கடுகு இவைகளைச் சேர்த்து, பட்டுவெஸ்தரத்தைச் சுற்றி திருமந்த்ரத்வய மந்த்ரங்களினு லபிமந்த்ரித்து, அந்த ஜலத்தினால் திருமந்த்ரத்வய மந்த்ரங்களை யறுஸந்தித்துக் கொண்டு சிஷ்யனைப் ப்ரோக்ஷித்து அந்த ஜலத்தை மூன்றுதரம் ப்ராசநம்பண்ணி வைக்க வேண்டியது. ௯௨.

மூர்த்திஹஸ்தம்நிஷீஷ்யதக்ஷிணஜாநபக்ஷிணம் || ௧௦

ஸஸ்யஸூத்யே ந்யஸ்ய க்யபயா வீக்ஷயே துருஃ |

மூர்த்நிஹஸ்தம்விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம் || ௧௧

ஸவ்யஞ்சஹ்ருதயேந்யஸ்ய க்ருபயாவிக்ஷயேத்ரு || ௧௨

தா-ம். ஆசார்யன், ஜ்ஞாநப்ரதமான தன்னுடைய வலதுகையை சிஷ்யனுடைய சிரஸ்ஸில் பொருத்துப்படி வைத்து இடதுகையை அவன்மார்பில் வைத்து தயையையுடையனாய் சிஷ்யனைப் பார் க்கவேணும். ௧௨.

ஸ்யவார்யம் ஸூத்யே ஹ்யஸ்ய ஜஸ்த்ய நுபஸரம்ஸம் ||

தத் ஸ்யஸூத்யே தீபிம் ஸர்வலக்ஷ்யேஹிஸ்யம் |

ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா ஜபத்வாக்ருபரம்பராம் || ௧௩

ததஸ்ஸம்ப்ரார்த்தயேத்தேவீம் ஸர்வலோகேஸ்வரீம்ப்ரியாம் |

தா-ம். அதுக்கநந்தரம் ஆசார்யன், தனக்கு மந்த்ரோபதேசம் பண்ணின வாசார்யனை த்யானித்து ஸ்ரீதன் பர்யந்தமான க்ருபரம்

பரையை யதுஸந்தித்து, பின்பு, ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியரி
யாய் சேதந்விஷயத்தில் ப்ரியத்தையே செய்யுமவளான ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
தேவியை மேற்சொல்லுகிறபடி ப்ரார்த்திக்கக்கடவன். அந்.

மூதா த்வம் ஸர்வலோகானாம் ஸர்வலோகேஸ்வரபுரியே || ௬.

சூர்யயஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே ||

வம்ஸம்ஸுரஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே || ௧௦.

மாதா த்வம்ஸர்வலோகானாம் ஸர்வலோகேஸ்வரபுரியே || ௧௧.

ஸ்ராயயஸ்வைநமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே ||

ஏவம்ஸம்ஸுரஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே || ௧௨.

தா-ம். ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே ! ஸர்வலோகானாம் ஸர்வலோகேஸ்வரபுரியே
பாபங்களைப்பார்த்து அவர்களைத் தண்டிக்கமுயன்றபோது, இந்தச் சே
தந் அநேகமான அபராதங்களைப்பண்ணி ஸமீபத்தில் நெருங்கவும்
யோக்கியதை யில்லாதவனு யிருக்கிறான்; தேவரீர் யாரேனும் எவ்வித
மான பிழையைச் செய்தபோதிலும் அவைகளைப் பொறுத்து அந்த
ஸ்ர்வலோகங்களுக்கும் ஒருவராலுமொருநீங்கும்வாராதபடி காக்கும்படி
யான மாதாவாயிருக்கிறீர்; ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியான ஸர்
வலோகேஸ்வரனுக்குத் தாமதத்தைச் சொல்லிலும் மறுசொல்லில்லாதபடி
செய்யும்படி அத்தயந்த மபிமதையாய் மிருக்கிறீர். ஆகையால் இவ
னபராதங்களைப் பொறுப்பிடுத்து இவனை ஸர்வலோகேஸ்வரன் திருவடிகளி
லாஸ்ரயிப்பிக்கவேணும். என்றிப்படி ஆசார்யன் பிராட்டியைமுன்னி
ட்டுக்கொண்டு பிறகு ஸர்வலோகேஸ்வரனைப் பற்றிக்கடவன். ௧௦.

நாராயண ஸர்வலோகேஸ்வரே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே ||

சூர்யயஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே || ௧௧.

வம்ஸம்ஸுரஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே ||

ஸ்ராயயஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே || ௧௨.

மாதா த்வம்ஸர்வலோகானாம் ஸர்வலோகேஸ்வரபுரியே ||

ஸ்ராயயஸ்வைநமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே || ௧௩.

ஏவம்ஸம்ஸுரஸ்யை நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே ||

ஸ்வாசார்யம்ஸுருதயே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே நமஸ்யே ||

தா-ம். ஸகல ஜநங்களுக்கும் மாதாபிதா என்றிவை முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட ஸகலவித பந்துவான் ஸ்ரியபதியே ! ஒருவன் துக்

கப்பட்டானாகில் அவனுடைய அந்தத் துக்கத்தைக்கண்டு பொறுக்க மாட்டாமல் தானவனைக் காட்டிலும் அதிகமாய்க் துக்கிக்கையாகிற தயாகுணமென்ன, பசுவானது தன் வயிற்றிற் பிறந்த கன்றின் சரீரத்திலப்போதுள்ள மலங்களை ஹேயமென்று பாராதே தன் காக்கினால் நக்கி, போக்யமாகக் கொள்ளுமாபோலே தன்னை யாஸ்ரயித்தவன் பக்கல் தோஷமுண்டாகில் அதை ஹேயமாக நினைத்து அவனை விட்டு விடாமல் அங்கீகரிக்கைக்கு ஹேதுவாக அதையே போக்யமாகக் கொள்ளுகையாகிற வாத்ஸல்யகுணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸமுத்ஸம்ஸாரோ தேவரீர்? எப்போதும் பாபத்தையே பண்ணித் திரிகிறவின் தேவரீருடைய க்ருபையினால் அப்பாப வ்ருத்தியில் நின்றும் திரும்பி ஸம்ஸுகனாய் தேவரீர் ஸந்தீதியை இப்போதடைந்தான். இவனை க்ருபையினால் ரக்ஷித்தருளவேணும். என்று தன்னுடைய ஆசார்யன் தன்னிடத்தில் பண்ணின க்ருபையினால் இப்படி தான் ஸர்வோஸ்வரவிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணி தன்னுடைய ஆசார்யனை ஸ்ருதயத்தில் தயாரித்துக்கொண்டு ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு மந்த்ரோபதேசம் செய்யவேண்டியது. க௨.

ஸஸூநோத்ஸுரஹிதம் ஸஸூரோச்சேதநம்பரம் |

ஸர்வதம்ஸர்வபாபகீதம் மஹாப்ரியதமம்விபோஃ || க௩.

அஹ்யஸ்யே ந்ந்ரதம் ஸ்விஹ்நிஹிதம் |

ஸந்யஸ்ய ஸமுத்ஸாரஹ்ந்யஸ்யே த்ஸ்யம் || க௪.

விஸாஸ்யஸமுத்ஸார விஸாஹ்நிஹிதம் |

யஸ்யோச்சாரணமாத்தேண ஸர்வஸித்திபலம்லபேத் || க௫.

ஸமாரோதக்ருஷ்டரஹிதம் ஸம்ஸாரோச்சேதநம்பரம் |

ஸர்வதம்ஸர்வபாபகீதம் மஹாப்ரியதமம்விபோஃ || க௬.

அத்யாபயேந்மந்த்ரதம் ஸர்வஹிதாதாதிதைவதம் |

ஸந்யாஸஞ்சஸமுத்ஸாரஞ்ச ஸார்த்தமத்யாபயேத்ஸ்வயம் || க௭.

விநாபித்யாஸமுத்ஸார விநாசந்தேதாதிதைவதே |

யஸ்யோச்சாரணமாத்தேண ஸர்வஸித்திபலம்லபேத் || க௮.

தாம். இப்பொழுது உபதேசிக்கவேண்டும் மந்த்ரத்துக்கு மந்த்ரதம் என்றுபெயர். எல்லா மந்த்ரங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்த ப்ரபாவமுடைய தாகையால் மந்த்ரதம் என்று த்வத்துக்குத் திருநா

பரையை யதுஸந்தித்து, பின்பு, ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியி
யாய் சேதநாவிஷயத்தில் ப்ரியஞ்சையே செய்யுமவளான ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
தேவியை மேற்சொல்லுகிறபடி ப்ரார்த்திக்கக்கடவன் அஹி.

மூதா த்யம் சர்வலோகாநாம் சர்வலோகேஸ்வரபிரியே || ௯.

சுராயஸ்யை ந மத்யை மபராபதஸ்யை நமஸ்க்ரம் ||

வீசம் சமாம் சர்வஸ்ய ப்ரபுஷ்யை நமஸ்க்ரம் || ௧௦.

மாதாத்வமஸர்வலோகாராம ஸர்வலோகேஸ்வரபரியே || ௧௧.

ஸ்ராயயஸைவநமத்யே மபராபதஸைவநமதம் |

ஏவமராமபுரஸ்கருத்ய பஸுசாத் தேவமஸமாஸரயேத || ௧௨.

தா-ம ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே ! ஸாவேஸுவரன ஜநங்களுடைய
பாபங்களைப்பார்த்து அவாகளைத் தண்டிக்கமுயன்றபோது, இந்நகரசே
தன அநேகமான அபராதங்களைப்பண்ணி ஸமீபத்தில் நெருங்கவும்
யோக்யதை யில்லாதவனாயிருக்கிறான்; தேவரீர் யாரேனும் எவ்வித
மான பிழையைச் செய்தபோதிலும் அவைகளைப் பொறுத்து அநத
ஸாவஜநங்களுக்கும் ஒருவராலுமொருநீங்குமவாராதபடி காக்கும்படி
யான மாதாவாயிருக்கிறீர்; ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியான ஸா
வேஸ்வரனுக்குத் தாமெதைச் சொல்லிலும் மறுசொல்லிலலாதபடி
செய்யுமபடி அத்தயநத மபிமதையாயு மிருக்கிறீர். ஆகையால் இவ
னபராதங்களைப் பொறுப்பிடுத்து இவனை ஸாவேஸுவரன் திருவடிகளி
லாஸரியிபிக்கவேணும் எனறிப்படி ஆசராயன் பிராடபயைமுன்னி
ட்டுக்கொண்டு பிறகு ஸாவேஸுவரனைப் பறறக்கடவன். ௧௦.

நாநாயுந டயாஸிந் வாஸ்யஸுநஸாகர |

சுராயஸ்யை நமஸ்க்ரம் சீவ ச்யஸ்யை நமஸ்க்ரம் || ௧௧.

வீசம் சமாம் சர்வஸ்ய ப்ரபுஷ்யை நமஸ்க்ரம் ||

ஸ்வாசார்யம் ஸுதயேந்யுத்ய நமஸ்க்ரம் ஸுதயேந்யுத்ய || ௧௨.

நாராயணதயாஸிகதோ வாநஸ்யயசுணஸாகர |

தராஹ்யேநமபாபிநதேவ சருபயாஸமுநாகதம் || ௧௩.

ஏவமப்பதயதேவேச மாசாரயக்ருபயாஸ்வயம் |

ஸ்வாசார்யம் ஸுதயேந்யுத்ய நமஸ்க்ரம் ஸுதயேந்யுத்ய ||

தா-ம. ஸகல ஜநங்களுக்கும் மாதாபிதா எனறிவை முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட ஸகலவித பந்துவான ஸ்ரியபதியே ! ஒருவன் துக்

அசக்ரதாரிணம்விப்ரம் யோத்யாபயதிதேசிக;

ஸகுநூரேகம்யாதி கல்பகோடிசதம்த்விஜா;

கஅ.

தா-ம். எந்த ஆசார்யன், ஸமாஸ்ரயணமில்லாத ப்ராஹ்மணனுக்கு மந்த்ரத்தை யுபதேசிக்கிறானே? ருஷிகளே! அவன் நரகத்தையடைந்து அநேக கல்பங்கள் அங்கேயே வஸிப்பன்.

கஅ.

தஸ்து தாபாதிஸம்ஸ்காராஸ் ஸர்வமந்த்ரேஷு ஸத்தமா;

அத்யாபயேத்தத: பர்சாதத்யதாநரகம்வ்ரஜேத்||

௦௬

தஸ்மாத் தாபாதிஸம்ஸ்காராஸ் ஸர்வமந்த்ரேஷு ஸத்தமா;

அத்யாபயேத்தத: பர்சாதத்யதாநரகம்வ்ரஜேத்||

கக.

தா-ம். ஆகையால் ஸமாஸ்ரயணம் முதலான கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸ்காரங்கள் எந்தமந்த்ரத்தை யுபதேசித்துக் கொண்டபோதிலும் அவர்யம் செய்துகொள்ளத் தக்கதுகள். அவைகளைச் செய்தே மந்த்ரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் நரகத்தையடைவன்.

விக்ஸிநிவஸீவாபி க்ருத்வாதாபாதிஸம்ஸ்காரியா;

ப்ருதகப்ருதக்சாதுபூர்வ்யா ஸர்வங்குர்யாததந்த்ரிதா;

௨௦.

ஏகஸ்மிந்திவஸேவாபி க்ருத்வாதாபாதிஸம்ஸ்காரியா;

ப்ருதகப்ருதக்சாதுபூர்வ்யா ஸர்வங்குர்யாததந்த்ரிதா;

௨௦.

தா-ம். ஸமாஸ்ரயணம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங்களை யெல்லாம் ஒருதிருத்திலாவது, வெவ்வேறு திருங்களிலாவது, சொன்ன க்ரமப்படி ஒன்றும் விடாமல் செய்யவேண்டும்.

௨௦.

அதித்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத்பக்திதோத்விஜா;

ஆசார்யாதீவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம்பவேதஸதா||

௨௧.

அதித்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத்பக்திதோத்விஜா;

ஆசார்யாதீவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம்பவேதஸதா||

௨௧.

தா-ம். சிஷ்யன் மந்த்ரத்தை நியமத்துடன் கற்றபின்பு ஆசார்யனை பக்தியுத்தனாய் பூஜிக்கக்கடவன். அந்தரம் ப்ராணனுள்ள வளவும் எப்போதும் ஆசார்யனுக்குப் பரதந்த்ரமான வ்ருத்தியையுடைய னாயிருக்கக்கடவன். அதாவது - ஆசார்யன் அமுதுசெய்த பின்பு அந்த சேஷத்தைத் தான் புஜித்தல், அவனைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த இடத்தில் உட்கார்தல், படுத்தல், பின்செல்லல், ஸமித்து குசம் திருத்துழாய் இவைகளைக்கொண்டு தருதல், இவை முதலானவைகள்.

ஹோமசேஷம்ஸமாப்யாத் ப்ராஹ்மணோபோஜயேச்சபாந்|

யாவச்சுரீரபாதந்துத்வய மாவர்தயேம்மநாம்|| ௨௧.

ஹோமசேஷம்ஸமாப்யாத் ப்ராஹ்மணோபோஜயேச்சபாந்|

யாவச்சுரீரபாதந்துத்வய மாவர்தயேம்மநாம்|| ௨௨.

தா-ம். சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் பக்கல் செய்யவேண்டும் முறை
யைச் சொல்லி ஸம்ஸ்காராந்தத்தில் ஆசார்யன்செய்யவேண்டும் க்ரு
த்யத்தைச்சொல்லுகிறார். மந்த்ரோபதேசாநந்தரத்தில் செய்யவேண்
டும் ஹோமத்தைச் செய்து முடித்து நல்லொழுக்கமுடைய ப்ராஹ்ம
ணோத்தமர்களை அழுது செய்விக்கவேண்டியது. பிற்பாடுசுரீரமுள்ள
வளவிலும் மந்த்ரராஜனான த்வயத்தை அநுஸந்திக்கக் கடவன்.

ஐதி ஸீஸராசரஸ்யுதாபுதூரஹ்மேஸ்வரஸம்ஸ்கார

வ்ரஸந்நாமத்யூதீயோ஽த்யாயம்.

௩.வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

சா - வது அத்யாயம்.

யாகஸம்காராத்தின் கீரமம்.

ஸீஸராசரஹ்வயம்.

ஐதி காலே விதானேன ப்ரணீசயேத் ததோகருமம்|

அஸ்யப்ராஸாதலபத்து க்ருஹீத்வாவிக்க்ரஹம்ஹரே|| ௧.

ஸீஸராசரஸ்யுதாபுதூரஹ்மேஸ்வரஸம்ஸ்கார

வ்ரஸந்நாமத்யூதீயோ஽த்யாயம். ௨.

ஸீபராசரஹ்வயம்

சபகாலேவிதானேன ப்ராணீபத்யததோகருமம்|

அஸ்யப்ராஸாதலபத்து க்ருஹீத்வாவிக்க்ரஹம்ஹரே|| ௧.

ஸீஸராசரஸ்யுதாபுதூரஹ்மேஸ்வரஸம்ஸ்கார

வ்ரஸந்நாமத்யூதீயோ஽த்யாயம். ௨.

தா-ம். பராசரர் சொல்லுகிறார்.—தாபம் முதல் மந்த்ரக்கரஹண
பர்யந்தமான நாலு ஸம்ஸ்காரங்களுக்குப் பிற்பாடு, சபமான திதி

சதமஷ்டாக்ஷராதேஹோமோ மந்தராபயாஞ்சததோதிதே|
ஸ-லக்தேநபரதயருசமேஹோமே ஹோதவயமவிதிராஹவி||

கா

தததநநாமநாததைவைக முததிஸ்பாவரணாஸுரந|
ஹுதுவாபரதக்ஷிணங்கருதவா நமஸகருதவாஜநாததநம||

எ.

தஸ்ஸமதசுவிசுரஹததவா வருத்திமஸரயக்பராசோதபேத்|

கா-ம ஆசார்பன பராதகாலததில ஸநாம முதலான நிதய கர்மங்களை பதவிஷ்டிதது, சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிகொடுக்கவேண்டிய திவ்யமங்களுள் விக்ரஹத்துக்குத் திருவாராதநம கண்டருளப்பண்ணி, விதிபூர்வகமாய பரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட அக்நியில ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தினாலும், தவபசத்தினாலும், புருஷஸூகதத்தினாலும் ஹவிஸஸ ஹோமம் பண்ணவேண்டியது. அதில திருவஷ்டாக்ஷரத்தினாலும் தவயத்தினாலும் நூறுநூறு ஆவருத்தியும், புருஷஸூகதத்தினாலும் பதினாறு ருக்குக்களினால் பதினாறு ஆவருத்தியும் நியமத்துடன் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. விமர்சனபாலகாகுளென்ன, ஸுதாஸநாதத கருடாதிகுளென்ன, பகவானே யநுஸரித்திருக்கிற இரக தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஒவ்வொரு ஆவருத்தி அவவவாகள நாமங்களினாலே ஹோமம் செய்யவேணும் ஹோமம் முடிந்த பின்பு பகவத் விக்ரஹத்தையும் அகநியையும் பரதக்ஷிணம் பண்ணி, தென்னை ஸமாபித்தி, அநக திவ்யமங்களுள் விக்ரஹத்வை சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து எப்போது மாராதிகுமபடி நன்றி யுபதேசிக்கக்கடவன.

எ.

யஜக்ரீடா விஹாஸே நமஸு க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா ॥ ௮.

யஜமே க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா ॥

யஜஞகாமவிதானே நமஸகருதவாகுருஸ்ததா||

அ.

யாஜயேதவைஷணவம் பகதயாவைஷணவாஃபரிதோஷயேத்|

தா-ம ஆசார்யன் மாத்யாஹரிக ஸநாததைச செய்து அப பொழுது யாக ஸமஸ்காரத்திற் சொல்லிய விதிபடி வைஷணவ னுள் சிஷ்யனைக்கொண்டு பகவதாராதமாதிரி யாகததைச செய்விக் கவேண்டியது அநந்தரம் பகதிபுக்தனாய் ஸ்ரீவைஷணவர்களை யழுது செயவிக்க வேண்டியது

அ.

வீர யோக நமஸு க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா ॥ ௯.

யஜமே க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா க்ரீடா ॥

ఐవమయాకారతస్మాత్సంకారాః కారతవబావితివత్త్విజ్ఞాః|| ౧౬.
 బ్రాహ్మమణ్మణామవిశేషణేన బ్రహ్మకారతయస్థితీయే|

తా-మ. మహావక్త్రాః! ఇవవితమాయ తాపమ ముతల్ బాకమవరై
 యిలమరాణ సమస్కారాగణైః సర్వేవస్వరణిడత్తిలేయే అనతరగత
 తైః సత్త్వైకైకకకాక ంలవారూ వితిబ్రాహ్మయస్థితీయే కరణా
 వేణుమ, అతిలూమ బ్రాహ్మణ్యకతుక్తు ఇవైకాగ ముకబకారణ
 మరణాయల్ బ్రాహ్మణ్యకణవస్వయం కెయ్త్వకరణవేణుమ. ౧౬.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ పుత్రభక్త్యై విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే
 యోగసంహితాపర్యవసానామాయోగోఽపర్యవసానః.

౧౬-వ తు అత్యాయం ముద్రితం.

౧౬ - వ తు అత్యాయం

౧౬ పరవతారాతనమం బ్రహ్మసూత్రము కలంకితం

శ్రీపరాశర ఉవాచ.

సత్య మభ్యర్చయే ద్విష్ణుం పురాణం పురుషోత్తమమ్|

అపృష్టోఽపి తథాఽర్చయాం పహ్నూ హ్ని తథాగూర్వా||

ప్రకాల మర్చయే ద్దేవం శ్రీతమా న్నవిశేషతః|

శ్రీబ్రాహ్మణ ఉవాచ

నిత్యమపరాశరయేత విశ్వానూమ పురాణమపురుషోత్తమమ్|

అపృష్టోఽపి తథాఽర్చయాం పహ్నూ హ్ని తథాగూర్వా|| ౧౬.

త్రాగికామరాశ్చయేతేవమ ప్రితిమారణవిశేషతః|

తా-మ. సావలయాపియాం సావేరాతతమాయ అనాతియాపియ
 శ్రీమనానారాయణైః జలతతిలూమ, అకాశతతిలూమ, అర్చనావికరణతతి
 లూమ, అగ్నితతిలూమ, అనూతయత్తిలూమ, అనూతయత్తిలూమ తిగనతా
 నూమ మృణునూ నూతయత్తిలూమ మిగ్నత పకతియూతయనూత అర్చనకక
 కడవన్.

౧౬.

సానకాలే హరిం సమ్యక్ పూజయే జలశాయినమ్|| ౧౬.

సన్యాసాలే తథా హ్ని పూజయే ద్రవిమణ్డలీ

ப்ரதிமூஸ்யரூபே தீவ மக்ஷு மூபுஸ்யாப்யம்|| 3
பாஸ்யு மூபுஸ்யம்|

ஸநாககாலேஹரிமஸமயக் பூஜயேஜ்ஜலசாயிநம்|| ௨,
ஸந்தயாகாலேததாவ்யோமநி பூஜயேத்ரவ்மணடலே|

ப்ரதிமாஸ்வாசசயேத்தேவ மகநௌஹோமைஸ்ததாபரபும|| ௩.
பராணாகநிஹோதாஸமயே|

தா-ம அதிஸ ஸநாககாலத்தில் ஜலத்தில பள்ளிகொண்ட விஷ்ணுவ ஜலத்தில் ஆராதிக்கவேணும் ஸந்தபாவநதம் செய்யும் போது ஆகாசத்தில் ஸ-லாயமண்டலத்திலும், கீழ்ச்சொன்ன யாகா நுஷ்டாக காலத்தில் அர்ச்சாவிக்கூறுததிலும், ஹோமகாலத்தில் அக்ஷியிலும், போஜநகாலத்தில் பராணஹுதி பண்ணும்போது ஹருதய ததிலும் ஸாவஸ்வாமியான அவனை ஆரதிக்கவேணும்

ஐசே தஸ்தாஹம் புகு||

அஸ்தே ப்ரதீபம்வாசி மூஸ்தாவிஷ்ணுமேவ|| ௪.

யுதாஸ்தே ஐசே நஸ்தம் நித்ய மீவ மதநி|| ௫|

ததர்த்தம்வாசி நித்யம் யாவதேவநிபாதம்|| ௬.

ஜபேதஷ்டாக்ஷரமபுகு||

அஷ்டோத்தரஸதம் வாபி ஹயஷ்டாக்ஷரமஸ்துமேவவா|| ௭.

யதாஸக்திஜபேதமதரம நித்யமேவமதந்ரித||

ததர்த்தமஸ்துமேவநித்யம் யாவதேவநிபாதம்|| ௮.

தா-ம சரீரம் நசிக்ருமளவும் தினந்தோறும் திருவஷ்டாக்ஷரத் தை நூறறெட்டு தரமாவது இருபத்தெட்டு தரமாவது தன சக திககு அநுகுணமாக ஜபித்து அதினாத்தததைபும அநுஸந்தானம் பண்ணக்கடவன். ௯

அலாபேப்ரதிமூயஸ்து ஸுபா தேசே மநோஹ||

ஸுபீலே புருஷம் ஹ்யஸ்து மூபுஸ்யம் நஸ்தம்வா|| ௧௦.

அலாபேபாதிமாயாஸ்து ஸுபா தேசேமநோஹ||

ஸதண்டிலேபுருஷம்வாதவா பூஜயேதமஸவது|| ௧௧.

தா-ம. அசசாவிசுரஹம் அகபபடாவிஷுல பரிசுததமாய் அழ
காய் புலலு முதலானவைகளிலலாத தேசததிலே சிகரததை யெழு
தி அதில பகவானை மனதுறல் தபா நிககவேணடியது கூற.

జపే ద్వయ మ్మస్త్ర రత్నం ధ్యాయ స్వర్గ రతం హరిమ్ |

ஜபேததவயமமநதராதநம த்யாயநஸாவசதமஹீம|

தா-ம மநதரநங்களில் உதகருஷ்டமான த்வயமந்தரததை ஸா
வவயாபியான பரமாதமாவவ ஸமரிததுககொண்டு ஜபிககவேணும

పాప జ్ఞానః పాప సతా నిర్మల సా నీశ్వరాన్ || 2.

ససంభూషేత్ సతతం వాక్ష్మత్రేణ సినార్చయేత్ |

பாஷணமிகுநிபாசபதந விநாமஸ்தரநீஸவரந|| ௭

நஸம்பாஷேதஸததம் வாங்மாதரேணபிநர்சசயேத|

தா-ம் பகவத பாகவதரகளோடு தவேஷம பண்ணித் திரிகிற
பாஷணமிகளோடும், பாசபதம் என்கிற ஸைவமதததை யவலமபித்த
வர்களோடும், கர்ரப்ரஷ்டாகளோடும் ஈஸவரனெருவனிலலைபென்று
சொல்லுகிற நாஸ்திகர்களோடும் எப்போதும் ஸம்பாஷிக்கவுங் கூ
டாது, அவர்களை உதகர்ஷித்துச் சொல்லவுங் கூடாது. ௭௨.

ఉపవీతం శిఖాబద్ధ మూర్ధ పుష్కராతదై వచ || 3.

పద్మాక్షமாலாంకாశீయம் సతతం ధారయే ద్విజః |

உபவீதமசிகரபந்த மூர்தவபுண்டரமததைவச|| ௮.

பத்மாஷுமாலாமகௌசேயம் ஸததமதாரயேததவிஜ||

தா-ம. ப்ரஹ்மணன பூணாலும குடுமியும ஊர்தவபுண்டர
மும் தாமரைமணி மாலையும வெணவஸ்திரமும் எப்போதுததநிக
கவேணும ௮௩.

ఏకోపవీతం ధార్యం స్యా ద్యతీనాంబహుచారిణమ్ || 4.

గృహస్థానాం వసస్థానా ముపవీతద్యయం విదుః |

எகோபவீதமதாமமஸயாத் யதீநாமபரஹ்மசாரினம்||

க்ருஹஸ்தநாமவஸ்தநா ப்ரபவீததவயமவிது||

தா-ம. அதில், பரஹ்மசாரிக்ரும ஸநயாஸிக்ரும ஒருபூணாலும,
க்ருஹஸ்தனுக்ரும வாநபரஸ்தனுக்ரும இரண்டு பூணாலும தாயந
களென்று பெரியோராகள சொல்லுவார்கள். ௮௪

మాస్కో మజిలదొంగ చ బ్రహ్మచారి ధరేత్సదా॥

၇၀.

மௌஞ்சீமஜி நதண்டௌச ப்ரஹ்மசாரீ தரேத்ஸதா||

കുറ.

தா-ம். முஞ்சமென்னும் புல்லினால் பின்னப்பட்ட மௌஞ்சி யென்பது தயும் க்ருஷ்ணஜித்ததையும் பாலாசம் முதலான தண்டத் தையும் ப்ரஹ்மசாரி தரிக்கக்கடவன். க0

50

కటిసూత్రాన్ని కాపీనం శుక్లవస్త్రద్వయం శుభమ్.

నలయాద్యజులీయాది గృహసానాంవిధీయతే॥

00.

கடிஸ்திரஞ்செகளபீநம் சுக்லவஸ்தரத்வயம்சபம்|

வலயா த்பங்குலீ யாதி க்ருஹஸ்தாநாம்விதீயதே||

கூக.

தா-ம். அரைநாண், கௌபீசம், மங்களகரமான இரண்டு வெண் வஸ்திரம், கைவளை, மோதிரம் முதலான ஆபரணங்கள், இவைகளெப் போதும் க்ருஹஸ்தர்களுக்கு தாரியங்களாக விதிக்கப்பட்டன. கக.

శ్రీశుల్కం జటాచైవ తథా వల్కలధారణమ్ |

చీరాజినతపోరణ్యం వనస్థస్య విధీయతే॥

१७७.

ஸ்ரீமத்ஸ்ரீ லரமஜடாஃசவ ததாவல்கலதாரணம்]

சீராஜிநதபாரண்யம் வசுதஸ்யவிதீயதே||

52.

தா-ம், மீசை மயிர் ஜடை இவைகளைக் கொள்ளரஞ் செய்யாமல் வளர்த்தல், அரையில் மாவுரியைத் தரித்தல், மாவுரியாவது க்ருஷ்ண ஜிமாவது உத்தரீயமாகத் தரித்தல், தபஸ்ஸுபண் ணுதல், கரட்டில் வளித்தல் இவைகள் வாஃபர்ஸ்தனுக்கு விதிக்கப்பட்டன. கஉ.

൧൨.

ప్రదణ ముపవీతభి శిశ్యంకాపాయమవ్యరమ్।

కమణులు భైక్షచర్యా యతీనా న్నువిధీయతే॥

53.

தீர்தண்டமுபவீ தஞ்ச சிக்யங்காஷாயமம்பரம்

கமண்டுலுர்பைக் கூர்யா யதீநாந் துவிதீயதே||

58.

தா-ம். த்ரிதண்டம், யஜுரோபவிதம், பிஷையை வாங்குகைக்
காக முடியிட்டு வைத்திருக்கும் சிங்யம், காஷாயவஸ்தரம், கமண்டுல
இவைகளைத் தரித்தல், பிஷாடமஞ் செய்தல் இவை யதிகளுக்கு
விதிக்கப்பட்டன. கந.

5B.

ஸாஹாரணஸ்து சர்வேஹ்மஸ்து மூநிபி ஸ்மரணம் |

அஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து || ௧௪.

ஸர்வேஹ்மஸ்து மூநிபி ஹ்மஸ்து

ஸாஹாரணஸ்து ஹ்மஸ்து மூநிபி ஹ்மஸ்து |

அஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து || ௧௫.

ஸர்வேஹ்மஸ்து மூநிபி ஹ்மஸ்து

தா-ம். இந்த நாலு ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் நிஷித்தமான கர்மங்களைச் செய்யாதொழிவது பொதுவான தாமமென்று ருஷிகள் சொன்னார்கள். நிஷித்தங்களை வென்றால்-புஜிக்கத்தகாததென்று சாஸ்த்ரத்திலும் சிஷ்டாசாரத்திலும் கழித்து விட்டதை புஜித்தல், ஒரு ஜீவனைக் கொல்லுதல், பரஸ்த்ரியை இச்சித்தல், பிறர் தோஷத்தைச் சொல்லுதல், மற்றும் பிறர் வருத்தமுறும் வ்யாபாரத்தைச் செய்தல் இவைகள்.

௧௬.

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ||

௧௭.

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ||

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து || ௧௮.

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ||

தா-ம். க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தையும் வானபரஸ்தாஸ்ரமத்தையும் விட்டு ஸர்வாஸியாகும்போது தன் ஸ்த்ரியை விட்டுவிட வேண்டியது. க்ருஹஸ்தனும் வானபரஸ்தனும் தங்கள் ஸ்த்ரிகளிடத்திலேயே பேரகேசஸையுடையவர்களாக ஆகக்கடவர்கள்.

௧௯.

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து || ௨௦.

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து || ௨௧.

தா-ம். எந்த வர்ணத்துக்கு எந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு எந்த ஆசாரம் வேகத்திலும் தர்மசாஸ்த்ரத்திலுஞ் சொல்லி யிருக்கிறதோ? அந்த வர்ணத்தில் அந்த ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவன் அதே ஆசாரத்தைச் செய்யக்கடவன்.

௨௨.

பரஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ||

ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ஹ்மஸ்து ||

௨௩.

ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதிதம் நித்யம்யஸ்தாராசாதித்விஜஃ|
ஸபாஷண்மதிவிஜ்ஞேயஸ் ஸர்வசர்மஸுகர்ஹிதஃ|| க௭.

தா-ம். வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் எதை விசேஷ தர்மமென்றும் நித்யமாக அறுஷ்டிக்கத் தக்கதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதோ? அதை எவ்வென்னவன் அறுஷ்டியாய் விருக்கிறானோ? அந்தப் ப்ராஹ்மணனைப் பாஷண்டியென்று அறியவும். அவன் ஒரு கர்மங்களிலு முபயோகிக்கமாட்டான். க௭.

ப்ரஹ்மசாரியேயவேண்டும் நித்யக்ருத்யம்.

ஸாயம் ப்ராத்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமதேவமஸ்ய ஸ்வாத்யாயாத்யயநம் ஜபஃ|
க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேற்பகூஷிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரிணாம்|| ௧௮.

தா-ம். உதயகாலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும் பலாசம்ஸமித்தினால் ஹோமம், அதாவது - ஸமிதாதாரம், வேதாத்யயநம், காயக்ரீ திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மஹாமந்த்ரங்களின் ஜபம், க்ருஹஸ்தர்களுடைய க்ருஹத்தில் பிணைக்கொள்ளுதல், — அதாவது சாப்பிடுகைக்காக நாலு ஐந்து க்ருஹஸ்தர்கள் டம் யாசித்து அந்தந்த ஸம்பாதித்தல், இவைகளைப் ப்ரஹ்மசாரி நித்யமாகச் செய்யவேண்டும்.

க்ருஹஸ்தன் செய்யவேண்டும் நித்யக்ருத்யம்.

ஸாயம் ப்ராத்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமதேவமஸ்ய ஸ்வாத்யாயாத்யயநம் ஜபஃ|
க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேற்பகூஷிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரிணாம்|| ௧௯.

ஸாயம் ப்ராத்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமதேவமஸ்ய ஸ்வாத்யாயாத்யயநம் ஜபஃ|
க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேற்பகூஷிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரிணாம்|| ௨௦.

தா-ம். க்ருஹஸ்தன் திருந்தோறும் உதயகாலம் சாயங்காலங்களில் அக்ரீஹோக்ரமென்கிற ஹோமத்தாபச் செய்யக்கடவன். ப்ரதிதிநம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மதுஷ்யயஜ்ஞம் ஆகிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்க்கடவன். ப்ரஹ்மயஜ்ஞமாவது - வேதாத்யயநம்; தேவயஜ்ஞமாவது - ஹோமம் (ஔபாஸநம்); பித்ருயஜ்ஞமாவது - பித்ருதர்ப்பணம்; பூதயஜ்ஞமாவது - காகம் முதலிய பூதங்களுக்கு அந்தந்தினால் பலியிடுதல்; மதுஷ்யயஜ்ஞமாவது - அதிதியைப் பூஜித்தல். அதிதியென்பவன் - தான் போஜனம் செய்யும் ஸமயத்தில் வந்த வழிப்போக்கன்; அவன் ஜாதி

யில் தனக்குக் குறைந்திருந்தால் அதிதியாகாட்டான். அப்படியே தர்சபௌர்ண மாஸங்கள் முதலாகிய யஜ்ஞங்களையும் செய்யக் கடவன்.

கக.

ஸந்யாஸிசெய்யவேண்டும் நீத்யக்ருத்யம்.

ஸ்நஹம் ப்ரிஸந்த்யமஹி யதீநாந் துவிதீயதே |

ஐஸமாநஸம் யோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா || ௨௦.

காமஸ்ரீஹ்ம தஹாலீஹ்மோஹமாநமதாந் ஸ்யஜேத் |

மத்யக்ருத்யமஹி நிஹாஸ்யதமாஸ்ததா || ௨௧.

ஸ்நாநம் த்ரிஸந்த்யமபிஹி யதீநாந் துவிதீயதே |

ஐஸமாநஸதபோயோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா || ௨௦.

காமக்ரோதௌ ததாலோப மோஹமாநமதாந் ஸ்த்யஜேத் |

மத்யக்ருத்யமஹி நிஹாஸ்யதமாஸ்ததா || ௨௧.

தா-ம். ஸந்யாஸி உதயம், மத்யக்ருதம், ஸாயங்காலம் ஆகிய இம் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். திருவஷ்டாக்காரம் முதலிய மஹாமத்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். வ்யர்த்தமாய்ப் பேசக் கூடாது. சரீரமினைக்கும்படி உபவாஸம் சார்த்தாயணம் முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டும். பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்திசெய்ய வேண்டும். ஸ்த்ரீயோடு ஸம்பாஷணம் முதலியவைகளும் செய்யக் கூடாது. இந்திரியங்களை அதன் வழிகளில் யதேச்சையாய்ப் போக வெட்டாமல் அடக்கவேண்டும். தந்திலாவது பந்துக்களிடத்திலாவது பரிதிவைக்கக் கூடாது. ஒருவரைக் கோபிக்கக் கூடாது. பிறர் வஸ்துவை ஆசைப்படக்கூடாது. நச்வரமான இந்த லோகத்தை சாச்வதமென்றெண்ணி மோஹிக்கக்கூடாது. நான் பெரியனென்கிற கர்வம்கூடாது. ஒருவன் பரிஹாஸம் செய்தால் அதினால் வெட்கப்படக்கூடாது. ஒருவன் மேன்மையைக்கண்டு பொறாமை யடையக்கூடாது. ஒருவனோடு த்வேஷம் செய்யக்கூடாது. ஒருவனை நோவ வார்த்தை சொல்லக்கூடாது. தூக்கம், சோம்பல் இவை முதலியவைகளை விட்டுவிடவேண்டும்.

௨௧.

ஐஸமாநஸம் யோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா ||

மத்யக்ருத்யமஹி நிஹாஸ்யதமாஸ்ததா ||

கூ-வது அத்தியாயம்

శ్రీపరాశరడివాచ.

విస్తరణ బ్రవీచ్యత్ర విష్ణో రాశ్రయణక్రియామ్ |

ஸ்ரீபராசரஉவரசு.

விஸ்தரணபரமீமயதர விஷ்டோரஸரயணகரியாம

தா-ம —ஸ்ரீபராசரமஹாஷி சொல்லுகிறா —ருவிகளே! முன் சுருக்கமாகச் சொன்ன பகவதார்வணத்தை இந்த அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். க.

5.

ఉత్తాయ పశ్చిమే యామ ఆచమ్య ప్రయతాత్తనాన్॥ ౧౦

నివేదితే శుచా దేశే సమాసేన స్మృతాసనే

ఆత్మనం స్వశరీరం పరేశమనుచిత్తయేత్॥ ౨.

உத்தராயபுரம் மீனாட்சி அம்மன் ஆசிரியர் பரிந்துரை|| க.

நிவேசிதேசுசௌதேசஸம்¹ ஸ்ரீஸ்ஸாகாஸநே|

ஆதமாநமஸ்வசரீரஞ்ச பரேசமநுசிந்தயேத|| உ.

தா-ம.—இரவில நான்காவது யாமத்திலெழுந்திருந்து கைகால்
களைச் சுத்திசெய்துகொண்டு ஆசனமடையத்து எறும்புமுதலியீழும்
களிலலாமல் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்தில மருதுவாயிருக்கிற ஆ
ஸத்தையிட்டு அதிலுட்காரந்து மஃஸஸைப் பெண்டாட்டி பிள்ளை
முதலிய விஷயங்களிற் செலவாமற்படிசெய்து பின்பு தன்னையும்
தனனுடைய சரீரத்தையும் தனக்கு ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையும்
தயாரம் செய்யக்கடவன்

R.

சரீரத்தை த்யாநீகீதும் விதம் சொல்லுகிறது.

శుక్రశోణితసంభూతం శరీరం పాప్తాభౌతికమ్।

శబ్దాదివిషయావేతే ర్ముత మేకాదశే నియమః॥ 3.

అవస్థ కబుర్ల హక్కు రదశ కార్యగుణైర్యుతమ్.

వసామూత్రపురిహస్తి చ ర్శమాంసనిరాయుతః॥ ౪

ద్విషద్వి^३ కామకారాద్వై రనిశం పీడితా న్తరమో

తాపత్రయమహాజ్యాలవహ్ని భిఃపరి వేషితమ్॥ ౫.

சுருணாசுருயத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்|

வ்யஸுபுத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்||

௩.

சுருணாசுருயத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்|

சுபுத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்||

௩.

அவ்யக்தத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்|

வஸுபுத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்||

௪.

தவ்யக்தத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்|

தாபுத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்||

௫.

சுருணாசுருயத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்|

தவ்யக்தத்யஸ்தாபி ரூபஸ்தம் மலபூரிதம்||

௬.

தா-ம்.—இந்தச் சரீரமானது சுருணமென்கிற புருஷனுடையவீர்யத்தினாலும், சோணிதமென்கிற ஸ்திரீயினுடைய ரஜஸ்ஸினாலுமுண்டானது. மண், ஜலம், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து பூதங்கள் சேர்ந்து இவ்விதமாய் விகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றன. இது த்வக், சக்ஷுஸ், ஸ்ரோதரம், ஜிஹ்வை, க்ரானம், என்கிற ஐந்து ஜ்ஞாநேந்தரியங்களும், வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம்; என்கிற ஐந்து கர்மேந்தரியங்களும், மனஸ்ஸு என்கிற ஆநதரிந்தரியமும் ஆகிய பதினொரு இந்தரியங்களோடு கூடியிருக்கிறது. த்வக் என்பது—வெண்மை குளிர்ச்சி முதலிய ஸ்பர்சங்களை யறிக்கைக்கு ஹேதுவாய் சரீரமெங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். சக்ஷுஸ் என்பது—வெண்மை, நீலம், முதலிய ரூபங்களை யறிக்கைக்கு ஸாதகமாய்க் கண்ணில் கருவிழியின் மத்தியிலிருக்கும். ஸ்ரோதரம் என்பது—சப்தத்தைக் கேட்குதல்கமாய் செவிக்குள்ளிருக்கும். ஜிஹ்வை என்பது—தித்திப்பு, கைப்பு முதலிய ரஸங்களை யறிக்கைக்குக் காரணமாய் நாவின் துனியிலிருக்கும். க்ரானம் என்பது—பரிமளம், தூர்க்கந்தம் முதலியவைகளை யறிக்கைக்குக் காரணமாய் மூக்கின் துனியிலிருக்கும். இவை யையந்தம் அறிவுக்கு ஸாதகமாகையால் ஜ்ஞாநேந்தரியங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. வாக் என்பது—வார்த்தை சொல்லுதலைக்குக் காரணமாய் கடைவாய்முதலிய இடங்களிலிருக்கும் பாணி என்பது—ஒன்றை எடுத்தல், பிடித்தல் முதலியவை செய்கைக்கு ஹேதுவாய் இரண்டு வகையின் தவங்களிலிருக்கும். பாதம் என்பது—கடக்கைக்கு ஹேதுவாய் இரண்டு பாதங்களிலிருக்கும். பாயு என்பது—மலத்

தை விடுகைக்கு ஷேதுவாய்க் குதத்திலிருக்கும். உபஸ்கமெனபது-
ஸதரீபுருஷாகள் ஒருவர்க்கொருவர் புணரநது ஸுகதஸ்த யதபவி
க்கைக்கு ஸாதகமாய ஆண்பெண்குறிகளிலிருக்கும் இவையாயதம
செயலுக்குஸாதகமாகைபால் கர்மேந்தரியங்களென் னுசொல்லப்படு
கின்றன. மநஸ்ஸு எனபது—எல்லாவற்றிவுக்கும் ஸாதகமாய்சரீரத
தினுள்ளே யிருக்கும். ஆகையால் இதற்கு ஆதாரிதேரியமென்று
பெயர். இப்பதினென்றும் ததமவ்யாபாரதகோடு கூடியதாயிருதச
சரீரத்தில் வஸிக்கின்றன. மூலபரக்ருதி, புத்தி என்கிற மஹததத்
வம், அஹங்காரம், அஹங்காரததவத்தில் வின்று முண்டான (சபத
தமாதரை, ஸ்பாசதமாதரை, ரூபதமாதரை, ரஸதமாதரை,
கந்ததமாதரை ஆகிய ஐந்து தமாதரைகள், பருதியீ, ஜலம்,
தேஜஸஸு, வாயு. ஆகாசம், ஆகிய ஐந்து பூதங்கள், இந்த) பத்து
ததவங்கள், ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம், ஆகிய
மூன்று குணங்கள் இவைகளோடும் கூடியதாயிருந்து மிதத்சரீரம்,
சவுர்ணீ, மூத்ரம், விஷ்டை, ஏலுமபு, தோல், மாமஸம், நரம்பு,
இவைகளோடும் கூடியிருக்கிறது தனக்கு சத்ருக்களாகிற காமம்
(ஒரு வஸ்துவில் ஆசை), கரோதம் (ஆசைப்படட வஸ்துவை
அகப்படாமல் செய்தவாகளிடத்திலுண்டான கோபம்), மோஹம்
(செய்யவேண்டியவை செய்யததகாதவைகளை உளன்படி யறியா
மை), லோபம் (அயலாருடைய பொருளை யாசைப்படடல்), மதம்
(தானே பெரியனென்கிற காவம்), மாதஸாயம் (அயலா மேன
மையையகண்டு பொறாமை), இவைகளினு லெப்போதும் நொந்திரு
க்கிறது ஆதயாதமிசம் (சரீரத்தில் வாதம் பித்தம் ச்லேஷ்மம் இந்த
தாதுக்களினுடைய உயாவு தாழவுகளினுலுண்டான ஜ்வரம் முதலிய
உபத்ரவம்), ஆதிபௌதிகம் (பாமபு தேள் முதலானவைகளினுலு
ண்டான உபத்ரவம்), ஆதிஸைதவிகம் (மின்னல் இடி முதலானவைக
ளினுலுண்டான உபத்ரவம்) என்கிற மூன்றுவிதமான தாபங்களா
கிற பெரிய எரிசசலோடு கூடிய மூன்றக்கீகளினுல் நரலுபக்கங்களி
லும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புத்ரேஷண (பிள்ளையினிடத்திலாசை),
வித்தேஷண (தத்திலாசை), லோகேஷண (ஸ்வர்க்கம் முதலான
லோகங்களிலாசை) என்கிற மூன்று ஸஷணைகளினுல் நெருக்குண்டி
ருக்கிறது அமுககினுல் நிறைந்திருக்கிறது எழுபத்திராயிரம் நரம்
புகளினுல் சுற்றப்பட்டிருக்கிறது. என்று இவ்விதமாய் சரீரத்தின்
நிலைதையையும் ஸ்வரதையையும், இதன் ஸம்பதம் ஆதமாவய
முதது விடுமென்பதையும் நன்றாய் அதுஸந்திக்கக்கடவன். ச

நாத்தம் வேண்டாம் தீபம்போல தனக்குத்தானே பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; நான் பரகருதி, மஹித, அஹங்காரம், ஐந்து தநமா தரைகள், ஐந்து பூகங்ககள், பதினொரு இரத்திரியங்கள் ஆகிய இருபத்துநாலு ததவங்கள் கழிந்து இருபத்துதநதாம தத்வடாய், க-முதல் இருபத்துதநதாவது அக்ஷரமான ம-என்கிற அக்ஷரத்தினால் சொல்லப்பட்டவனாய், (ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய்) உதப்பதி விராச மிலலாதவனாய் இருக்கிறேன். பரமாதமாவை ஸாக்ஷாதகரிக்கக்கூடு யோகயமானபகதி யோகத்தை யறுஷ்டிகைகளுக்கு யோகயதையுடையவன்; பகவானு னியப்பதிகை அடியன், வேறொருவனுக்கு அடிமைப்படயோகய னலவன், ஞாநமிலலாத அசித்தைச்சகாட்டிலும் விலக்ஷணமாயிருக்கிறவன், அதெப்படியெனில் அசித்து, சிறிதாகவும் பெரிதாகவும் பரிணமத்தை யடையும், பெரிதாகக்காணும்; பிறக்கும்; அழியும்; மூலபரகருதியைக்காட்டிலும் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்; ஜ்ஞாநமில்லாம லிருக்கும், எல்லாராலும் காணக்கூடியதாய் ஜடமாயிருக்கும், பலவிதமாயிருக்கும்; ஒன்றாலவயாபிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆதமாவானான எப்போதும் ஏகரூபமாய், அணுவாய், பிறப்பிறப்பில்லாதவனாய், மூலபரகருதிக்கும்மேலாய், ஜ்ஞாநமுடையவனாய், எல்லாருக்கும் ஸ்பஷ்டமாகக்காணக்கூடாதவனாய் ஜ்ஞாநாததங்களை யே ஸ்வரூபமாக வுடையவனாய் இருக்கிறேன். பலவிதபின்பிற்கே மற்ற ஆதமாக்கள போல விருக்கின்றேன், எல்லாவஸ்துக்களிலும் உள்ளே பரவே சிக்க சகதியுடையனாய் இருக்கிறேன் நான் சரீரதையுடையவன். சரீரத்தை இது வென்றும் எனது எனதும் அறிகிறேன். அடையவே ண்டும் பலததையும் அதற்குபாயகதையும்றிந்து அவவுபாயத்தைச் செயது அந்த பலத்தை யநுபவிக்கிறேன். அஹம் என்று நானே தோற்றுக்கிறேன். அழிவிலலாமைக்குக் காரணமென்னெனில்; ஜலம், தீ, வாயு, ஆயுதம், இவ்வகளினால் நனைக்கவும் எரிக்கவும் வறட்டவும் வெட்டவும் செய்யத்தகாதவன். இவைகள் உள்ளே நுழைந்து தந்தம் கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும், ஆதமா மிகவும் ஸுஷூம் மாகையால் இதற்குள்ளே பரவேசிக்க அவைகளுக்கு ஸாமாதய மில்லை. ஆகையாலழிவிலலை. என்று இவ்விதமாக தேக முதலியவை களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனாக ஆதமாவை எப்போதும் தயாநம் செய்யவேண்டும்

ఇత్యాత్మనం దృఢం జ్ఞాత్వా స్వాక్షేప మనుచిన్తయేత్ ।

పరే వ్యోమి పరేశానం తథా వ్యూహాదిభేదతః॥ ౧౨.

இத்யாத்மாநம்த்ருடம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாத்மேசமதுசிந்தயேத்|
பரேவ்யோம்சிபரேசாநம்ததாவ்யூஹாதிபேததஃ|| கஉ.

தா-ம்.—இப்படி ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாய் நினைத்துப் பின்பு தனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் திருப்பாற்கடல் முதலிய வ்யூஹங்களிலும் ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் நியாமகனாகியே மூந்தருளியிருக்கிற பரமாத்மாவை த்யானம் செய்யக்கடவன். கஉ.

லீலா விபூதியை த்யானிக்கும் விதம்.

ಅಣ್ಣ ಮಣ್ಣುಗಣ್ಣಲೋಕಾನ್ ತದನ್ತರಗ್ರಹಿಣಃ||
ತದಂಕಾಂಶಸಮಾಪಂ ತದಸ್ತಸ್ಯಮಿತ್ಯ ಮತ್ಸನಃ|| ೧೩.

ದಶೈಶ್ಚ ನಾವರணಾನ್ ತದந்நಿஷ್ಕರಾಚರಣ||
ಪ್ರಥಮಂ ಪುರುಷಂಪைவ ப்ரಗುಣಂ தத்ர ಸಂಭவம்|| ೧೪.

அண்டமண்டகதாந்லோகாந் ததந்தர்கதவிக்கரஹாந்|
ததம்சாம்சஸமுஹம்த தந்தர்யாமித்வமாத்மநಃ|| கங.

தசோத்தரநாவரணாந் ததந்தஸ்தசராசராந்|
ப்ரதாநம்புருஷம்ஸ்சய த்ரிகுணம்தத்ரஸம்பவம்|| கச

தா-ம்.—பகவானுடைய விபூதியான ப்ரஹ்மாண்டத்தையும், அதிலுள்ள ஸத்யலோகம் முதலிய பகிணுவேலாகங்களையும், ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணர்த்தமாக அங்கங்கே எழுந்தருளியிருக்கிற அநிருத்தன் முதலிய அவதாரங்களையும், அவருடைய அம்ச பூதர்களான த்ருவன், தந்வத்தரி, ப்ருது, வாஸுகி, முதலியவர்களையும், அவைகளில் பரமாத்மா அந்தர்யாமியரய் வ்யாபித்திருப்பவதையும், ஒன்றைக்காட்டிலு மொன்று பத்துமடங்கு அதிகமாய் அண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கிற ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், அஹங்காரம், மஹத், என்கிற ஏழு தத்வங்களையும், அண்டத்திலுள்ள பசு பக்ஷி முதலிய ஜங்கமங்களையும், மரம் கொடி மலை முதலிய ஸ்தாவரங்களையும், மூலப்ரக்ருதியையும், அதிலுள்ள ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களையும், அம்மூலப்ரக்ருதியி லெழுந்தியிருக்கிற ஜீவன்களையும் த்யானிக்கக்கடவன்.

நித்யவிபூதியை த்யானிக்கும் விதம்.

ತಮಸ ಸ್ತತ್ಪರಂ ಶುದ್ಧಂ ಹಿರಣ್ಯ ಮನಾಮಯம் |

ಪರಮಂ ವైಷ್ಣவಂ லோகம் நித்யஸத்ஸுಖாபவம்|| ೧೫.

தமஸஸ்தத்பரம்சுத்தமஹிரண்மயமநாமயம்|

பரமமவைஷ்ணவமலோகமநித்யநந்தஸுகாவஹம்|| கடு.

தா-ம.—மூலப்ரக்ருதிக்குமேல் சுததஸுத்வமயமாய் ஸுவர்ணம் போல் பரகாசிததுக்கொண்டு மிகவழகியதாய் பரளயமமுதவிய உபத்ரவங்களின்றி ஸாவோதகருஷ்டமாய் எப்போதும் ஆநந்தத்தைவிளைகருமதானஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தை தயாநி க்கக்கடவன

த்ரஸம்வாஹீம் டிவ்யம் விஜாம் வேதஸம்பவாம்|

த்ர ஸுத்யம் ஸரம் வ்யோம வ்யாப்த மஹுதாயம்|| ௧௬.

நிர்மலம் நித்ய மஜட மந ஸ்ருஸுஸநம் ஸுஸம்|

த்ரஸ்ரீதா ஸ்ரீநீகாநி ஸ்நாநி ஸுஸந ஸ்ரி|| ௧௭.

த்ர ஜாநபதஸ்ரீமநகராணிமவாஸ்யா|

ஸர்வே பீர ஸ்ருயா ஸ்ரீ ஸர்வே வேதமயா ஸ்ருதா|| ௧௮.

அபிரக்யத்ரயா நித்யா புநராப்யதிவஜ்ஜிதா||

ததீஹமவாஹிரீம்திவ்யரமவிரஜாமவேதஸமபவாம்|

ததர்சுததமபரம்வயோமஹயநந்தமம்ருதாஹ்வயம|| கசு.

நிரமலமநித்யமஜடமநந்தஸுகாதம்ஸுகம|

ததர்ஸதிதாநயநேகாநிஸ்தாநாநிஸுகவந்திச|| கள

ததரஜாநபதக்ராமநகராணிமஹாநத்யபி|

ஸர்வேஹிரண்மயாஸ்ததரஸாவேவேதமயாஸ்காபா|| கஅ.

அபராகருததயாநித்யாபுநராவ்ருகதிவ்ரஜிதா||

தா-ம் —மூலப்ரக்ருதிக்கப்பால் வேதபாவதத்தில் நின்றுமுண்டாயப்பெருகிற விரைஜ என அபெயரையுடைய ஸ்ரேஷ்டமான நதியை தயாநிக்கக்கடவன. அதற்குமேல் தேஜோமயமாய், அளவில்லாமல பரநது மோக்யமென்று சொல்லப்படுகிற பரமாத்மசமுண்டு. அதற்கு உதபத்தி விநாசங்கள் முதலிய தோஷங்கள் கிடையாது. ஸவயம ப்ரகாசமாய், அங்குள்ளவர்களுக்கு அபரிமிதமான ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதாய் அத்தந்த மநுகூலமாயிருக்கும். அங்கு அநேகமான இடங்கள் ஸுகஜகங்ககளாய் இருக்கின்றன, அங்கு தேசங்கள்

ஞம் ஊர்களும் பெரிய பட்டணங்களு மிருக்கின்றன. அங்குள்ள புருஷர்கள் எல்லாரும் ஸுவர்ணம்போல் ஸௌந்தர்யமுடையவர்களாய், எப்போதும் வேதாத்யயம் பண்ணிக்கொண்டு சார்த்தமுர்த்திகளாய், ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மடியாகவந்த ஜநமரண சூர்யராய், இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் திருமபி வராமல் அங்கே யிருந்து பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் த்யானிக்கக் கடவன்.

கஅடி.

తత్సర్వే సగరం దివ్యం వైకుण్ఠంనామ నామతః॥ ౧౯.

చక్షుకాంతమయై ర్నిత్యై ర్విమానై ర్భూహభి ర్వృతమ్!
సర్వవర మయై స్సౌధై ర్నారత్నైశ్చ శోభితమ్॥ ౨౦.

దివ్యరత్నమయై శృభైః ప్రాకారైః క్లోశురైః కృతమ్ ।
నానామణిమయై ర్ద్రిప్రగృహపక్షిభిః కృతమ్॥ - ౨౧ -

శక్రచాపాఘనజ్ఞాక్షేప్తాగ్రే స్సౌధైస్సముచ్చితమ్ |
వివస్వతోక్తినజ్ఞాక్షై స్సౌరణై రుపశోభితమ్ || ౨౨.

సుధాకరసహస్రాభ్యేపురుషైరుపఖోభితమ్।
సర్వేచతుర్భుజా శ్శుద్ధా స్సాన్వితైశ్చ సమవిగ్రహాః॥ ౨౩.

శ జ్ఞానక్రథరా స్సర్వే స్రగ్వీణః పీతవాససః!
అనురజ్యన్తి దేవేశంభక్త్యా భృత్యరసేనచై॥ ౨౪.

ప్రాతఃదుద్యత్సహస్రాంశుకోటిశతసమప్రభాః |
సర్వే లక్షణసంపన్నాః పద్మహస్తాశ్చతుర్భుజాః || ౨౫

అనిశంభక్తిభిశ్శ్రీశ మర్చయన్తిచ కేశవమ్।
ఆరూఢయాపనా స్సర్వే నార్యశ్చ పురుషాస్తథా॥ ౨౬.

தந்மத்யேநகரம் துவ்யம் வைகுண்டம் நாமநாமத: || கக.

சந்திரகாந்தமயைர் தீத்யைர் விமாநைர் பஹுபிரிவ்ருதம்|
ஸர்வவர்ணமயைஸ்ஸௌதாந்நாநாரத்நைஸ்சோபிதம்|| ௨௦.

திவ்யரத்னமயஸ்ஸம்பரை: ப்ராகாரர்கோபுரைர்யுதம்)
நாநாமணிமலயர்தீபர்க்ருஹபங்க்திபிராவ்ருதம்|| உக.

சக்ரசாபௌகஸங்காசை: பராக்ரைஸ்ஸௌதைஸ்ஸமுச்ச்ரிதம் |
வீவஸ்வத்கோடிஸங்காசை ஸ்தோரணைருபசோபிதம் || ௨௨.

ஸுதாக்கரஸஹஸ்ரஸை: புருஷைருபசோபிதம் |

ஸர்வேசுதர் புஜாஸ்யஸுததாஸ்ஸவாத்மேச ஸமவிக்ரஹா: |
சங்கசக்ரதராஸஸர்வே ஸ்ரக்விண: பிதவாஸஸ: || ௨௩.

அநுரஜயந்திதேவேசம் பக்த்யாபருத்யரஸேநவை |
பராதருதயத்ஸஹஸ்ரீமசுகோடிசதஸம்பரபா: || ௨௪.

ஸர்வேலக்ஷண ஸம்பநநா: பதமஹஸ்தாஸ்சுதர் புஜா: |
அநிசம்பக்திபிஸுஸ்ரிச மாச்சயநதிசகேசவம் || ௨௫.

ஆருடயௌவநாஸ்ஸர்வே நாயஸ்யசுபுருஷாஸ்ததா |
மோதநதேபரமேவ்யோமநி சாசவதேபரபுகிங்கரா: || ௨௬.

கா-ம — அநததேசத்தில் ஸ்வைகுண்டமென்று ஒரு பட்டணமுண்டு. அங்கு சந்தரகாந்த மணிகளிழைத்த வீமரங்கனும், உயர்ந்த ரத்நங்குணினுல் கட்டப்பட்ட கோபுரங்களும் பராகரங்கனும், பலவிதமான மணிகளிழைத்து விசித்திரமாய் அநேகமான இரத்த துஸஸூகங்கள் கூடினாற்போலிருக்கிற உபபரிகைகளும், ஒரேகாலத்தில் கோடி ஸூரியர்களுதித்தாற்போல விளங்காநின்றகோபுரதுவாரங்களும் சூழ்ந்துவிளங்குகின்றன. அங்குள்ள புருஷர்களெல்லாம் அநேக சந்தரனோடொத்த காரதியுடையவர்களாய், பரமாதமாவை பின்பால் நாலு திருககைகளையுடையவர்களாய், சங்கம சக்ரம் வரமாலே பிதாம்பரங்களையணிந்தவர்களாய், பக்தியுடன கைங்கரியம் செய்யது பரமாதமாவை ஆநந்திப்பிக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீகளும் அப்போது உதயமான அநேககோடி ஸூரியர்களபோன்ற கார்தியையுடையவர்களாய், ஸர்வலக்ஷணங்களுமுடையவர்களாய், தாமரைபூக்களை நான்கு திருக்கைகளிலுடையவர்களாய், ஸ்ரீய: பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனை அத்யந்த பக்தியுத்தராய் ஆராதிக்கிறார்கள். ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் எப்போதும் யௌவநதையுடையவர்களாய்த் தங்களு ஸ்வாமியான பரமாத்மாவுக்குக் கைங்கரியத்தைச்செய்து கொண்டு ஆநந்தித்திருக்கிறார்கள். ௨௬௭.

मोक्षं च परमं वीक्ष्य शश्वते प्रभुं च ॥

सप्तर्षे मुनिरुं दिव्यं प्रासादं शश्वतुलम् ॥ ௨௭.

மணிசாகார ஸஞ்ஜி சதுர்வார ஸமஸ்தம் ।

சுண்டி துவரபாலேஷ் கும்பாபிஷேக ரகிதம் ॥ ௨௮.

நானா ரக்ஷ மனோரிஷ்ய ர்ஷமமூலே ஸுஜ்ஞிதம் ॥

தநமதயேம கிரமதிவ்யம் பராஸாதசதஸங்குலம் ॥

மணிபராகாரஸமசோபி சதுரத்வாரஸமந்விதம் ॥ ௨௭.

சண்டாநிதவாரபாலேஷ் குமுதாதயைஸசரக்ஷிதம்,

நாநாரதநமந்யாநிவந்யா கருஹ முகயைஸ்ஸஸோபிதம் ௨௮.

தா-ம — அநத ஸ்ரீ வைகுண்டமெனகிற திவபகரததின மத்தியில் அநேக மண்டபங்கள், ரதநங்களிழைத்த பராகாரங்கள் இவைகளோடு கூடியதாய், நாலு கோபுரத்வாரங்களையுடைய கோயிலிருக்கிறது. அநதகோயிலை + சண்டன முதலிய த்வாரபாலாகளும் + குமுதன முதலியவாகளும் ரக்ஷிக்கிறார்கள். அதின் நடுவில் அநேகவிதமான ரதநங்களிழைத்த மாளிகைகள் இருக்கின்றன. ௨௮௭.

மந்யே மணிமயம் திவ்யம் ஸஹஸ்ரஸம் ஸமஸ்தம் ॥ ௨௯.

நானா ரக்ஷ விதாநாநா ஸ்ரீபூமி ஸுஸுஹஸ்தம் ।

திவ்ய சந்ந கர்மபுரீ கும்பமாபிஷேக ஸுஜ்ஞிதம் ॥ 30 ॥

திவ்ய ஸ்ரீ க்ஷேத்ரே ஸ்ரீவிதம் ஸதஸ்துதம் ॥

மந்யேமணிமயமதிவ்யம் ஸஹஸ்ரஸ கம்பஸமயுக்தம் ॥

நாநாரதவிதாநௌகை ஸித்திதமஸஸஸகாஸபதம் ॥ ௨௯.

திவ்யசந்தகாபூரை குங்குமாதயைஸஸோபிதம் ॥

திவ்யாபஸரேரகணாநிதயை ஸஸேவிதமஸததமசுபை ॥ ௨௦.

தா-ம — அநத மாளிகைகளின் மத்தியில் ரதநங்களினால் கட்டப் பட்டு ஆஸார்யகரமாய், ஆயிரமகாலங்களையுடையதாய், அநேகவிதமான மணிகளினால் செய்யப்பட்ட மேற்கட்டுகளினால் விசுதரமாய், மிகவு மாநந்தஜநகமான மண்டபமிருக்கிறது அது ஸரேஷ்டமான சந்தனம் பசுசைக்கற்பூரம் குங்குமபூ முதலிய வர்ஸனைதரவயங்களினால் பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிறது அங்கு ஸாவாலகார பூஷிதைகளாய் அழகான அபஸர ஸ்தரீகள் எப்போதும் வாஸம்பண்ணுகிறார்கள். ௨௯௭.

+ சண்டன, பரசண்டன, பதன, ஸுபதன, ஜயன, விஜயன, தாதா, விதாதா, இவர்களெனமரும் த்வாரபால்கள்.

+ குமுதன, குமுதாக்கன, புண்டரீகன, வாமநன சங்குகாணன், ஸாவநேதரன, ஸாமகந்தஸப்பரதிஷ்டன, இவர்கள் கண்கிபர்கள்

మద్యే సింహాసనం దివ్యం ధర్మాద్యై స్సూరి భిర్వృతమ్ || ౩౧.

పేద త్రయ మయండివ్యం సాక్షోపాజ్ఞ పరిచ్ఛదమ్ ।

తన ధ్యేష్టదళం పద్మ మహాక్షర మయంపరమ్॥ 3౨.

అకారః కర్ణికా తత్ర స్వరవ్యంజన సంయుతః ।

மத்யேஸிமஹாஸமதிவயம தாமாதயைஸஸ-ஒரிபிராலந் தம|

வேததரமயமதிவயம ஸாங்கோபராகபரிசசதம்||

தருமதேயேஷ்டதளமபதம மஷ்டாகூரமயமபரம|

அகாரகரணிகாததர ஸ்வரவயஞ்ஜநஸமயுத்|| நூ. ௨.

தர-ம — அந்தமண்டபத்தின் மத்தியில் மூன்று வேதஸவரூபமாய், ஸமஸ்தாவயவங்குளினும் ஸமஸ்தாவங்காரங்குளினும் பரிபூரணமாய், * தாமம முத்தவிய நிதபஸ-ஞிகளினால் சூழப்பட்ட அத்தபுதமான ஸிமஹாஸநயிருக்கிறது. அதின்மேலில் மீரம் தஷ்டாஷ்டாஸவரூபமாய ஸர்வோதகநுஷ்டமாய் எட்டு இத்தழகனோடைய கமலயிருக்கிறது அதின்மேலில் அச்சு ஹல்லு இந்த அக்ஷரங்களாகிறதாதுகளோடுகூடிய அகராஸவரூபமான கர்ணிகை யிருக்கிறது ௩௨௭.

తస్మిన్ననన్తపర్యజ్ఞే ఘణారత్న విచిత్రితే ॥ 33.

ధ్యాయేన్నివిష్ట మాక్షేష మీశ్వర్యా జగత్కృత్యా ।

ఇంద్రియరదశశ్యామః పద్మపత్రనిభేక్షణమ్ ॥ ౩౪॥

శక్తి నాసం లసద్గణ సుభూషల్లి యుగాన్వితమ్ ।

ప్రాతరుద్యత్సహస్రాంశుప్రాయకుణ్డలశోభితమ్ ॥ ౩౫.

సంపూర్ణచంద్రిప్రతిమ స్త్రితయుక్తశుభాననమ్ ।

మహాహనుం ప్రోన్నతాంసం దీర్ఘబాహుచత్రా ష్టయమ్॥ ౩౬.

మహారాష్ట్రం స్నిగ్ధవర్ణం కోమలాచయవోజ్వలమ్ ।

సున్నగనీలకేశా వ మన్త రాకబరి కృతమ్ || ౩౭.

శజ్జచక్ర గదాఖిష్ట శౌర్యాదైక్యరాయ ధైర్యతమ్ ।

అర్క బిమ్మ సహస్రాభిరీతేన విరాజితమ్ ॥ ౩౮.

* நாமம், ஜஞாநம், வைராகடம், ஐஸ்வரியம், அநாமம், அஜஞாநம், அவை ராக்யம், அநைஸ்யாயம், இந்த எண்மரும திவ்யஸ்ரீமஹாஸுரத்தின் காலகங்.

- டிவ்யச் சந்நலிஷ்டாஜம் பீதவஸ்த்ரம் ஸுபாஹ்யம் ||
 யுவாகுமாரம் டிவ்யாஜம் ஸுத்யஸத்வமனோஹரம் || 3௬.
- கௌஸ்துபுரோத்திரஸ்கம் பநமாலாவிபூஷிதம் |
 கேயூரஹரகடகசூவுராத்யை ரலக்ஷ்மீ || ௪௦.
- சிந்திரகாரவிந்நாபபாடஹஸ்தா ம்யுஜாந்விதம் |
 கஸ்துரோதிலாஷ்ய ஜகந்நோஹவிஶ்ரஹம் || ௪௧.
- சமாநோத்ஶ்ரஸ்த்ரஹிதம் ரூபாடார்ய குணாதிபிஃ |
 ப்ராத்தருத்யத்ஸஹஸாஞ்ஜஸத்யுதா ச்வேநதேஜஸா || ௪௨.
- தந்யைவஸத்யுதேவீ ஶ்ரீரூபகுணாதிபிஃ |
 சர்வலக்ஷணசம்பன்னா சர்வாபரணபூஷிதா | ௪3.
 மூலாபிஷேகசங்காச டிவ்யவஸ்த்ரீண ஶோభிதா ||
 மூலநிஶ்ரீஸிலகடகசேஷபாநை ஸ்ருஷோபிதா || ௪௪.
- சதுர்ப்புஜை ரிவிராஜந்தி கேயூராஜத பூஷணைஃ |
 ஹேமபத்னம் மூலபுஷ்பம் மூலபுஷ்பம் கரத்யயை || ௪5.
- ஐதராஷ்யம் வஹந்திஸா பஹுஃபாடாம்யுஜத்யயம் |
 வஸம்பூமிஷ்புநீலாச பார்ஷ்வயோஸ்யமூஷ்பதீ || ௪௬.
- கௌஶீதசாமரா டிவ்ய ஶ்ருக்ஷ்மயோ஽ஸ்ததேஶம் |
 விவரோத்ஶ்ரீண ஜ்ஞானா க்ரீயா யோகா ததேவச || ௪௭.
- ப்ரஶ்வீஸத்யா ததேஷானா மஹிஷ்ய ஸ்ருமூஷ்பதீஃ |
 வஸம்வெகூலநாஶோஸா ராஜதேஶரமேவதே || ௪௮.
- சேஷ்யமாநஸ்யநித்யை ருக்ஷை ரோஶ்ரீபராயணைஃ |
 வஸம்விசிந்தயை நித்யம்பரே வோஷ்மி மஹேஷ்வரம் || ௪௯.

இந்தீவரதளஸ்யாமம் பத்மபத்ராநிபேக்ஷணம்|| ௩௪.

ஸ்வக்ஷணநாஸம்ஸத்கண்ட ஸுப்ருவல்லியுகாந்விதம்|

ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சு ப்ராயகுண்டலசோபிதம்|| ௩௫.

ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிம ஸ்மிதபுக்ஷபாகம்|

மஹாஹநும்ப்ரோந்தநாம்ஸம் தீர்க்கபாஹுசதுஷ்டயம்|| ௩௬.

மஹோரஸ்கம்ஸநித்தவர்ணம் கோமலாவயவோஜ்வலம்|

ஸுஸநித்தநீலகேசாந்த மந்தராகபரீக்ருதம்|| ௩௭.

சங்கசக்ரதாகடக சார்ங்காத்யைராயுதைரபுதம்|

ஆர்க்கபிம்பஸஹஸ்ராப கிரீடேநவிராஜிதம்|| ௩௮.

திவ்யசந்தநலிப்தாங்கம் பிதவஸ்த்ரம் சுபாஹ்வயம்|

யுவாகுமாரம்திவ்யாங்கம் சுத்தஸத்வமநோஹரம்|| ௩௯.

கௌஸ்துபோத்பாஸிதோரஸ்கம் வராமாலாவிபூஷிதம்|

கேயூரஹாரகடக னுபுராத்யைரலங்க்ருதம்|| ௪௦.

ஸ்நித்தரக்தாரவிந்தாப பாதஹஸ்தாம்புஜாந்விதம்|

கந்தர்ப்கோடிஸாவண்ய ஜகந்மோஹநவிக்ரஹம்|| ௪௧.

ஸமாரோத்க்ருஷ்டாஹிதம் ஸுபௌதார்யகுணாதிபி||

ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சு ஸத்ருசாஸ்வேநதேஜஸா|| ௪௨.

தஸ்யைவஸத்ருசீதேவி சீலஸுபகுணாதிபி||

ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா ஸர்வாபரணபூஷிதா|| ௪௩.

ஸுதாப்திபேநஸங்காச திவ்யவஸ்த்ரேணசோபிதா|

ஸுஸநித்தநீலகுடில கேசபாரைஸ்ஸுசோபிதா|| ௪௪.

சதுர்புஜைர்விராஜந்தீ கேயூரங்கதபூஷணை|

ஹேமபத்மம் மாதுலங்க முத்வஹந்தீகரத்வயே|| ௪௫.

இதராப்யாம் வஹந்தீஸா பர்து|| பாதாம்புஜத்வயம்|

ஏவம்பூமிஸ்சநீளாச பார்ச்வயோஸ்ஸமுபஸ்திதே|| ௪௬.

க்ருஹிதசாமராதிவ்யாஸ் ஸக்தயோஷ்டதளேஷுச|

விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞானா க்ரியாயோகாததைவச|| ௪௭.

ப்ரஹ்விஸத்யாததேசாநா மஹிஷ்யஸ்ஸமுபஸ்திதா||

ஏவம் வைகுண்டநாதோ ஸௌராஜதே பரமேபதே|| ௪௮.

ஸேவ்யமாநஸ்ஸதா நித்தையர் முக்கைதர்போகபராயணை |

ஏவம் விசிந்தயேந்தித்யம் பரேவ்யோம்நி மஹேஸ்வரம் || சக.

தா-ம்.—அந்தக் கர்ணிகையின் மத்தியில் திருவந்தாழ்வான் தன் படங்களிலுள்ள மணிகளின் காந்தியினால் விசித்ரமான அழகையுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்தத் திருவந்தாழ்வானுடைய படுக்கையின்மேல் தனக்குப்பத்தியான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடன்கூட எழுந்தருளியிருக்கிற ஜகதீஸ்வரான, ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்யானம் செய்யக்கூடவன். அந்த ஸர்வேஸ்வரன் தாமரைப்பூவினிதழ்போல் நீண்டழகிய திருக்கண்களையும், அழகிய நீண்டமூக்கையும், அழகிய கபோலத்தையும், கொடிபோன்ற புருவத்தையும், பூர்ணசந்த்ரன் போல் வெளுத்த புன்சிரிப்பையுடைய திருமுகமண்டலத்தையும், நீண்டு பருத்திருக்கிற தாடையையும், உயர்த்த தோள்களையும், நீண்டநான்கு திருக்கைகளையும், விசாலமாய் உயர்த்திருக்கிற திருமார்பையும், ம்ருதுவான மற்ற அவயவங்களையுமுடையவராய், ம்ருதுவாய் கறுத்து உள்ளே சொருகப்பட்டிருக்கிற மயிர் முடியையுடையவராய், சங்கம், சக்ரம், கல்த, கத்தி, ததுஸ்சு, இவைமுதலிய ஆயுதங்களையும், ஆயிரம் பாலஸூர்யர்களுக்கு ஸமாநமான காந்தியையுடைய குண்டலம், ஆயிரம் ஸூர்யர்களோடொத்த கிரீடம், பீதாம் பரம், கௌஸ்துபமணி, வநமாலை, தோள்வளை, முத்துமாலை, தோடா, அரைநூல்மாலை, இவைமுதலிய திருவரபரணங்களையுமணிந்து, உத்தமமான சந்தரத்தினால் பரிமளித்துக்கொண்டு யௌவநாவஸ்தையையும் கௌமராவஸ்தையையு முடையதாய், சுத்தஸத்வமயமாய் அப்புத்தமாய் அழகாய் கரிந்தவினிதழ்போல் ஸ்பாமமாய், கோடிமந்தனபோன்ற லாவண்யத்தையுடையதாய் ஜகத்தைமோ ஹிப்பியாநின்ற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸௌந்தர்யம், ஒள்தார்யம் முதலான குணங்களில் இவருக்கொத்தாரும் மிக்காருமில்லை; இவர் அபரிமிதமான குணங்களையும், பாலஸூர்யன் போன்ற தேஜஸ்ஸையுமுடையவர், ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் மற்றகுணங்களினாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனோடொத்தவராய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணபரிபூர்ணையாய், ஸமஸ்தமான ஆபரணங்களையும், திருப்பாற்கடல்துரைபோல் வெளுத்து ஸ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற திருப்பரியட்டத்தையுமணிந்து, கறுத்து சுருண்டு அழகியதாயிருக்கிற மயிர்களினாலும், தோள்வளை பாஜிமுதலிய பூஷணங்களைணிந்த நான்கு திருக்கைகளினாலும் ஸ்ரேஷ்டமான

சோபையைபுடையளாய். ஒரு திருக்கையில் ஸுவர்ணமயமான தாமரஸ புஷ்பதூதயும், மறறொருதிருக்கையில் வில்வத்தையும், தரித்து, மறறிரண்டுதிருக்கைகளினுல்தனபதியானஸ்ரீமநாராயணனுடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அவருடனகூட அநகத் திருவநக தாழ்வான மேலே எழுந்தருளியிருக்கிறாள். இவ்விதமாகவே பூமிதேவியும் நீளாதேவியும் எம்பெருமானுடைய இரண்டு பக்கங்களிலு மெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். மறறமஹிஷிக்ஷுநம் பக்கங்களிலெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். ஆஸநகமலத்தில் எட்டு இத்தழகளிலும் விமலை, உதகாஷிணி, ஜனூநை, க்ரிஸய, யோகை, பரஹ்வி, ஸத்யை, என்ற எட்டு சகதிகள நினைய சாமரம் வீசுகின்றார்கள் நித்யரும் முக்தரும் பரமாத்ம யுக்தராய் எப்போதும் எம்பெருமானுக்குக் கைங்கரியம் செய்கிறார்கள் இவர்களையெல்லாம் இவ்விதமாகவே தயாரும் செய்யக்கடவன.

சு.சு.

తనైవ పూహభేదాశ్చ విభవార్చాదిమూర్తయః ।

హిరణ్మయభ్యాం హస్తాభ్యాం శుద్ధాభ్యాం ప్రవిరాజితాః॥౫౦॥

தஸ்யைவய்யுஹமேபசாஸச விபவார்ச சாதிபூர்த்தயஃ|

ஹிரண்மயாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் சுததாப்யாம் பரவிராஜிதா:॥௫॥

தா-ம.—அநதப்பரவாஸு^௧ தவனுடைய (அநிருத்தன கேசவன் முதலிய) வ்யூஹாவதாரங்களும், (பரசுராமன் முதலிய) ஆவேசாவதாரங்களும், (மதஸ்யம், கூாமம் முதலிய) விபவாவதாரங்களும், (அழகிய மணவாளன் முதலிய) அாசசாவதாரங்களும் ஸுவர்ணம் போலழகியதாய் நாமலமாயிருக்கிற இரண்டு திருக்கைகளை யுடைய வாகளாய் அநதலோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள்

శజ చక్రగ దాఖిద శౌజ్జలాజలముదరాః |

పరిణామ పురుషాకారా రక్షన్తి హరిమన్దిరమ్ ॥

५०.

சங்கசுகரகதா கட்க சாங்கலாங்கல முத்தரா:

பரித : புருஷாகாரா ரக்ஷதிலுமி மந்திரம்||

நக.

தர-ம.-சங்கம,சகரம்,கதை,கடகம்,(கத்தி)சார்ங்கம்,தனுஸ்ஸு),
கல்பை, உலகனை, இந்த ஆபுதங்கள் புருஷஸ்வரூபத்தை யெடுத்துக்
கொண்டு பகவந் மந்திரத்தைச் சுறம ரக்ஷிக்கிறார்கள்

வயூஹம் முதலிய அவதாரங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸதாநம்.

தஸ்யவையுணட நாதஸ்ய பராச்யாம சுபதரோவிபோ: |

வாஸுதேவஸ்யவிமலோ லோகோவைசவாரபரபர: || ௧௨

தா-ம் — அநத ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக

குததிகில மங்களகரமாய், சுத்தஸ்தவமயமாய், அக்ரிபோல் காந்
திரையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௨.

தஸ்யவையுணட நாதஸ்ய பராச்யாம சுபதரோவிபோ: |

வாஸுதேவஸ்யவிமலோ லோகோவைசவாரபரபர: || ௧௩.

தா-ம் — அநத ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக

குததிகில மங்களகரமாய், சுத்தஸ்தவமயமாய், அக்ரிபோல் காந்
திரையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௩.

தா-ம் — அநத ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக
குததிகில மங்களகரமாய், சுத்தஸ்தவமயமாய், அக்ரிபோல் காந்
திரையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௪.

தஸ்யவையுணட நாதஸ்ய பராச்யாம சுபதரோவிபோ: |

வாஸுதேவஸ்யவிமலோ லோகோவைசவாரபரபர: || ௧௫.

தா-ம் — அநத ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக

குததிகில மங்களகரமாய், சுத்தஸ்தவமயமாய், அக்ரிபோல் காந்
திரையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௫.

தா-ம் — அநத ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக
குததிகில மங்களகரமாய், சுத்தஸ்தவமயமாய், அக்ரிபோல் காந்
திரையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௬.

தஸ்யவையுணட நாதஸ்ய பராச்யாம சுபதரோவிபோ: |

வாஸுதேவஸ்யவிமலோ லோகோவைசவாரபரபர: || ௧௭.

தா-ம் — அநத ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக

குததிகில மங்களகரமாய், சுத்தஸ்தவமயமாய், அக்ரிபோல் காந்
திரையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௭.

தா-ம.—ஐநர்ருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் (ஸங்கர்ஷணனுடைய பத்தியான) ஸரஸ்வதிதேவியின் கோயிலும், வாயு (வடமேற்கு) மூலையில் (ப்ரத்யுமனனுடைய பத்தியான) ரதிதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. இவைகள் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் முதலப் பராகரத்திலிருக்கின்றன.

௫௫.

द्वितीयोऽवरणं तस्य चैकण्यं शुभोऽन्तर्धाम्।

अनन्तस्य धामा ऋषिर्विश्वेन्द्रा गजावनाः ॥ ५६.

शङ्खपद्मनिर्दिष्टा रौद्रा लोका निर्व्यासुः सुप्रसदाः।

தவிதியாவரணம்தஸ்ய வைகுண்டஸ்ய சுபோநதம|

அநந்தஸ்த்யதாமாக்ய ஷிஷ்வகஸேநகஜாநவாஃ ॥ ௫௬.

சங்கபத்மநிதிதார்ஷ்டோபா லோகாநித்யமஸுபப்ரதா:|

தா-ம.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மங்களகரமான இரண்டாவது பராகரத்தில் அநந்தன், ஸ்த்யதாமன், ஷிஷ்வகஸேநா, கஜாநவன், சங்கநிதி, பத்மநிதி, கருத்மான, இவாகளுடைய ஸுபகரங்களான கோயில்களிருக்கின்றன.

௫௬.

तृतीयोऽवरणं तस्य त्रैलोक्यं मूर्ध्नि ॥ ५७.

தருதியாவரணமதஸ்ய த்ரேசவாதிமமூர்த்தநிபி:| ௫௭.

தா-ம.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மூன்றாவது பராகரத்தில் த்ரேசவன முதல தாமோதரனளவான பன்னிரண்டு திருநாமங்களின் கோயில்களிருக்கின்றன.

௫௮.

अधोऽष्टा दिव्यलोकान्तर्ध्वं सुवर्णनादिभिः।

அதிஷ்டிதாதிவயலோகாஸ்ததஸஸங்கர்ஷணநிபி:|

தா-ம.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் கானகாவது பராகரத்தில் முதலப் பராகரத்திறசொன்ன ஸங்கர்ஷணன் முதலியவர்களின் ரயில்களிருக்கின்றன.

௫௯.

मत्स्योऽर्क्षोऽवराहश्च नारसिंहाक्षश्च चामुनः ॥ ५८.

जामदग्न्यो दाशरथिः कृष्णश्चैव सुरैश्चरः ।

दधिष्ठो मयूरीवः शुष्कमावरणैः स्थिताः ॥ ५९.

అధిష్టితా దివ్యలోకా స్సతతం విభవైశ్చుతైః ।

மதஸ்புகூரீமாவராஹஸ்ச நாரஸிமஜேஹாதவாமக: || ௫௮.

ஜாமதகம் மீயாசாசர்திகருஷ்ணஸ்வைசவஸுரேஸ்வர:

ததிபகதேதாஹபகரீவ: பஞ்சமாவாணேஸதிதா: || ௫௯

அதிஷ்டி-தாதிவயலோகா ஸ்ஸத்தமவிபவையசதை:

தா-ம.—மதஸயம், கூாமம், வராஹம், நாரஸிம்ஹன், வாமட
பரசராமன், ஸ்ரீராமன், தேவாதிதேவனுளகருஷ்ணன், ததிபக்தன்,
ஹயகரீவன், இந்தச் சுவதாரங்களுடையகோயில்கள் ஸ்ரீவைகுண்டநா
தனுடையகோயிலின் ஐந்தாவதுப் பரகாரத்திலிருக்கின்றன. ரூகூடி,

ఏవమావరణాః పశ్చాత్త్యాస్తస్య పరస్యహి॥ ౬౦.

సర్వేదేవగణాః పశ్యన్తి త్యాజ్యస్య పరస్యహి ।

ஏவமாவரணாபஞ்சநிதயாஸதஸபபரஸ்யஹி||

ஸாவேதேவகணுபஞ்சநிதபாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி |

தா-ம.—இவ்விதமாய் ஐந்து பராகாரங்களும், அங்கங்குள்ள ஐந்துவிதமான தேவர்களின் ஸமுஹங்களும்புரீவைகுண்டநாதன்கோயிலில் எப்போதும் இருக்கின்றன. சு0டி.

సర్వేశవా గణైస్తుల్యా వై కుణ్ణ స్వావనోత్సుకాః॥ ౬౦.

శుద్ధసత్వమయాస్సర్వే నిత్యానంత సుఖప్రదాః ।

అప్రాశ్నతా శ్వాశ్వతాశ్చ విష్ణుకై జ్ఞ-ర్య వర్ధకాః । ౬౨.

అనన్తనిస్సీమగుణా స్సర్వే వేదమయాశ్శుభాః ।

హిరణ్మయ నిత్యశుద్ధా స్సామగ్ర నోపశోభితః । ౬౩.

ஸாவேக வாசுணேஸ் துலயா வைகுண்டஸ்யாவநீநாதஸுதாஃ॥

சுத்தஸ்தவமயாஸ்ஸரவே நித்யாநந்தஸுகபரதாஃ [சுக.

அப்பா கருதாஸஸாவதாஸசவீஷ்ணுஸைகங்கர்யவாததகா:॥ சு2

ஆருதநிஸ்ஸீமகுணஸஸாவேவேதமயாஸஸாபா:

ஹிரண்மயாநிதயசுததாஸஸாமகாரோபசோபிதா: || சாந்

தா-ம.—அந்தந்தபராகாரங்களுள்ள இதரமான தேவாஶ்ரும முன்சொன்ன வாஸுதேவன முதலிபதேவாஶ்ருளோடுஸமானமானவி க்ரஹங்களையுடையவர்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனகோயிலை ஸந்தோ

ஷமாய்ரக்ஷிக்கிறார்கள். எல்லோரும் பரக்ருதிஸம்பந்தமின்றி சுத் தஸ்தவஸவருபமான விகரஹத்தை யுடையவாகளாய் ஜநமரணங்க ளிலலாமல எப்போது மங்குள்ளவாக்குக்கு அபாரமான ஆநந்தத்தை யுண்டிபண்ணுகிறவாகளாய் பகவத்கைங்கர்பததைமேலமேல் அதிக மாகச்செய்கிறார்கள் எல்லோரும் ஸ்வாணம்போல ஸௌந்தரய முடையவாகளாய் வேதத்தினால் பரமாதமாவஸ்தோதரமபண்ணி க்கொண்டு அளவிலலாத ஆநந்தத்தையடைந்து எப்போதும் ஸாம காநமபண்ணுகிறார்கள்.

சூ.௩.

வீஹஸரமஹம் ஸ்யஹிமஹி விஹீதீ ।

ஏவநதுபரமமதாம வ்யூஹாதிமபிசிந்தயேத் ।

தா-ம.—இவவிதமாய்ஸ்ரீவைகுண்டராதனையும், வ்யூஹமஹிபவம முதவியமுன சொல்லிய அவதாரங்களையும் அங்குள்ள தேவர்களை யும் த்யாநமசெய்யக்கடவன்.

சூ.௩.

பிரபுஷுபி ரூபஸு சம்யந்யஸ்ய விசக்ஷஃ ॥ ௨௪.

ஸ்யபாபவிபுதிருபமது ஸமயக்தயாத வாவிசக்ஷணஃ ।

தரிபாதவிபுதிருபமது ஸமயக்தயாத வாவிசக்ஷணஃ ॥ சூ.௪.

தஸ்யபாத விபுதேஸ்து ரூபமஜஞேயமநந்தகம் ।

தா-ம.—இப்படி பரமபதத்தையும் அங்குள்ள அவதாரங்களையும் புறிந்து த்யாநமசெய்த பின்பு ஸமஸாரமண்டலத்திலுள்ள அவதார ஸவருபத்தையும் த்யாநிக்கக்கடவன்.

சூ.௪.

வైகுணீ காரணீ சீவீ டீவீ லீகீ ஸுஹ்யுஹீ ॥ ௨௫.

ஸ்யஸரமஹம் ஸா டர்ஷநார்டம் விவாக்ஸம் ।

வைகுண்டேகாரணேஸவேதகஹிபே லோகேஸுதாமபுதௌ ॥ சூ.௫.

ஸமஸ்திதம் பரமாதமரிநம் தாசநாததம் திபௌகஸாரம் ।

தா-ம.—ஸமஸாரிகளான பரஹ்மா முதலிய தேவர்கள் பரமபத த்தைக்கிடடி அங்குள்ள பரமாதமஸவருபத்தை யநுபவிக்க யோகய ாகளல்லாமைமால் அவர்கள் ஸேவிககுமபடி இந்தலீலாவியூதிபிவிரு க்கும் காரணாவகுண்டத்திலும், ஸதயமேலாகத்திலும், ஸவேதகஹிபத் திலும், திருப்பாறகடலிலும் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமாதமஸவருபத் தை த்யாநம் செய்க்கடவன்

சூ.௫.

விபவாவதாரத்யாநமும் அந்ந அவதாரப்பரயோஜநமும்.

லோகஸம்ரக்ஷணாய வைபவம் ச மாகதம் || ௬௬.

ஸ்ரீசிம்ஹாமவிதவ விபவம் ச விபவம் |

தேவதாரத்யாநமும் அந்ந அவதாரப்பரயோஜநமும் || ௬௭.

லோகஸம்ரக்ஷணாய வைபவம் ச மாகதம் || ௬௮.

ந்ருஸிம்ஹராமவிபவ விபவம் ச விபவம் |

தேவதாரத்யாநமும் அந்ந அவதாரப்பரயோஜநமும் || ௬௯.

தா-ம் — அஸுரர்களால் ஜனங்களுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது அதைப்போக்கி ஜனங்களைக் காக்க தேவஜாதி, மறுஷ்ய ஜாதி, பசுஜாதி, இவைகளில் அவதரித்த மதஸ்யம் கூர்மம் முதலிய விபவாவதாரங்களையும், அதில் பூர்ணாவதாரமான நரஸிம்ஹாவதார ராமாவதாரங்களையும் த்யானிக்கக்கடவன். ௬௯.

அந்நாமத்யாநமும் அந்ந அவதாரத்தின்ஸ்தாநமும்.

ஜேயாந்ராயுஷ்ய வஸ்தாபி விஷ்ணுஸ்ரீரக்ஷயை |

யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாந்தர் வேஸம்நீஹஸவிக்ரஹம் || ௭௦.

ஜேயாந்ராயுஷ்ய வஸ்தாபி விஷ்ணுஸ்ரீரக்ஷயை |

யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாந்தர் வேஸம்நீஹஸவிக்ரஹம் || ௭௧.

தா-ம்.—ஸ்ரீவேஸ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கச் செய்தேயும் பக்தாநுகரஹார்த்தமாக பக்தஜனங்களுடைய மார்பின் நடுவிலிருக்கிற தாமரைமொக்குபோன்ற அவயவத்தில் பெருவிரல் ப்ரமாணம் த்வயமங்களை விக்ரஹத்தை யுடையராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்த அந்நாமத்யான அவதாரத்தையும் த்யானம்செய்யக்கடவன். ௭௧.

அந்நாமத்யாநமும் அந்ந அவதாரத்தின்ஸ்தாநமும்.

ஸௌவ்யாயை ச ரக்ஷயை மஹாயை மஹாயை ||

ஸ்ரீரக்ஷயை ச ரக்ஷயை மஹாயை மஹாயை || ௭௨.

ஸௌவ்யாயை ச ரக்ஷயை மஹாயை மஹாயை ||

ஸ்ரீரக்ஷயை ச ரக்ஷயை மஹாயை மஹாயை || ௭௩.

தா-ம் — பக்தியோகத்தினால் அந்நாமத்யான ஸேவிக்கயோக்ய வையின்ஸ்தாநம் பூஜ்யமாக ஸேவிக்குட்படி. ஸ்ரீவேஸ்

அத்.]

பராசரவிசிஷ்ட பரமதாமசாஸ்த்ரம்.

சுக •

வரன அர்ச்சாவதாரம் செய்தருளினை அந்த அர்ச்சாவதாரத்தையும் ஸரவேஸவரனுடைய ஸௌலபயம் முதலிய குணங்களையும் தயாநிகக்கடவன்.

சுக

விபூத்யோகதீயாநம்.

விபூத்யோகதீயாநம் ஜாத்ய ஸ்ரவ்ய ஸ்ரவ்யஃ ।

விபூதிபேரகஸ்தஸ்யவயம் ஜனாதவயஸ் ஸாவதேஹிபிஃ|

தா-ம — ஸரவேஸவரன் எந்தெந்த வஸ்துகளில் விசேஷ ஸாத்யம்செய்திருக்கிறானோ? அவைகளையும் தயாநிகக்கடவன் சுக

பஞ்சண: பரமேவ்யோநி வாஸுதேவஸ ஸநாதந: || 20,

புஷ்பஹ்வஸு தீப்யஸு குணத்யய மஹிதம் ।

ஷ்டகுண: பரமேவ்யோநி வாஸுதேவஸ ஸநாதந: || எய்.

வயுஹ்வஸதாஸுதிஸ்ருஷு குணத்யயமதிஷ்டதம்|

தா-ம. — பரவாஸுதேவன ஜனாநம், சக்தி, பலம், ஐஸ்வரியம், வீரம், தேஜஸஸ், எனகிற ஆறுகுணங்களுடையவராய் பரம்பதத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறார். வயுஹ்வஸுதில் ஸங்காஷ்ணன், அநிருத்தன், பரத்யுமனன், இமமூவரும இரண்டிரண்டு குணங்களுடையவர்களாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். எய்.

வயுஹ்வஸதாஸுதிஸ்ருஷு குணத்யயமதிஷ்டதம்.

புஷ்பஹ்வஸு தீப்யஸு குணத்யய மஹிதம் || 20.

புஷ்பஹ்வஸு தீப்யஸு குணத்யய மஹிதம் ।

பரத்யும நஸாநிருததஸச ததாஸங்காஷ்ணஹிபி: || எக.

ஜகத்ஸ்ருஷுதிதிதிலயந் குரவதே குணபேதத:|

தா-ம — வயுஹ்வஸதாஸுதிஸ்ருஷு குணத்யயமதிஷ்டதம், அநிருத்தன், ஸங்காஷ்ணன் இமமூவரும வெவவேறு குணங்களை யங்கீகரித்து ஜகத்ஸுதப்படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், இவைகளைச் செய்கிறார்கள். எக

வயுஹ்வஸதாஸுதிஸ்ருஷு குணத்யயமதிஷ்டதம்.

புஷ்பஹ்வஸு தீப்யஸு குணத்யய மஹிதம் || 21.

புஷ்பஹ்வஸு தீப்யஸு குணத்யய மஹிதம் ।

ஜானவான் பலவா லீகா க்ரஸீத்யுரூ னீஉய்யயி|| ௨3.

வீவம்ஸ்யஸ்தி ஸிஃலயூ கரீஃபித்யுரூ || ௨4.

ஐஸவாய விரீயவாஸாநே பரதயுமந: பரத்யபத்யத|| ௨௨.

தேஜஸஸக்தீ ஸமாவிஸ்ய ஹ்யகிருத்தேதோபயபாலயத்|
ஜ்ஞாநவாந பலவாநலோகாந க்ரஸீதஸககாஷ்டேஷுவ்யயி|| ௨௩.

ஏவமஸ்ருஷ்டி ஸதிதிலயாந கரோதிபகவாந ஹரி:|

தா-ம —பரத்யுமந, ஐஸவாயம், விரீயம், இவ்விரண்டு குணங்
களை யங்கீகரித்து ஜகத்தை ஸருஷ்டித்தாரா. அகிருத்தன், தேஜஸஸ, சக்தி,
இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து ரகூபகிருதா. ஸங்காஷ
ணன், ஜ்ஞாநம், பலம் இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து அழிக்க
ப்போகிறார் இப்படி ஸாவேஸ்வரன தானே மூனறவதாரங்களை யெ
டுத்தது மூனறுவயாபாரங்களை யும் செய்கிறார் ௨௩.

ஹரிஃபித்யுரூ

வ்ருண மீஷம் ருத்ருவ யமம் வ்ருண மீஷம்|| ௨௪.

வ்ருண மீஷம் யமம் ருத்ருவ யமம் வ்ருண மீஷம்||

பரஹ்மாண மீசமருத்ருமச யமமவ்ருணமேவச|| ௨௫.

பரஹ்மாணமேவச மீசமருத்ருமச யமமவ்ருணமேவச||

தா ம.—ஹரி: என்றால் அழிக்கின்றவன் என்றர்த்தம். ப்ருமந
நாராயணன் சதாமுக்ரஹ்மாவையும், ருத்ருமையும், யமமையும், வ்ரு
ணமையும், இந்திரமையும், ப்ரளய காலத்தில் அழிக்கிறபடியால ஹ
ரி: என்கிறபெயரையுடையவராகிறார். ௨௪.

வீவ மூத்ரஸ்யுரூவம் த்ருவ வ்ருண மீஷம்|| ௨௫.

ஸ்யுரூவ மீஷம் த்ருவ வ்ருண மீஷம்||

ஏவ மாதமஸ்வரூபமச தகா சித்ருபமுலஸத்|| ௨௬.

ஸ்வரூப மீவாஸஸைவம் ஜ்ஞாதவாபநதாதபரமுசயதே|

தா-ம —இவ்விதமாய ஜீவாதமாவையும், ஜடமான சரீரத்தை யு
ம், ஸாவரணையுமுள்ளபடி யறிந்தால் இத்தஸுமஸாரத்தைவிட்டு நீங்கி
மோக்ஷத்தை யடைவான் ௨௬.

சுர்ஜோ ப்ரகவா ஸ்ரீஷ்டஃ ஸரமாத்மா ஐகத்யதி॥

2௬.

அநந்தஃ ஸுருஷ ஸாக்ஷீ ஸரம்புஷ்ட ஸிவஃ ஸ்ரஹ்ஃ,

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய சிவ ஧்ரஃ ஸரமச்சேதநஃ॥

2௭.

ஈஸவரோபகவாந விஷ்ணுஃ பரமாதமா ஜகத்பதிஃ॥

௨௮.

அநந்தஃ புருஷஸஸாக்ஷீ பரமபரஹ்மசிவஃ பரபுஃ

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய சிவஃ ஧்ரஃ ஸரமச்சேதநஃ॥

௨௯.

தா-ம — இனி பரமாதமாவீனுடைய குணங்களை அறிகைக்காக அவனுடைய குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைச் சொல்லுகிறது — அதை பரமாதமா எல்லாவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஆஜனையின்கீழ்க்கிப் பரிபாலனம் பண்ணுகிறார். ஸமஸ்தகல்யாண குண பரிபூரணர். எல்லாவஸ்துக்களிலுமே மெப்போது முள்ளும் வெளியும் வயாபிதகிருக்கிறார். ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கு மாதாரமானவர். ஜகத்துக்கு ரக்ஷகர். ஸ்வரூபத்திலும் மஹிமையிலும் மளவிலாவதவர். ஆஸரிதாசனருடைய அஸ்பமான குணத்தையும் பெரிதாகக்கொள்ளுகிறவர். ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ஒரே காலத்தில் பரதயக்ஷமாகப்பார்க்கிறவர். ஆஸரிதர்குணங்களை வருத்தி பண்ணிவைக்கிறவர். மனக்ளகரமானவர். ஸமர்த்தர். ப்ரஹ்மாவுக்கு அநாதாயாமி. தேஜஸ்வியான ஸாலாயனுக்கு அநாதாயாமி. உத்தமமான ஸ்தானத்தையடைந்தவர் ஜனாரமுடையவர்களில ஸரேஷ்டர்.

௩௦.

ஸாஸ்யஸுர்ஜோ ப்ரகவா ஸ்ரீஷ்டஃ ஸரமாத்மா

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய சிவ ஧்ரஃ ஸரமச்சேதநஃ॥

௩௧.

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய சிவ ஧்ரஃ ஸரமச்சேதநஃ॥

மஹேந்த்ரஸஸிவதாருதர ஸஸ்தாணுஸ் ஸாலாயஃ ப்ரஜாபதிஃ

தா-ம. — அதை பரமாதமா எல்லாவஸ்து மடையதக்கவருமாய் எல்லாரையும் தன்னிடத்திலடைவிப்பித்துக்கொள்ளுகிறவருமானவர். எங்குமுள்ளவர். தேஜஸ்ஸையுடைய அக்கி முதலியவர்களுக்கும் தேஜஸ்ஸைக் கொடுத்தபரகாசிப்பிக்கப்பண்ணுகிற மஹாதேஜஸ்வி. ஜடங்களைக்காட்டிலும் ஸரேஷ்டமான ஜீவாத்மாவுக்கும் ஸரேஷ்டமானவர். மஹத்தான ஐஸ்வரியத்தையுடையவர். எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவர். ருத்ரனுக்கு அநாதாயாமியானவர். எப்போதும் ஸ்திரமாயிருக்கிறவர். ப்ராணிகளை ஸநமார்க்கத்தில் பரேரணம்செய்கிறவர். ப்ராணிகளை ஆபத்தில நிறுத்தும் ரக்ஷிக்கிறவர்.

௩௨.

அஹி ர்யமஃ பதி ர்யஜ்ஜீ வாயு ஸ்ஸம ஸ்தஹ ம்யுதஃ!

ஹிரண்ய ஸுபர்த்த தாஹீரீ வேதமய ஸ்ருயா|| ௨௩.

அகநிர்யமஃபதிமயஜனோ வாயுஸ்ஸோமஸததாமருதஃ|

ஹிரண்மயஸ்ஸுபாணஸ௦ தார்க்ஷ்யோவேதமயஸ்த்ரயி|| எஹ

தா-ம.—அநத பரமாதமா உததமமாஸுலோகங்களை யடைவிப்புகுகிறவா, பாபிகளைத் தண்டிக்கிறவர். ஜநகளுக்கு அநம முதலியவைவளைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறவா, ஸமஸ்தயஜனங்களினுலாராதிக கததருதவா, எவகும் வபாபிடுகிறவர், மோக்ஷத்தைகொடுகிறவா அழிவிடலாதவர். காந்தியையுடையவர், ஆஸரிதர் மனோரதங்களைப் பூரணம் பண்ணுகிறவர். கருத்மானுக் கநதர்யாமி, வேதங்களினுல் ஸதோதரம செய்யப்படுகிறவா, வேதபுருஷனுக்கு அநதர்யாமியா யானவர். எஹ

புஷ்ணீ புஷ்விபுஷ்வி புஷ்ணஸ்தி ரேவஃ!

மித்ர ஸ்ய ஸ்தஹ ஧ர்த்த ஸ்ய பி ர்யவஸ்திஃ கவிஃ|| ௨௪

பரஹ்மணம் மோஃரஹ்மணித்பரஹ்மாப்ரஹ்மணஸ்பதிரேவஃ|

மிதரஸ்ஸதயஸ்ததாதாமஸஸ்சிர்வாசஸ்பதிஃ கவிஃ|| அ௦.

தா-ம.—வைதிக கர்மங்களில் பூஜிக்கத்தக்கவா, வேதத்தின் வாஸ்தவார்த்தத்தை யறிந்தவா, பெரிய பரபாவதையுடையவர். சதுர்முகபரஹ்மாவுக்கும் ரக்ஷகர். ஜநகனிடத்தில ப்ரீதியுடையவர். விசுவமின்றி எப்போது மொருபடியாயிருக்கிறவர் ஜநத்துக்கு ஆகாரமானவர், கபடம் முதலியதோஷங்களில்லாதவர், ஸமஸ்தவாக்குக்களுக்கு மாததமாயிருக்கிறவர். மநஸ்ஸு உருகும்படி சாதா யமாய் வாததை சொல்லுகிறவா அ௦.

உவமூ தீநி நாமூநி வு திகாநிபகஸ்யுதஃ!

தேவாநாமசி நாமூநி விஸ்ட்ரீஷ்ஸ்ய வு விஹீஃ|| ௨௫

வாசகாநி ஹஸ்தேவ த்ரதேத்ர விஷயா

நாராயணாநிவாமூநி த்யஸ்தேமாஃ குத்ரபி ஸ்து|| ௨௬

ஏவமஃ திரிநாமாநி வைதிகாநி ஜகத்பதேஃ|

தேவாநா மபிராமாநி விஷ்டேணுஸஸ்சஸ்யவைவிபோஃ|| அக

வாசகாங்கியவந்திபவ ததிரததிரவிரகாங்கியா

காராயணத்தி னாமாசி தவறியேஷாம் குதரசிந்ததி||

२३.

தா-ம.—இவைமுதலாக வேதத்திற் சொல்லிநுக்கிற நாமங்கள் நூறும், தேவர்களுக்கு வாசகமான இரத்தரன் அந்தி முதலிய நாமங்களும் ஜகத்பதியாய் ஸாவயாபகனான ஸரியஃபதியையே பரதிபாதிக்கின்றன. ஸரியஃபதிக்குவாசகமாகிய இரத்தரன் முதலிய சபதங்கள் அந்தந்த தேவர்களைச் சொல்லுகிறதென்படியெனில்; இவரிடத்திலுண்டான குணங்களினேகேச மவர்களிடத்திலிருக்கிறபடியால் அந்த குணத்துக்கு வாசகமான சபதங்களினால் அவர்களைச் சொல்லப்படுகிறார்கள் அதாவது—இரத்தரனான ஸரியஃபதியைத் துடையவனென்றாததம். அந்தப்பம் பரிபூரணமான ஸாவாயத்தையுடைய ஸரியஃபதியையே முக்யமாயும் அப்பமான ஸாவாயத்தையுடைய இரத்தரனைக் கெணமாயும் சொல்லுகிறது. காராயணம் முதலிய நாமங்கள் ஸரியஃபதியையொழிய வேறு தேவர்களை எவ்விதத்திலும் சொல்ல மாட்டா.

212.

లాకికా చైరికా శ్మదా నామాన్యస్య భవతి వై ।

తాత భగవాన్విష్ణుః పగమాతా స ఈశ్వరః

५३॥

செளகிகா வைதிகாச்சுபதா நாமாந் பஸ்ய பவந்திவை

தஸ்மா தது பகவாத்விஷ்ணு: பரமாதமா ஸாஸுவர: ||

२५.

தா-ம்.—தேவதத்தன முதலிய லௌகிகசபதங்களும், அந்நிமுத
லிய லைதிக சபதங்களும் ஸரியப்பதிக்கே வாசகங்களாயிருக்கின்றன.
உலகத்தில் தேவதத்தன முதலிய சபதங்கள் சரீரத்திற்குப் பெய
ராயினும் தேவதத்தன செய்கிறான அறிகிறான் என்று சொல்லுக
யாமே அந்த சரீரதையுடைய ஆத்மாவைச் சொல்லுகை அநுபவ
ஸித்தமாயிருக்கிறது. அதனோல் ஆத்மாவுக்கு சொல்லுகிற அந்த
சபதங்களும் ஆத்மாவுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே
சொல்லுகிறது. ஆகையால் ஸமஸ்தசபதங்களுக்கும் வாசகமாய்
ஸமஸ்தகலயானனான பரிபூரண ஞாய ஸாவய்யாபகஞ் ஸாவயிய
காவான ஸரியப்பதியே பரமாத்மாவாகிறது. அந்.

५५.

స్వరూపమస్వరస్వైయం జాతవ్యూమునిస శ్చమాః ।

స్వరూపగుణవిశ్వస్యం విజ్ఞేయం పరమా త్తనః॥

5811

ஸ்வரூப மீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யம் முநிஸத்தமா|

ஸ்வரூபகுண ஐஸ்வர்யம் விஜ்ஞேயம்பரமாத்மநஃ||

அச.

தா.ம்.—ருஷிகளே! இவ்விதமாய் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், குணங்களையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் அறியக்கடவன். அச.

ஸம்பந்த ஸ்ரீஜீயஸ்சே ஸ்ரீஸ்யமூநீஸ்யரா|

ஸம்பந்த ஆத்மனோஜ்ஞேய ஸ்சேஸ்வரஸ்யமுநிஸ்வரா|

தா.ம்.—தனக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டான ஸம்பந்தத்தையும் தயாரிக்கக்கடவன். அசு.

திருவஷ்டாகாந்தி னரீந்தாநுஸந்தாந கீரமம்.

அகாரவாக்யஸ்யவிதோ ரேஸ்சேஷ ஸ்யஸம்ஸதா||

௮௩.

ஸபாவி மமகரூபி ஸ்வாந ஸ்யதீர்ஷ்யமாந்|

நிஜ்யநாராயணஸ்யைவ க்ரேஷ்யம் கரவாஸ்யமாந்||

௮௪.

மநாஸ்து வஸ்யைவ தீர்ஷ்ய ப்ராபுத்ய வஸ்யைவ||

அகாரவாச்யஸ்யவிதோ ரேவசேஷஸ்த்வஹம்ஸதா||

அரு.

நசாபிமமகரீந்தாஸமி பரவாஸ்யஸ்யதோஷ்யஹம்|

நித்யம் நாராயணஸ்யைவ கைங்கர்யம் கரவாஸ்யஹம்||

அசு.

மந்தாரீந்தம் சிந்தயே தேவம் ப்ராதருத்தாயவைஷ்ணவஃ|

தா.ம்.—திருவஷ்டாகாந்தம் ஓம் - நமஃ - நாராயணாய - என்கிற மூன்று பதங்கள் கூடியிருக்கும். அதில் முதல்பதமானப்ரணவம் அ, உ, ம், என்கிற மூன்றகூரங்களோடு கூடியிருக்கும். அ—என்பதற்கு ஸர்வேஸ்வரன்பொருட்டு என்றும், உ—என்பதற்கு அவன் பொருட்டே, வேறொருவனுக்கல்லென்கிற அவதாரணமும், ம்—என்பதற்கு ஜீவனைநான் என்றும் அர்த்தங்கள். ஜடமான இந்த சரீரத்தைக்காட்டிலும்வேறாய்ஜ்ஞாநஸ்வரூபனை நான் ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே சேஷபூதன்; வேறொருவருக்கும் சேஷபூதனல்லன் என்றுப்ரணவத்தினரீந்தம், இரண்டாவது பதமான “நமஃ” என்பதை ஆவ்ருத்திசெய்துகொள்ளவும். அதில் ஒன்று நமஃ—என்று ஒருபதமாயும், மற்றொன்று ந—மஃ—என்று இரண்டுபதமாயுமிருக்கும். நமஃ—என்பதற்கு சகூணம் என்றும், மஃ—என்பதற்கு என்னுடையது என்றும், ந—என்பதற்கு அன்று

என்றும் அர்த்தங்கள். என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு கால்கர்த்தாவ
ன்று (என்னிடப்படிநான் ஒருகாரியம் செய்யத்தக்கவனல்லன்)
ஈஸ்வரனுக்குப்பரதத்தரையாவன் செய்தபடியே காலிருக்கக்கடவன்
என்று கம்பதத்துக்கு அர்த்தம். மூன்றாவது பதமான நாராயணபத
த்துக்கு ப்ராப்யனென்றும், ப்ராபகனென்னும், அதன் பிறகுள்ள
ஆய—என்கிற சதுர்த்திக்குக்கைங்கர்யமும் அர்த்தங்கள். எனக்கு
ப்ராப்யனாயும் ப்ராபகனாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமத்நாராயணனுக்கே எப்போ
தும் கைங்கர்யம் செய்யக்கடவேன் என்று நாராயணய - என்பதற்கு
அர்த்தம். ஆக இந்தத்திருமந்தார்த்தத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவன் உதயத்தி
லெழுந்திருந்து அதுஸத்திக்கக்கடவன். அசுஜ

ఇత్యాక్షేప్యరయో రూపం జ్ఞాత్వా మస్త్రేణమస్త్రవిత్ ॥ ౮౭ ॥

స్వరూప మాత్రనో జ్ఞాత్వా తద్వృత్తింశిక్షయేద్దవ్యాత్.

இத்யாத்மேஸ்வரயோரூபம் ஜ்ஞாத்வாமந்த்ரேணமந்த்ரவித்|| அள.
ஸ்வரூபமாத்மனோஜ்ஞாத்வா ததவ்ருத்திமகிக்ஷயேத்வயாத்|

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஜீவாத்மபரமாத்மஸ்வரூபங்கனையறிந்து, திருமந்திரத்தினால் ஜீவாத்மாவுக்கு சேஷத்வபாரதந்தீய கைங்கர்யங்கள் ஸ்வரூபமென்றும் அறிந்து, த்வயமந்திரத்தினால் ஜீவன்செய்யவேண்டும் வ்யாபாரத்தை அநுஷ்டிக்கக்கடவன்.

సర్వేశదయితా నిత్యా సర్వదా జగదాశ్రయా॥ ౮౮

నిత్యానపాయినీ విష్ణో రగనాతోపకారిణీ ।

తయా నీన శ్రియా సార్థం గుణవాన్ పరమేశ్వరః॥ ౮౯॥

శరణం తస్య చరణౌ వ్రజామ్యహం మకిష్యానః॥

శ్రీయాసీనాయ హరయే స్వామినే పరమాత్మనే ॥ ౩౦ ॥

స్వామిచిత్తానురూప్యేణ శేషవృత్తిం కరోమ్యహమ్ ।

ఇద్దం ద్వయార్థం సజ్జివ్య స్వకర్తాదిచతుష్టయమ్ ॥ ౯౦॥

ఉపాయభావాత్పన్త్యజ్య త మేవ శరణం ప్రజేత్ ।

ஸ்ரீவேசதயிதாநித்யா ஸர்வதாஜகதாஸ்ரயா॥ அஅ.

சித்மாநபாயிநீவிஷ்ணுர் ஜகம்மாதோபகாரிணீ

தயாஸ்நித்யஸ்ரீயாஸார்த்தம் குணவாஹ்நமோஸ்து || அக.

தா-ம்.—பகவத்தை கங்குரீ யருபமாகக் கர்மயோகம் முதலியவைகளை அநுஷ்டிக்கச்சக்தியில்லாதவன், பரமாத்மபிரீத்யர்த்தமாக மேல் சொல்லப்போகிற நித்யகர்மங்களை யநுஷ்டிக்கக்கடவன். அதாவது உதயத்திலெழுநதிருந்து தேகபாறையை நிவர்த்தி பண்ணிக்கொண்டு செளசதனைக்கரமமாகச் செய்துகொண்டு கைகால்களை யலமபிப பின்பு அசமரம்செய்யவேண்டியது. கூங்.

తతిస్నానం ప్రకుర్వీత దన్తధావనపూర్వకమ్।

కృత్వాఘమషణస్నానం తర్పయిన్పితృదేవతాః ॥ ౯౪॥

సకాపీనం ధాతవస్త్రం చసిత్వాచోత్తరీయకమ్ ।

శుభ్రయావై మృదా సమ్యగ్గూర్వపుష్కాణి ధారయేత్ ॥౯౫॥

ததஸ் ஸ்நாநமடராசுராயீத தநத்தாவநபூர்வகம|

கருதவாகமாஷணஸநாம தாபயப்பிதருதேவதா. || கசு.

ஸகௌடீநமதௌதவஸ்த்ரம் வஸித்வாசோத்தரீயகம்|

சுபரயாஸவமருதாஸமகூர்தவ புண்ட்ராணிதாரயேத்ரி கூடு.

தா-ம — பின்பு நத்தாவநமசெய்து ஸ்நாநமபண்ணி, * அகமர்
ஷணமென்கி நமதநாகளைசசொலவி ஸ்நாநமபண்ணி, தேவபிதருதர்
பணததைசசெயது, கௌபீநம, வெணவஸத்ரம், உத்தரீயம், இவை
களையுடுத்து, வெணமருத்திலைகயினுல் ப்ரக்ஷசமாக ஊர்தவபுண்டர
தஸ்தயணியக்கடவன்.

పవిత్రపాణి శుద్ధాత్మా సన్న్యాసుర్యా ద్విధానతః ।

ఉపసాయ చ నావిత్వై రవిమణ్డలమధ్యగమ్ ॥ ౯౬ ॥

హరిఁ హిరణ్మయఁ ధ్యాత్యా కృత్యా చేప ప్రదక్షిణమ్ ।

కుసుమాక్షతసంయుక్తమర్ఘ్యం తస్మై నివేదయేత్ ॥ ౯౭॥

பவிதரபாணிஸஸுததாதமா ஸந்தயாமகூர்யாதவிதாநதஃ

உபஸ்தாயசஸாவிதர்பா ரவிமண்டலமத்பகம|| கூகூ.

ஹரிமஹிரண்மயமத்பாதவா க்ருதவரஸசவப்ரதக்ஷிணம்

குஸுமாக்கூதஸமயுக்த மாகயமதஸ்ஸமநிவேதயேத்|| கூள்.

தா-ம — இரண்டு விஸுவாமிதர்ப் புல்லினால் பவிதரம்செய்து
அதைப்பவிதரவிரலிஷ்டிந்து சூதரா முதலியவர்களைத்தொடாமல்
பரிசுத்தையிருந்து, அவ்வர்கள் க்ருஹ்யஸூத்ரவிதிப்படி ஸந்தயா

7. அபயிதர: பவ்தேரோயா ஸாயாஹஸ்தாம் கதோபிகா | யஸஸ்மரேத்
புணடிகாஹஸ்தம் ஸபாஹபாயந்தரஸஸாஹஸ்தி? என்பது.

வந்ததும்செய்து, ஸாவித்ரீ மந்தரத்தினால் ஸைவியமண்டலத்தில் ஸாய்ஸ்நமயமான விக்ரஹத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரீமந் நாராயணனை த்யாநம்பண்ணி ப்ரதக்ஷிணமசெய்து, புஷ்பம் அக்ஷத களோடு கூடிய ஜலத்தையெடுத்துப் பரமாத்மாவை யுத்தேசித்து அர்ச்சய கொடுக்கவேண்டியது, கூற,

జప్తా నత్వా కృహం గత్వా సంస్తువన్ సంయత్యేచ్ఛియః।

ప్రక్షాళ్య పాదా వాచమ్య సూజామణ్డల మావిశేత్॥ ౯౦॥

ஜப்த்வாநத்வாக்நுஹம்கத்வாஸம்ஸ் துவந்ஸம்யதேதந்த்ரியஃ।

ப்ரகடாள்யபாதாவாசமய பூஜாமண்டலமாவிசேத்|| கூடி.

தா-ம்.—பின்பு காயத்தியை ஜிபித்துப் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்ரம்செய்து மெஸ்கரித்து க்ருஹத்திற்குச்சென்று ஜிதேந்திரியனாயிருந்து கைகால்களையலம்பி ஆசுமமெசெய்து பகவதாராதநம் செய்தும் ஸ்தானத்தில் (பெருமாள் ஸந்திதியில்) ப்ரவேசிக்கக்கடவன். கூஅ.

సు సత్కృతం శుభం రమ్యం ధూపదీపాదిశోభితమ్ ।

వితానైః పుష్పమాలాద్యై స్సర్వత స్సమలజ్జితమ్॥ ౯౯॥

ஸுஸத் த்ருதமசுபம்ரம்யம தூபதீபாதிசோபிதம்!

விதானை: புஷ்பமாலாத்ரையஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்|| கூகூ.

தா-ம்.—மினபு அந்தஸ்திதிலையப் குப்பையில்லாமல் சோதித்
து ஜலத்தினுலலம்பி மங்களகரமாய் மழகாய் மிருக்கும்படி கோல
மிட்டுத் திருவிளக்கேற்றிப் பரிமளங்கமழும்படி தூபம்சேர்த்து
மேல்கட்டுகளினாலும் புஷ்பங்களினாலுமலங்கரிக்கக்கடவன். கூகூ.

తత్ర హేమసుశోభాఢ్యం రమ్యామృతమనోహరమ్ ।

సమ్యగా స్తీర్య పర్యజ్ఞం చిత్రం రమ్యం సుఖావహమ్॥ ౧౦౦॥

ధర్మాది సర్వమే తత్ర వేద్యాంపీతపదాత్తకాన్ ।

ఉత్తరమునకు స్తులనీపుష్పే స్వమనా దుపశోభితే ॥ ౧౦౧॥

తనని వేశ్య లక్ష్మీశం రమాజుష్టం ప్రపూజయేత్ ।

தத்ரஹேமஸுஸோபாட்யம் ரம்யாம்பரமகோதரம்|
ஸம்யகாஸ்தீர்யபர்யக்தம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுகாவஹம்||

தர்மாதீநர்ச்சயேத்தத்ர வேத்யாம்பீடபதாத்தமகாந்

ஆகிரினை ஸ்துளஸ்பிஷ்டை ஸ்ஸமந்தாதுபசோபிதே|| ௧௦௧.

தஸ்மிந்நிவேஸ்யலக்ஷ்மீசம் ரமாஜுஷ்டம்ப்ரபூஜயேத்|

தாம்.—அங்கு ஸுவர்ணமயமாப், உயர்ந்த வஸ்த்ரங்களையுடையதாய், பார்வைக்கும் மஸஸுக்கும் ஆந்தஜனகமாய் விசித்ரமான ஆஸமீட்டு அதில் பகவானெழுந்தருளியிருக்கும் ஸிம்ஹாஸநத்தைக் கால்கள்போல் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற தர்மன்முதலியவர்களை அர்ச்சித்து, துளஸிகளும் புஷ்பங்களும் நான்கு பக்கத்திலுமிறைந்து அழகியதாபிருக்கிற ஸிம்ஹாஸநத்தின் மேல் லக்ஷ்மீ ஸமேதனான ஸ்ரீமநாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராதம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. கௌர.

ఉపవిశ్యా ససే సమ్యక్కావేకాష్టాకాయనే వి వా || ౧౦౨||

ప్రాణాయామత్రయం కృత్వా పశ్చాన్నాసం సమాచరేత్ ।

உபவிய்யாஸநேஸம்யக் கௌசேகார்ஷ்ணையநேபிவா|| க௦௨.

ப்ராணையாமத்ரயம்க்ருத்வா பஸ்சாந்ந்யாஸம்ஸமாசரேத்|

தா-ம்.—பின்புதான் தர்பாஸந்திலாவது க்ருஷ்ணஜிந்திலாவது உட்கார்ந்து மூன்று ப்ராணயாமங்களைச் செய்து அநந்தரம் த்வயமந்த்ரத்தினால் அங்கர்யாஸகரநயாஸங்களைச் செய்யக்கூடவன்.க029.

పట్నద్ర రజ్జులొ భృశో పక్షాత్తు త్త్రై ప ట్న || ౧౦౩ ||

మూర్తిఫాలే నేత్రయో శ్చ నాసికాశ్రవణాననే ।

భుజయో ర్హస్తదే శేచ స్తనయో రాభిమణ్డలే || ౧౦౪||

పృథ్వీచ జఘనే కట్యో రూర్వో జ్ఞానో శ్చ పాదయోః ।

మనరత్నాక్షరాణ్యిత క్రమేణాజ్ఞేషు విన్యసేత్ ॥ ౧౦౫॥

ஷட்பதைரங்குளீஹஸ்தே ஷடங்கேஷு-ததைவச| க௦௩.

மூர்த்திபாலேநேத்ரயோஸ்ச காஸிகாஸ்ரவணாகே|

புஜயோர்ஹ்ருத்ப்ரதேசேச ஸ்தயோர்நாபிமண்டலே|| கரச.

ப்ருஷ்டேசஜகநேகட்யோநுர்வோர்ஜாந்வோஸ்சபாதயோ:

மத்திரரத்நாகுராண்யத்ர க்ரமேணாங்கேஷு-வநயஸேத்|| ௧௦௫.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ.—சரணம்.—ப்ரபத்யே,—
ஸ்ரீமதே,—நாராயணய,—நம:—என்கிற ஆறுபதங்களினால் க்ரம
மாக இரண்டு கைகளிலுமுள்ள (க) வெபருவிரல், (உ) ஆள்காட்டிவிரல்,

(௩)நடுநிரல்,(௪)மோதிரவிரல்,(௫)சினனநிரல்,(௬)உள்ளங்கை புறங்கைகள், இவைகளில் கரநயாஸ்தைத்யம்,(௭)ஓருதயம், (௮)சிரஸஸு, (௩) குடும்பி, (௪)கண், (௫)புஜம், (௬)தனனைச்சுற்றும ஆகிய இருத விடங்களில் அங்கநயாஸ்தைத்யம்செய்து, தவயமந்தரத்திலுள்ள இருப்பத்தைந்து அக்தரங்களை (௭)சிரஸஸு,(௮)நெற்றிககடரி, (௩-௪) இரண்டு கண்கள், (௫-௬) இரண்டு மூக்குகள்,(௭-௮)இரண்டு காதுகள், (௯)வாய், (௧௦-௧௧) இரண்டு புஜங்கள், (௧௨)மார்பு, (௧௩-௧௪) இரண்டு ஸ்கந்தங்கள், (௧௫)கொப்பூழ், (௧௬)முதுகு, (௧௭)இடுப்புக்குமுன்பாகம், (௧௮-௧௯) இரண்டு இடுப்புக்கள், (௨௦-௨௧) இரண்டு துடைகள், (௨௨-௨௩) இரண்டு முழங்கால்கள், (௨௪-௨௫) இரண்டு பாதங்கள், ஆகிய இருபத்தைந்து இடங்களிலும் கரமமாக நயாஸம் செய்யவேண்டியது

க(௧)௫

పఖ్యోపనిషదాం న్యాయం తన్మత్తైరుపనిషత్.

పరే వ్యోమ్న ஸிதம் தேவம் த்ரிபூமிபயாஞ்சநீளயா|| ௧௦௨

త్రావాహ్య పరం వ్యోమ సవిమానం సమృపమ్.

சிதம்வ நாகபர்வஜம் த்ராவாஹீனம் த்ரியா சமா|| ௧௦௩

చతుర్భుజం సుందరాక్షం శక్తి చక్రగదాధరమ్.

வாமாஜுஷ்ணோபேத மர்வயே தத்யுதம் பூதம்|| ௧௦௪

ఆవాహ్య ముద్రయా సమ్య గాసనం చ నివేదయేత్.

பஞ்சோபநிஷதாமந்யாஸம் தநமந்தரைருபநிஷதயஸைத |

பரேவ்யேரமநிஸதிசுமதேவம் த்ரிபூமிபயாஞ்சநீளயா|| ௧௦௫.

தத்ராவாஹீயபரமவயோம ஸவிமாநமஸமனடபம்|

பீடஞ்சநாகபாயங்கம் தத்ராவீமஸநியாஸஹ|| ௧௦௬.

சத்ராபுஜம்ஸுந்தரநாகம் சங்கசகரகதாதரம்|

வாமாங்கஸுந்ரியோபேத மாச்சயேசச்யுதபுதம்|| ௧௦௭

ஆவாஹீயமுதரயாஸமயகாஸஞ்சநிவேதயேத|

தா-ம.—பஞ்சோபநிஷதாமந்யாஸம் பஞ்சோபநிஷதாங்குஞ்ஞாப நயாஸத்தை பகவாகவீக்ரஹத்திறிசெய்து,பரமபதத்திலு த்ரிபூமிநீளாதேவீஸமேதனும் நிரவதிகஸௌந்தராயபுகதனய திருவந் தாழ்வான மேல்வீதம் நுக்கும த்ரிமந்தாராயணனை, திருவநந்தாழ்வான், துவயவீமஹாஸநம், திருமாமணிமண்டபம், துவயவீமநாம, பரம

பதம், இவைகளுடன்கூட அநத திவ்யமங்களை விக்ரஹத்திலாவா ஹ
 மம் செய்து, தான்குதிருக்கைகள், திருவாழி, திருச்சங்கு, கௌமீர
 தகீ என்கிற கைக, ஆகிய இந்த திவ்யபுத்தங்களை, ஸுந்தரமான திவ
 யமங்களை விக்ரஹம் இவைகளையுடையவராய், இடதுமடியிலெழுந்
 தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிபை யுடையவரான ஸ்ரீமந்தாராயண
 னுக்குத் திருவாராதம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது முதலில்
 முதலாயின லாவாஹம் செய்து பின்பு ஆஸநம் ஸமாபதிக்கவே
 னும்

கௌ. ௨.

(பஞ்சோப நிஷத்துக்களாவன—பரமேஷ்டி, புருஷன, வீர
 வம், நிவருத்தம், ஸாவம் என்று பெயரையுடைய பகவானுடைய
 ஐந்து சுகதிகள், பஞ்சோப நிஷதமந்தாங்களாவன—ஷௌம் நம:
 பராயபரமேஷ்டயாதமநீ வாஸுந்தவாயமம், யாமமே பராபுரு
 ஷாத்மநீ ஸங்கர்ஷணபநம: ராமமே பராயசிவ்வாதமநீ பரத்யும
 நாயம, வாமநம: பராய நிவ்ருத்தாத்மநீ அசிருத்தாயநம:, ஸாமமே
 பராயஸர்வாதமநீ ஸ்ரீமதேநாராயணபநம: என்பவைகள், ஆவா
 ஹநீ, ஸதாபிநீ, ஸந்திதாபிநீ, முதலியவைகளும், சக்ரமுத்தார, சங்க
 முதலா முதலியவைகளும் முதலான இவைகளின ஸவரூபம் ஒரு
 வாகேரில் காட்டித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதானகையால் இங்கு
 எழுதப்படவில்லை).

అర్చయిత్వా గురూన్ సర్వాన్ పీఠస్థితైరపార్యైః || ౧౦౯ ||

హరి మధ్యర్చయే త్వత్పదార్థస్థాన్యద్విధి ర్మరః |

அரசசயிதவாகுருநஸாவா பீடஸ்தோததரபார்ஸவத: || ௧௦௯.

ஹரிமபயர்ச்சசயேதபஸசா தாக்பபாதமாநிபிரக: |

தா-ம.—திவடஸிமஹாஸனத்துக்கு இடதுபக்கத்தில் பூவாசா
 யாக்குக்கு ஆஸநம் ஸமாபதித்துத் திருவாராதம்செய்து, பின்பு
 அரக்கம் பாதமம் முதலியவைகளினு ஸ்ரீமந்தாராயணனை யாராத்
 துக்ககடவன்

கௌ. ௨.

స్వహమే పూజయే త్కుమ్భం గన్ధపుష్పయితామృతమ్ || ౧౧౦ ||

సంపూర్య తస్య తోయేన లఘుపాత్రాణి పఖ్యం |

ఏலா பஸ்பகர்ப்பரணீஸ்தேன் பாத்ரேஷு விந்யஸீத் |

௧௧௦.

ஸ்வவாமேபூரயேத்ருமபம கந்தபுஷ்பயுதாமபுர|| கக0.

ஸம்பூர்யதஸ்யதோயேந லகுபாத்ராணிபஞ்சச|
ஏலாசந்தகர்பூர கோஷ்டாந்பரத்ரேஷுவிந்யஸேத்|| ககக.

தா-ம்.—தன்னுடைய இடதுபக்கத்தில் பரிசுத்தமான தீர்த்தம் நிறைத்தரும்பத்துவைத்து அதில் சந்தனம் புஷ்பம் முதலான வாஸனைத்ரவங்களைச்சேர்த்து, அந்த தீர்த்தத்தினால் ஐந்து வட்டிகளை நிறைத்து அவைகளில் ஏலக்காய், சந்தனம், பச்சைக்கற்பூரம், கோஷ்டுமாஞ்சி, இவைகளைச்சேர்க்கவேண்டியது. ககக.

అభవా తుళసీఽత్రం దత్వా మస్త్రేణ పూజయేత్ |

అర్ఘ్యం పాద్యంతథా చామం మస్త్రేణైవ నివేదయేత్ || ౧౧౨ ||

அதவாதுளஸீபத்ரம் தத்வாமந்த்ரேணபூஜயேத்|
அர்க்யம்பாத்யம்ததாசாமம் மந்த்ரேணைவநிவேதயேத்||

தா-ம்.—அதவாஸனைத்ரவங்களில்லாவிடில் துளஸீதளத்தைச் சேர்க்கவும், பின்பு அதை பாத்ரங்களைத் தவயத்தினால் மந்தரித்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினால் அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமனம், இவைகளை மந்த்ரத்தைச்சொல்லி பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. ககஉ.

దద్యాత్ప్రత్యుపచారం తు జలం పుష్పాణిం తథా |

தத்யாத்ப்ரத்யுபசாரத்துஜலம் புஷ்பாஞ்ஜனிம்ததா |

தா-ம்.—தத்ததாவனம், ஸநாமம்; முதலிய ஒவ்வொரு உபசாரங்களிலும் அர்க்யபாத்ய ஆசமனங்களும், ஒரு விடுபுஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக் கைகூப்பவேண்டியது. ககஉ உ.

నివేళ్య స్నానసీఁదేఽథ త్రైలాభ్యజ్ఞః పూర్వకమ్ || ౧౧౩ ||

స్నాపయే த்நத்ரஸீநஸூத்ரே ரிஷ்ணுப்ரகாஷதே: |

ఉద్వర్తనం చఽநాద్యై: కృత్యా స్నాప్య ஸுதே ர்ஜு: || ౧౧౪ ||

தீபை ர்ஜுபாயஸ்யாது தத்யா தாபமநீதகம்|

நிவேஸ்யஸநாபீடேத னைலாபயஞ்சரபூர்வகம்|| ககந.

ஸநாபயேம்மந்த்ராத்நேந ஸுலக்ஷைநர் விஷ்ணுப்ரகாசகை:|
உத்வர்தனம்சந்தநாத்யை: க்ருத்வாஸநாப்யசுபைர்ஜலை: || ககச.

திபைநீராஜயித்வாது தத்யாதாசமஜோதகம்]

தா-ம்.—பின்பு திருமஞ்சந வேதினையில் எழுந்தருளப்பண்ணி
தைலக்காப்பு ஸமர்ப்பித்து, சந்தநம் நெலவிக்காய் முதலானவைக
ளால் திருமேனியைச் சேர்த்து, வாஸநை சேர்த்தஜலத்தினால் ஸ்ரீ
மந்நாராயணனுடைய ப்ரபாவத்தைச்சொல்லுகிற புருஷஸூக்தம்
முதலிய மந்த்ரங்களையும் த்வயத்தைபு மதுஸந்தத்துக்கொண்டு திரு
மஞ்சநமசெய்து கடைசியில் மங்களாரத்தியும் ஆசமமும் ஸமர்ப்
பிக்கக்கடவன். ககசடி.

ஸத்ரும் ஸுபதரம் தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௦௫ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௦௬ ||

வஸ்த்ரம்சுபதரம் தத்யாதாசமநீயகம் || ககரு.

தத்யாதாசமஜோதகம் மதுஸந்தத்துக்கொண்டு

தா-ம்.—அநந்தரம் திருப்பரியட்டம ஸமர்ப்பித்து, ஆசமநீயம்
ஸமர்ப்பித்து. உபவீதம் ஸமர்ப்பித்து, மதுபர்க்கண்டருளப்பண்ண
வேண்டும். ககருடி.

ஸுபதரம் தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௦௭ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௦௮ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௦௯ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௧௦ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௧௧ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௧௨ ||

தா-ம்.—திருவாபரணம், பரிமளம்சேர்த்த சந்தநம், பரிமளமு
டைய அநேகவிதமான புஷ்பமாலைகள், தூபம், தீபம், இவைகளை
ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாதம், பாயஸம், திருப்பணியாரம் முதலானவை
களையும், பழம் அடைக்காய்களையும் அமுதுசெய்யப் பண்ணவேண்
டியது. கக௭,

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௧௩ ||

தத்யாதாசமஜோதகம் || ௧௧௪ ||

பரிணீயநமஸ்க்ருத்ய ஸ்துத்வாஸ்துதிபிரோவச |

தினபர்நீராஜநம்க்ருத்வா ஸுமநோஞ்ஜலிநார்சயேத் || ககஅ.

தா-ம்.—பின்பு ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ஜிதத்தாமுதலிய ஸ்தோத்ரங்களை அர்த்தாநுஸ்தானத்துடன் அநுஸ்தித்து மங்களாரத்தி ஸமர்ப்பித்து, இரண்டுசைககளிலும் புஷ்பங்களை எடுத்துத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககஅ.

सर्व्वैकुर्व्वीर्त्तौपचारा मन्त्ररत्नैः न दीक्षः ।

ஸ்ரீமதஹ்ருதேயே ஸமயகாராதநம்ஹரே || ௧௦௬ ||

ஸர்வாங்குர்வீதோபசாரநம் மந்திரத்தேகதேகிகை |

ஸ்ரீமதஹ்ருதேயே ஸமயகாராதநம்ஹரே || ககக

தா-ம்.—பகவதாராதத்தில் திருமந்திரத்தினுலாவது, த்வயத் தினுலாவது ஸமஸ்தோபசாரங்களை யும் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககக.

वसन्त्रिकालमरुच्युतां पूजयै द्विधिं नृपि ।

அரூபயா யத்ய ஹவஸ்யத்யுதயே ஸ்ரீமந்தாராயணை || ௧௦௭ ||

அரூபயே ஸ்ரீமந்தாராயணை ஹவஸ்யத்யுதயே ஸ்ரீமந்தாராயணை || ௧௦௭ ||

ஏவம்த்ரிகாலமர்ச்சாயாம் பூஜயேத்விதிவத்தரிம் |

அர்ச்சாயாயத்யபாவஸ்யாதத்தருதேயஸ்தண டிலேபிவா || ௧௦௮ ||

அர்ச்சயேந்மநஸாத்யாத்வா ஹரிம்ஸம்யக்ஸமாதிவா ||

தா-ம் —இவ்விதமாய் உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் இம் மூன்றுகாலங்களிலும் அர்ச்சாவிக்கரஹத்தில் ஸ்ரீமந்தாராயணை ஆரதிக்கக்கடவன். அர்ச்சாவிக்கரஹமில்லாவிடில் மநஸஸில் த்யானம் செய்யக்கடவன். அல்லது, புல்முதலியவைவயில்லாத ப்ரதேசத்தில் விக்கரஹத்தை யெழுதி அதில்பகவானை த்யானம் செய்யக்கடவன். ௧௦௮

अष्टोत्तरशतं वा शतमष्टोत्तरं वा ॥ १०९ ॥

அஸ்தோத்தரஸதம் வா ஸதமஸ்தோத்தரம் வா || ௧௦௯ ||

அஷ்டோத்தரஸதம்ஸதம்வா சதமஸ்தோத்தரஸதம்வா || ௧௦௯ ||

அஷ்டோத்தரஸதம்ஸதம்வா மந்தாராதம்ஸதம்வா ||

களுக்கும் நடுவில ஆதிசேஷனையும், நாலு காலங்களில் நாலு வ்யாஹ்ருதி மந்தரங்களையும், த்வஜத்தில் ஸாவிதரியையும், மேல்கற்றும் கட்டியிருக்கிற டககயங்களில் ப்ரணவதையும், குடைகளில் வ்யாஹ்ருதிகளையும், தோரணங்களிலும் விசிறிகளிலும் ஸமஸ்ததேவதைகளையும், ஆவாஹநம்செய்து, இப்படி விதயாஸ்வரூபமாய், மங்களகரமான தேவதையை ஊஞ்சலிலாராதித்து, அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிபுடன் சயனித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதனம் செய்யக்கடவன்,

க்.

௩௩: ஸுமேஷு விவித: ஸ்ரேஷ்டேஸு ஸாயுத: |

ஹுபெரிஷு தாமுபுலே ருதாஷு ஸு ஸாயுத: || 2 ||

கந்தை: புஷ்பைஸ்சவிவிதைதா பஸோபக்ஷயைஸ்ஸபாயஸை: |

தூபைதீபைஸ்சதாம்பூலையதாசக்திசபூஜயேத |

எ.

தா-ம.—ஊஞ்சலில் எழுந்தருளப்பண்ணினபின்பு சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், பாயஸம், திருப்பணியாரம், பழம், தாம்பூலம், இவைகளினாலாராதனம் செய்யவேண்டும்.

எ.

சாமுரே ஸாலநுதே ரீதவாதிஸந்ருத: |

பூஜா க்யூத்ய யுதாஷு ஸு ஸுஷ்டோலா ஸு ஸுஷ்டோல: || 3 ||

சாமரைஸ்தாலவ்ருந்தாத்நயர் கீதவாதிதரநாதநை: |

பூஜாமகருத்வாயதாசகதி பஸ்சாட்டோலாமபரடோலயேத | அ.

தா-ம.—சாமரம் திருவாலவட்டங்களை வீசுதல், காதம் செய்தல், வீணைமுதலியவைகளைக் கேட்பித்தல், நர்த்தனம் செய்தல், இவைகளினால் தன்சக்திக்குத் தகுந்தபடி ஆராதனம் செய்து அந்த தாம் ஊஞ்சலைச்சலிப்பிக்கவேண்டியது,

அ.

வேதே ஸுஸுஷ்ட: ஸ்ரதமம் வேதஜே ஸ்ரதஸ்தரம் |

ஸுஷ்டே ஸு ஸுஷ்டஸுஷ்டே ஸுஷ்டே ஸுஷ்டே ஸுஷ்டே || 4 ||

ஈஸ்யுத்ய ஸ்ரதஜே ஸுஷ்டே ஸுஷ்டோலா ஸு ஸுஷ்டோல: |

ஸ்ரீயம் ஸுஸுஷ்டோலம் ஸ்ரதா ஸுஷ்டோலம் விஷேத: || 5 ||

வேதைதஸ்சதுர்பி: பரதயம் வேதாங்ககைஸ்ததநந்தரம் |

ஸூக்தைஸ்சபூஜா ஸ்ரதமம் ஸுஷ்டே: புராணாஸைஷ்டாஸைஸ்சுஷ்ட: ||

காபயித்வாபரபந்தஸசசனா டோலாராசுடோலயேத|

ஸ்ரீயமஸ்வலங்கருதாம் ததராரோபய டோலாம்விசேஷத: || ௧௦

தா-ம்.—ஊஞ்சலாடுமபோது முதலில் நான்கு வேதங்களுக்கும், அநந்தரம் வேதாங்கங்களுக்கும், உபநிஷதங்களுக்கும், ஸாதவிகபுராணங்களுக்கும், திவ்யபரபந்தங்களுக்கும் காரமசெய்வித்து மெள்ளமெள்ள ஊஞ்சலைச் சலிப்பிக்கவேண்டும். ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை அவஸ்யமாய் எழுந்தருளப்பண்ணவேணும். க௦.

ஹீலாமுஹாஸ்யவோநித்யம் ப்ரதிமாஸமதாபிவா |

மாஸமஸமவதஸரம் வாஸ்யாபிமித்தேஷாவிசேஷத: || ௧௧ ||

டோலாமஹோத்ஸவோநித்யம் ப்ரதிமாஸமதாபிவா|

மாஸமஸமவதஸரம் வாஸ்யாபிமித்தேஷாவிசேஷத: || ௧௧.

தா-ம.—டோலோதஸவம் திவோதோறும செய்யவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியில்லாவிடில் மாஸதனாககொருதரமாவது வருஷத்தி லொருதரமாவது செய்யவேண்டும். விசேஷதிருநங்களில் உதாசகதி டோலோத்ஸவம் அவஸ்யம் செய்யவேண்டும். க௧.

புஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: |

புஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: || ௧௨ ||

அத்யந்தாபிமதா டோலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: |

புஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: || ௧௨

தா-ம.—ஸ்ரீமநாராயணனுக்கு டோலோத்ஸவம் மிகவும் விஷ்ட மாயிருக்கும். ஆகையால் ஆஷாடம், ஸராவணம், பாதரபதம், ஆஸ்யுஜம், இவ்வு நான்கு மாஸங்களிலும் பரதிவருஷம் டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். க௨.

விஷ்ணுபுஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: |

விஷ்ணுபுஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: || ௧3 ||

புஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: |

நிவேஸ்யபுஷ்பாபிமதா ஹீலா விஷ்ணு தேவஸ்யசார்ங்கின: |

ருக்காஸைஸமகாலநாஸ்ய யஜு:பாண்ட:பரபந்த: || ௧௩.

புண்ணையர்மஹேஸ்வரேஸ்வரே டோலாபூஜாமஸமாசரேத|

தா-ம.—டோலோதஸவத்தின் மஹிமையையறிந்த புருஷன் மருதுவான திருப்பள்ளியையுடைய ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி காமமாக நுக்யஜும் ஸாமவேதங்களினாலும், திவ்ய பாபந்தங்களினாலும், மனதுககின்படியாக பகவத்குஹத்துக்கு ஸாதகமாயிருக்கிற ஸ்தோத்ரங்களினாலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யக் கடவன.

கரு.

தர்சனா தேவ ஸீலாயாம் த்ரியாநாந்ய ஸாரீரீ ॥ ௧௪॥

ஸ்ரீபத்மவிநாயகா நமோ ஸுபரம் பதம் ।

தாசநாதேவடோலாயாம் தரயீநாதஸயசாரங்கினா;
ஸாவபந்தவிநிரமுக்தா நராயாநதிபரமபதம்।

கச.

தா-ம்.—ஸகல வேதத்தின் ஸாரார்த்தமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோதஸவத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஸமஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷத்தையடைவார்கள்.

கசு.

ஸீலாயாம் தர்சனம் விஸ்வ ரூபாந்நாந்யம் ॥ ௧௫॥

ஹயமேதாயுதாத்தபுண்யம் ஸாவகாமபலபரதம் ।

டோலாயாமதர்சனம் விஷ்ணோர் மஹாபாதகநாசனம்॥ கரு.
ஹயமேதாயுதாத்தபுண்யம் ஸாவகாமபலபரதம்।

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோதஸவத்தை ஸேவித்தவனுக்கு பரஹ்மஹதையமுதவிய பெரிய பாபங்களும ரசிகமும். பதினாயிர மஸவமேதத்தினுண்டான புண்யத்தைக்காட்டிலும் அதிக புண்யமுண்டாகும். இச்சித்தவையெல்லாம் ஸித்திக்கும். கரு.

ஸீலாயுஸாந்யம் கர்மாநீ ஸக்ய வ்யாயோ டிஷ்டீ த்ரியா॥ ௧௬.
கலகீரீம் ஸமுத்தப்ய ஸ ருஷீ பை ஸ்வேவ பதம் ।

டோலாமஹோதஸவமஞ்ஜயாத்ஸக்ருத்வாயோத்விஜாத்மமா॥ கசு.
குலகோடிமஸமுதருத்ய ஸகச்சேதவைஷ்ணவம்பதம்।

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! எவனொருவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஒருககாலாகிலும் டோலோதஸவத்தைச் செய்கிறானோ? அவன்தன் குலத்திற்பிறந்தார்களாய் மோக்ஷத்தையடையாமல் கீழ்மலோகங்களிலிருக்கிற எல்லாரையும் மோக்ஷத்தையடைவிப்பித்துத் தானுமமோக்ஷத்தையடைகிறான்.

கசு.

జనరే వాసుదేవస్య రాఘవస్య విశేషతః ॥ ౧౭॥

మహోత్సవం ప్రకుర్వీత డోలాయాం వినివేశ్య తా ।

ஜநமர்சேஷவாஸுதேவஸ்ய ராகவஸ்யவிசேஷதஃ|| கள.

மஹேந்திரவர்மன்

தா-ம.—ஸ்ரீ ஜயந்தி, ஸ்ரீ ராமநவமி, இந்த உத்ஸவங்களில் கண்ணன், சக்ரவர்த்தித் திருமகன், இவர்களுக்கு டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.

ఉత్పవే యోహరేః క్షేత్రేదోలూ పశ్యతి భక్తిమాన్॥ ౧౮॥

స మహాపాతకై ర్మోరై ర్మచ్చతే నాత్ర సుశయః ।

உத்ஸவேயோஹரே:கேஷத்ரே டோலாமபஸ்யதிபக்திமாந்|| கஅ.
ஸமஹாபாதகைர்கோரைர் முச்யதேநாத்ரஸம்சய:|

தா-ம்.—ஒருவன் பக்தியுடையவனாய் ஸ்ரீரங்கம்முதலிய திவ்ய தேசங்களிற் சென்று டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தானாகில் அவனுடைய ஸமஸ்த பாபங்களும் நசிக்கும். இதில் ஸம்சயமில்லை,கஅஉ.

సర్వార్థ కామా నవాప్నోతి పదం ప్రాప్నోత్యసంశయమ్॥౧౯॥

ஸ்ர்வாங்காமாநவாப்னோதி பதம்ப்ராப்னோத்யஸம்சயம்|| கக.

தா-ம்.—டோலோத்ஸவத்ஸை ஸேவித்தவன் ஸகல மனோரதங்
களையும்டைந்து கடையிசில் மோக்ஷத்தையடைவன். இதில் ஸம்சய
மில்லை. சுசு.

యత్ర యత్ర స్థితా డోలా జేవస్య పరమాత్మనః ।

తత్ర దేవగణా స్మర్యే బ్రహ్మద్రువురోగమాః॥ ౨౦॥

గాను ని సామగానేన విమానస్థా శ్చభక్తిః ।

யத்ரயத்ரஸ்திதாடோலா தேவஸ்யபரமாத்மநஃ|

தத்ரதேவகணஸ்ஸர்வேப்ரஹ்மருத்ரபுரோகமா: || ௨௦

காயந்திஸாமகானேந விமானஸ்தாஸ்சபக்துதஃ|

தா-ம்.—புரீமந்நாராயணனுக்கு எந்தெந்த விடங்களில் டோ
லோதஸ்வம நடக்கிறதே? அங்கெல்லாம் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலிய
தேவர்கள் விமரங்களிலேறிவந்து பக்தியுடன் ஸாமகாநம் பண்ணி
ஸ்துதிசெய்கிறார்கள்

ய ஸு பஜ்யேயுஷாம் ஸோம் ஹ ரு ராயஸ்ய ஹ || ௧ ||

~ ஸூத ஸ்வரீரேஷு ஸ்வயஜ்ஜேஷு தீக்ஷிதே :

யஸ்துபஸ்யேச்சபாம்டோலாம ஹரேரநாராயணஸ்யஹி || ௨௧.
ஸஸநாதஸ்ஸர்வதீர்த்தேஷுஸர்வயஜ்ஜேஷுதீக்ஷிதே :

தா-ம்.—எவனெருவன ஸ்ரீமநாராயணனுடைய டோலோதஸவத்தை ஸேவிக்கிறானோ? அவன் ஸமஸ்தபுண்யதீர்த்தங்களிலும் ஸநாதம் செய்தவனாகிறான், ஸமஸ்தயஜ்ஞங்களுடும் செய்தவனாகிறான் (அந்நபலங்களை யெல்லா மடைவன்).

గవా మయతదానస్య ఫல మాప్నోதி చ புருషమ్ |

ஸ்வபாபவிமுக்தேதாந்தேவிஷ்ணுஸாயஜ்யமாப்நுயாத || ௨௨ ||

கவாமயுததாநஸ்ய பல மாபநோதிசத்ருவம் || ௨௨

ஸர்வபாபவிமுக்தேதாந்தேவிஷ்ணுஸாயஜ்யமாப்நுயாத || ௨௨ ||

தா-ம்.—ஸ்ரீமநாராயணனுடைய டோலோதஸவத்தை ஸேவித்தவன பதினாயிரம் கோதாநததின பலத்தையடைவன். அவனுக்கு எல்லாப்பாபங்களும் தொலையும். இந்த சரீராவஸாநகாலத்தின் மேரக்ஷத்தை யடைவன் இதில ஸமசயமில்லை; நிஸ்சயம்.

इति श्रीपराशरस्मृतौ पुत्ररक्षिणी विधिर्न परमधर्मे

दोष्त्वपर्वे नानाम सप्तमोऽध्यायः.

எ-வது அத்யாயம் முற்றிற்று

அ - வது அத்யாயம்.

நைமித்திகோத்ஸவவீணநம்,

ஸ்ரீபராசரஹ்வயம்.

अथ नैमि उक्तं वक्ष्ये विष्णोः राराधनक्रमम् |

யதுக்த ம்யக்ஷிஷி: பூர்வம் த த்யாமி விநாஸதே || ௧ ||

ஸ்ரீபராசரஹ்வயம்

அதநைமித்திகமவக்ஷயே விஷ்ணோராராதநக்ரமம் |

யதுகதமருஷிபி:பூர்வம் தத்யாமிவிநாஸதே ||

ராத்ர மஹாபூசம் குரூ தீபவாதிஸ்ஸநை ||

ஸத்ய: ஸ்ரஸ்நோ ஷங்கவா ஸ்ரீநாதிபுருஷம் த்ருமம் || ௨ ||

தநா நதுஷ்யதி ஸ்ரீஷீ யுஜ்ஜகாந்ரதாதிபி:

தாஸ்யபூசநா தஸ்ய திவ்யஸ்து: ஸ்ரீதிசுரம் ந து || ௨ ||

வைஷ்ணவாந்போஜயேத் பூர்வம் ஸ்வயம்புஞ்ஜீதவைதத: |

புராணஸ்ராவணமக்ருத்வா யாவதஸ்தமயம்ரவே: || ௩. |

ராத்ரௌமஹோத்ஸவம் குர்யாத் கீதவாதிராகிஸ்வநை: |

ஸத்ய: ப்ரஸந்ரோபகவாந் ப்ரீணாதிபுருஷோத்தம: || ௪. |

ததாநதுஷ்யதிஸ்பீசோ யஜ்ஞதாநவ்ரதாதிபி:

த்வாதசீபூஜநாதந்யத்விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம்நது || ௫. |

தா-ம்.—பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணி வைத்து அதன்பின் அச்சேஷத்தைத் தான்புஜிக்கக்கடவன், அநந்தரம், ஸ-ஹிர்யனஸ்தமிக்குமளவு முறங்காமலிருந்து புராணம் வாசிக்கு மிடத்திற்குச் சென்று புராணத்தைகளைக்கேட்டிருந்து, அன்றிராத் திரி வீணை மத்தளம் முதலிய மங்கள வாத்யங்களை முழக்கி ஸ்ரீமந்ரா ராயணனுக்குப் பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்சா ல் ஸ்ரீமந்ரா ராயணன் வெகு சீக்கரத்தில் அவனிடத்திலருள்புரிவன். யஜ்ஞம், தாநம், வ்ரதம் முதலிய எதைச்செய்தாலும் அதெல்லாம் த்வாதசியில் கீழ்ச்சொன்னபடி செய்ததிருவாராதநத்தைப்போல் ஸ்ரீ பதிக்குப் ப்ரியமாகமாட்டா.

துலஸீபூசநாநை ஸ்ரீ தநா ஷங்கவாஸ்யநா ||

மந்வாஸீதந் ஸாயுஷை ஸ்ரீஸரிபூசநா || ௨ ||

அஷ்யமேதஸ்ய ஸ்ரீ ஸலம் ஸாயுஷி நிபிஷம் ||

துலஸீபூஜநாச்சைவ ததாபாகவதாச்சநாத் |

மந்தவாரோதஸாயாஹ்நே நரகேஸரிபூஜநாத் || ௩. |

அஸ்வமேதஸஹஸ்ரஸ்ய பலம்ப்ராப்நோதிநிஸ்சிதம் |

தா-ம்.—திருந்துழாயையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யு மாராதித்தா லும், நரஸிம்ஹ சதுர்த்தசியில் அதிலும் சனிக்கிழமையோடு கூடிய நரஸிம்ஹசதுர்த்தசியில் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனுக்குத்திருவா ராதம் செய்தாலும் ஆயிரமஸ்வமேதங்களின் பலத்தையடையக்கட வன், இதில் கொஞ்சமும் ஸம்சயமில்லை நிஸ்சயம்.

ஓதஜ்ஜநீ ரவா நிஷ்டா ப்ரஹ்மேஸ்வாஸமாசரேத|| ௯||

தத்ராசசயேஜ்ஜகந்தாதம தூபதீபநிவேதகை||

அர்ச்சயித்வாசயுதமபகத்யா நபூயோஜநமபாகபவேத்|| ௧௦||

கோதண்டஸ்தேரவௌநித்யம பரத்யூஷேஸ்நாநமாசரேத|| ௧௧,
தத்ராசசயேஜ்ஜகந்தாதம தூபதீபநிவேதகை||

அர்ச்சயித்வாசயுதமபகத்யா நபூயோஜநமபாகபவேத்|| ௧௦

தா-ம.—மார்கழிமாஸததில விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து
ஸ்நானமசெய்து ஸ்ரீமநாராயணனுக்கு பகதியுடன் தூபதீபங்கள் ஸ
மர்ப்பித்து நைவேத்யம் கண்டருளப்பண்ணி, தினந்தோறும் திருவா
ராதநம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்கிறவன் திருமபி ஸமஸாரத
திற் பிறகுகமாட்டான்.

௧௦.

நந்யம் ச்நா த்யா விஹாஸேந தஸாமஸ்யஸூதாயே |

ஸாஜயே நூதவீஷுஸ்யே ரஸூபாநிநிவேதயேத் || ௧௧||

அர்ச்சயித்வா விஹாஸேந சர்வாந் காமாந் சமஸ்யுதே |

தஸஸ்யேவீஷுதே ஹாநா ச்நா த்யாநந்யம் விஹாஸதே || ௧௨||

மாநவீஷுஸ்யே ரிஷ்ய மர்ச்சயே நூதவம் யுதே |

க்யுஸரம் கௌமூத்யாந் சர்வாந் காமாந் நிவேதயேத் || ௧௩||

தலேஷ்ய மஹஸ்யுதே த்வமஸ்யுதே ருஷேஷி |

தஸஸ்யே ஜகநாந் ச்ரீயா சம ஜநாந் || ௧௪||

நதயாமஸ்நாத்வாவிதாதேந தபோமாஸ்யருணோதயே|

பூஜயேநமாதவிபுஷ்பை ரபூபாநிநிவேதயேத|| ௧௧

அர்ச்சயித்வாவிதாதேந ஸர்வாநகாமாநஸம்ஸுதே|

தபஸ்யேசோதிதேபாநௌ ஸ்நாத்வாநத்யாமவிதாததே|| ௧௨.

மாதவிருஸம்ஸம்ஸித்ய மாச்சயேந்மாதவமபுதே|

க்ருஸாமகூடமுதகாநம் சர்க்கராப்யம் நிவேதயேத|| ௧௩.

திலேஷ்சமதுஸமயுகஸ்தா ஜஹுமபாதபௌருஷேணவஹி,

பரிதுஷ்யேஜ்ஜகந்தாதஸம்ஸரியாஸஹஜநாததே|| ௧௪,

தா-ம்.—மாகமாஸத்தில் விடியற்காலத்திலும் பால்குமாஸத்தில்தெரிந்தபின்பும ஆறுகளிற் சென்று ஸ்நானம் செய்து குறுக்கத்தி புஷ்பத்தைத் திருமாலையுடைய பூமி மஹாராயணனுக்கு திரங்கோதும் ஸ மர்ப்பித்துத் திருவாராதம் செய்யக்கடவன். பின்பு அப்பம் முதலிய திருப்பணியாரங்களும், எள்ளுண்டை, பொங்கல், சர்க்கரைப்பொ ங்கல் முதலிய ப்ரஸாதங்களும் அமுது செய்யப்பண்ணி, அகந்தாம் எள்ளும் தேனும் கலந்து புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்தால் அவனுக்கு ஸமஸ்த மான மனோரதங்களும் நிறைவேறும. அவன்மேல் பூமிஹாலக்ஷ்மி யும் பூமிமஹாராயணனும் அநுகூஹம் செய்வார்கள். கச.

మాసి ప్రేతే శుక్లపక్షే నవమ్యాశ్చ పునర్వసా ।

తస్మాం జాతౌ జగన్నాథః కాకు శ్చో రావణం ద్విషన్||౧౫||

తస్య ముపోష్య విధివ త్సత్త్వా సంపూజయే ద్దరిమ్ ।

రామం కమలపత్రాక్షం కౌశల్యానన్తవర్ధనమ్ ॥

చైతన్య ర్భక్త్యభావైశ్చ పూజాజాగరణాదిభిః ౧౬॥

జపై రోమేశ్చ దానైశ్చ తత్ర కర్విత మజ్జిశమ్ ॥ ౧౭॥

மாஸிசைத்ரேசுக்லபகேஷ நவமயாஞ்சபுநர்வஸௌ|
தஸ்யாம்ஜாதோஜகந்நாதஃ காருத்ஸ்தோராவணம்த்விஷத்||௧௫.

தஸ்யாமுபோஷ்யஸ்திவத் ஸ்நாத்வாஸம்பூஜயேத்தரிம்|
ராமம்கமலபத்ராக்ஷம் கௌஸல்யாநந்தவர்த்தகம்|| கசு.

நைவேத்யர்பக்ஷ்யபோஜ்யஸ்ச பூஜாஜாகரணதீபி: |
ஜபார்த்ஹோமைஸ்சதானைஸ்ச தத்ரக்ரவீதமங்களம்|| கௌ

தா-ம்.—சைத்ரமாஸம் சக்லபக்ஷம் நவமிசூடிய புநர்வஸு-
நக்ஷத்ரத்தில் கௌஸலைபிள் கர்ப்பத்தில் ஸர்வேஸ்வரன் ஸ்ரீராமனாய்
வந்தவதரித்தார். பின்பநேகமான இராவணன் முதலிய இராக்ஷஸர்
களைக்கொன்றார். அன்றையதினத்தில் அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு தூபதி-
பங்கள் முதலிய உபசாரங்களும், ப்ரஸாதம் திருப்பபணியாரம் முதலி-
ய ரைவேத்யங்களும் ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதம் ஸமர்ப்பித்துத்
தானுபவாஸமாயிருந்து ஸ்ரீராம மந்த்ரத்தை ஜபம்செய்து பின்பந்த
மந்த்ரத்தைச்சொல்லி ஹோமம் பண்ணி தாநங்களைச்செய்து உறங்-
காமல் விழித்திருநது ஸ்ரீராமனுக்கு உத்ஸவம் செய்யக்கடவன்,கர.

ஸ்ரீவாஸரம் ப்ரகூரீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம் ।

பூர்ணே மஹோத்ஸவோம்யே சூர்வீதாவப்ருதம்சபம் ॥ ௧௮ ॥

வெள்ளவாக் ஸ்ரீவாயே ச்ஞக்ய டக்ஷிணாதி ரர்யயேத் ।

தர்மீவாஸரம்ப்ரகூர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம் ।

பூர்ணேமஹோத்ஸவோம்யே சூர்வீதாவப்ருதம்சபம் ॥ ௧௮ ॥

வைஷ்ணவாந்ர்போஜயேச்சக்த்யா தக்ஷிணாதிபிரர்ச்சயேத் ।

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன ஜபஹோமங்களையும் உத்ஸவத்தையும் மூன்று நாள் நடத்திப்பின்பு அவப்ருதம் என்கிற மங்களஸ்நானம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதனம்செய்து தன்சக்திக்குத் தகுந்தபடி தக்ஷிணை கொடுத்துத்ருப்தியடைவிக்கவேண்டியது. ௧௮௧.

நஹோமஸே நஹஸ்யேவ க்யஸ்டாப்யம்யம் த்நைவ ॥ ௧௯ ॥

ப்ரஹ்ம ஸம்யுக்தா புஷ்ய ஸாஹய ஸ்ரீ கீ ர்ணா !

ஊஸ்ப்ய த்ந்யம் தேவீசஃ புஷ்ய ஜாநாநாதிபிஃ ॥ ௨௦ ॥

கூடாந்ரீகம்சக்யஸர மஹாஸாதி நிவேதயேத் ।

ஸாதஃகூர்யா டவப்ருதம் ஹோமம்சூர்வீதவைஷ்ணவம் ॥ ௨௧ ॥

வெள்ளவாக் ஸ்ரீவாயே ச்ஞக்ய டக்ஷிணாதிஃ ஸ்ரீவீஷயேத் ।

விஷ்ணுஞ்சால ஸ்ஞக்யம் ஸ்ஞக்ய ஸீலாயா விநிவேதயேத் ॥

நபோமாதேஸைநபஸ்யேச க்ருஷ்ணாஷ்டம்யாம்ததைவச ॥

பரஹ்மர்க்ஷஸம்யுக்தாபுண்யா ஸாஜயந்தீதிகீர்த்திதா ।

உபோஷ்யதஸ்யாம்தேவேசஃ பூஜ்யோஜாகாநாதிபிஃ ॥ ௨௦ ॥

குடார்த்ரகம்சக்ருஸர மபூபாதிநிவேதயேத் ।

ப்ராதஃசூர்யாதவப்ருதம் ஹோமம்சூர்வீதவைஷ்ணவம் ॥ ௨௧ ॥

வைஷ்ணவாந்ர்போஜயேச்சக்த்யா தக்ஷிணாதிஃப்ராதோஷயேத் ।

விஷ்ணுஞ்சாலஸங்க்ருதம்ப்க்த்யாடோலாயாம்விநிவேசயேத் ॥ ௨௨ ॥

தா-ம்.—ஸ்ராவணமாஸத்திலாவது பாத்ரபதமாஸத்திலாவது ஸூர்யன் ஸம்ஹராசியில் ப்ரவேசித்திருக்கும்போது (ஆவணிமாஸத்தில்) க்ருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமீ ரோஹிணீகூடிய தினத்திற்கு ஸ்ரீ ஜயந்தியென்றுபெயர். அத்தினத்தில் உபவாஸம்செய்து ராத்ரி விழித்தி

ருந்து சுக்கு வெல்லம், என்னுருண்ணை. அபபம் முதலிய திருப்பணி யாரங்களை கருஷ்ணஸுவதரித்த ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அமுது செய்யப்பண்ணி மறுநாள் விடிந்தபின் அவபருதமென்கிற மங்களஸ் நாமசெய்து ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு விஷயமான மந்தரங்களினால் ஹோர மம் பண்ணி, பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதம் செய்து தனசக்திக்குத்தருந்தபடி தகஷிணைகொடுத்து த்ருபதியடைவித்து, ஸாயங்காலம் கண்ணனுக்குத் திருவாபரணம் புஷ்பம் முகலையவைஸ மர்ப்பித்து ஊஞ்சலிலெழுந்தருளப்பண்ணி உதஸவம் செய்யக்கட வன

உஉ.

ஹ்யஸ்யம் வெஷ்வரேது நபஸ்ய ஸ்நாநமாவரேத் ।

நத்யம் சிதேஷ்வரேது ஸ்நாநமாவரேது ஸ்நாநமாவரேத் ॥ ௨3॥

வாமஸம் ஸ்நாநமாவரேது ஸ்நாநமாவரேத் ॥ ௨4॥

தேவஸம் ஸ்நாநமாவரேது ஸ்நாநமாவரேத் ॥ ௨5॥

தவாதஸ்யாமவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதம் செய்து

நத்யம்சுதீர்த்தததாரகேவா பூஜயேதவிதிவததரிம் ॥ ௨௬.

வாமநம்பூஜயேதசசகத்யா தத்யநமசநிவேதயேத ।

தேவநவஜ்ஜஹ்யாதகநௌவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதம் செய்து

தா-ம —பாத்ரபதமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் திருவோண நக்ஷ தரத்தோடுகூடிய தவாதசியனறைக்கு (வாமநதவாதசியனறைக்கு) ஆறுகளிலாவது புண்யபுஷ்கரிணிகளிலாவது ஸ்நாநமசெய்து வாம நனுக்குத் திருவாராதம் செய்து ததீயாராதம் அமுதுசெய்யப்பண்ணி பின்பு நதபரஸாதத்தினால் ஹோரமம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுக்குத் ததீயாராதம் செய்யவேண்டியது.

௨௭.

ஹ்யஸ்யம் க்யஷ்வரேது நபஸ்ய ஸ்நாநமாவரேத் ॥

நத்யம் சிதேஷ்வரேது ஸ்நாநமாவரேத் ॥ ௨8॥

வாமஸம் ஸ்நாநமாவரேது ஸ்நாநமாவரேத் ॥ ௨9॥

தேவஸம் ஸ்நாநமாவரேது ஸ்நாநமாவரேத் ॥ ௩0॥

தவாதஸ்யாமக்ருஷ்ணபக்ஷத்து ததீயாராதம் செய்து

க்ரோடருபமஹரிமஸம்யக் பூஜயேதபூஜயேததமம் ॥ ௩1.

ததாராயஸ்பருதமக்ருத்வா பரஹ்மணுபோஜயேதபுத ।

ஜபஹோமாதிகமதத்ரஹ்மணுபோஜயேதபுத ॥

௩௨.

தா-ம்.—மாசிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்வாதசியன்றைக்கு ஸ்ரீவரா ஹநயநாருக்கு உத்ஸவம்செய்து அவபருதஸ்நாநம்செய்து பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம் செய்யவேண்டியது. அந்நாளில் ஜபம்ஹோமம் முகலியவை எதுசெய்தாலும் அவை அளவில் லாபபலத்தைக் கொடுக்கும்.

உகூ.

வైஷ்ணவ்யம் பௌர்ணமீஸ்யம் து ப்ரஹ்மீ விமலே ஸதி
 ஹாஸிஸ்யம் நரஃ க்யூத்ய க்யூத்யோ ஹவீத்ஸஃ || ௨௨||
 ரத்னே ஸ்ரீரஹ்மீஸ்யம் மரப்யே ந்ருத்யஸ்யம்
 நத்யஸ்யம் ஸாயம் ஸீதம் ஸ்யத்யே ஸ்யத்யே ஸ்யத்யே || ௨௩||
 நிவத்யே வ்யத்யே ஸ்யத்யே ஸ்யத்யே ஸ்யத்யே ஸ்யத்யே || ௨௪||
 ஸாயம் ஸாயம் ஸாயம் ஸாயம் ஸாயம் ஸாயம் || ௨௫||

வைசாக்யாம்பெளர்ணமாஸ்யாந்து ப்ரபாதேவிமலேஸதி|
 தாக்ரீஸநாநமநாஃக்ருத்வா க்ருதக்ருத்யோபவேத்ததஃ|| ௨௨.
 ரக்தைஸ்ஸரோருஹர்தேவ மர்ச்சயேந்மதுஸலிதநம்|
 தத்யந்மபாயஸம்ஸ்பீதம் ஹ்ருத்யேந்ருத்யேஸ்யம்|| ௨௩.
 நிவேத்யவைஷ்ணவாந்மபக்யா போஜயேத்யோதோதவிஜஃ||
 ஸாஹஸ்ரவாரஷிகீம்பூஜாம் லபதேநாத்ரஸம்சயஃ|| ௨௪.

தா-ம்.—வைசாகமாஸம் பெளர்ணமியன்றைக்கு விடியற்காலததில் நெல்லிக்காய் தேய்த்து ஸ்நாநம் செய்து செந்தாமரைப் பூக்களைக் கொண்டு வந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்து, திருக்கன்னலமுது, தத்யோதநம், ருசியுள்ள மாம்பழங்கள், இவைகளை ஸம்ருத்தியாக அழுது செய்யப்பண்ணிப் பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை பக்தியுடனமுதுசெய்விக்கக்கடவன். இந்நாளிலிவ்விதமாக பகவானையும் பாகவதர்களையும் மாராதித்தால் ஆயிரம் வருஷமாகச் செய்தவாராதநத்தின்பலத்தையடைந்து ஸமஸ்தமான யஜ்ஞயாகாதிகளையும் செய்தவனாகக் கடவன். இதில்ஸம்சயமில்லை.

உகூ.

ஹ்யஸி ஸ்ரீமந் ஸாயம் ஸாயம் ஸாயம் ஸாயம் || ௨௬ ||

சயநேபோதநேஸைவ ப்ருஹதுத்ஸவமாசரேத்

தா-ம்.—சயநஏகாதசி (ஆஷாடசுக்லைகாதசி) யிலும் போதந ஏகாதசி (கார்த்திகசுக்லைகாதசி)யிலும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குப்பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன்

உகூ.

புத்தேபுதம் புத்தேமாஸம் வா புத்தேபுதம் மஹாபி வா ||

30||

ஊதேபுதம் விதிநா கருதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

பரதயப்தமபரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரம ||

கூ 0

உதேபுதம் விதிநா கருதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

தா-ம.—வருததாமாஸ பகஷங்கனில செயயவேண்டிய உதேபுதம்

தைத தவறுமற செயயககடவன

கூ 0

இதி தீபராசரஸ்துதா புத்தேபுதம் விதிநா கருதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

நெ மிதிநா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

அப்தமோதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

அ-வது அப்தமோதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

கூ-வது அப்தமோதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

மேஹாதஸவவிதிமகஷ்டே வராஸாதேவஸுபராசரநாதிவா ||

தீபராசர ஊதேபுதம்

மகஷ்டேபுதம் விதிநா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் ||

கூ ||

தீபராசரம் வா புத்தேபுதம் யதாசு தீபராசரம் ||

மேஹாதஸவவிதிமகஷ்டே வராஸாதேவஸுபராசரநாதிவா ||

நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் ||

கூ.

தரிசுதாமவராசரநாதிவருததயே ||

தா-ம.—தீபராசரபகவான சொலலுகிறார் — நவராசரம்: புத்தேபுதம்

நாராயணனுக்கு பரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரம ||

நாராயணனுக்கு பரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரம ||

நாராயணனுக்கு பரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரம ||

நாராயணனுக்கு பரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரம ||

நாராயணனுக்கு பரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரமபரிமதாமசாஸ்தரம ||

கூ 0

அப்தமோதா துரராஷ்டிராதிவருததயே ||

கூ ||

நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் ||

நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் நவராசரம் ||

3||

ஆதெளசுபேஹ்நிகர்த்தவ்ய மங்குரார்ப்பணமாதராத்|| ௨.

ஸ்வாணராததாமராதி பாலிகாஸுப்ரகல்பயேத்|

ஸ்வஸ்திராசநபூர்வந்து சராவேஷ்வவ்ரணேஷுவா|| ௩.

தா-ம்.—உத்ஸவத்திற்கு முதலநாள் சுபலக்ஷத்தில், பொன்னி
னாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, செம்பினாலாவது, அல்லது மண்ணி
னாலாவது செய்யப்பட்ட பாஸிகையிலாவது, பிளவில்லாத மடக்கிலா
வது மண்ணிறைத்து அநில், ஸ்வஸ்திராசநமென்கிற மந்த்ரத்தைச்
சொல்லி அங்குரார்ப்பணம் (நவதாந்யங்களைக் கலந்து தெளித்தல்)
செய்யவேண்டும்.

௩.

ஸூத்ரம் ஸ்ருத்வ விதானே புஜயேத்யுதம் புகு: |

௪: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு பூஜயேத்யுதம் புகு: || ௪||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௫||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௬||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௭||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௮||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௯||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௧௦||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௧௧||

பராதஸ்ஸாத்வாவிதானே பூஜயேத்யுதம் புகு: |

கந்தை: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு பூஜயேத்யுதம் புகு: || ௧௨||

பராதஸ்ஸாத்வாவிதானே பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௧௩||

பராதஸ்ஸாத்வாவிதானே பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௧௪||

மந்த்ரத்தவ்யேஷு பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௧௫||

ஸ்ருத்வ ச பூஜயேத்யுதம் புகு: புஷ்பேஷு ஸூத்ரேஷு || ௧௬||

விப்ராத்வாதசஸங்க்ஷரகாந் வ்யாபகாந் ததவிதஸ்ஸாத்வாவிதானே பூஜயேத்யுதம் புகு: || ௧௭||

சத்வாரஸ்சதுரோவேதநாந் ததாஸூத்ரத்தசதுஷ்டயம் || ௧௮||

சதுரமந்த்ரம்ஸ்சசத்வாரோ ஜபேயுக்ரமசோத்விஜா: |

தா-ம்.—உத்ஸவத்தன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் விதிப்படிஸ்
நாமம் செய்து, பகவதஸ்ந்நிதியிற்சென்று, சந்தம், புஷ்பம், தூபம்,
திபங்களைஸமர்ப்பித்து, பலவிதமான ப்ரஸாதங்களை அமுதுசெய்யப்

பண்ணிப் பின்பு, புருஷஸூக்தத்தின் பதினாறுருக்குக்களையும் ப்ரணவத்தோடு சேர்த்த கேசவன் முதலிய பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் சொல்லி புஷ்பங்களினு லர்ச்சனைசெய்து அநந்தரம் த்வயமந்த்ரத்தினுல் ஊற்றெட்டு அர்ச்சனைசெய்யவேண்டியது. பின்பு, ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களைச் செவ்வையாயறிந்த பன்னிரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைருத்தவிக்குகளாக வரிக்கவேண்டியது; அவர்களில் நால்வர் நான்குவேதங்களையும், நால்வர் நான்கு ஸூக்தங்களையும், மற்ற நால்வர் நான்கு மந்த்ரங்களையும் ஜபிக்கக்கடவர்கள். ஏ.உ.

హోమమంత్రప మాసాద్యజుహుయా త్వాయసం తతః॥ ౮॥

మధ్యాహ్నం గుడిసంయుక్త మగ్నోలక్షణ సంయుతే ।

ప్రత్యేకం బ్రహ్మబ్రహ్మకైః ప్రణవాద్యైరతన్వితః ॥ ౧ ॥

తథాశ్రీభూప్రకాశాభ్యాం మన్తాభ్యాం చపృథక్సృథక్ ।

చతుర్విధైశ్చ రక్షితైః సత్సత్వైః శతం పృథక్ ॥ ౧౦॥

వైష్ణవ్యాచైవగాయత్ర్యా హుత్వా శేషం సమాచరేత్ ।

ஹோமமண்டபமாஸாத்ய ஜுஹுபா த்பாயஸம்தத: || அ.

மத்வாஜ்யகுடஸம்யுக்த மக்ஞௌலக்ஷணஸம்யுதே!

பரத்ய்ருசமவைஷ்ணவைஸ்ஸ-ஹிக்தை: ப்ரணவாத்யைரதந்த்ரித: || கூ.

ததாஸ்ரீ பூப்ரகாசாப்யாம் மந்த்ராப்யாமசப்ருதக்ப்ருதக்

சதூர்ப்பிர்ஸவஷ்ணவைவர்மந்தரை ரஷ்டோத்தரசதம்பநுதக்|| க0.

வைஷ்ணவ்யாசைவகாயத்ரியா ஹுத்வாசேஷம்ஸமாகோத்

தா-ம்.—பின்பு யாகசாலைக்குவந்து பாலினுற்செய்தப்ராஸாதத் தில் தேன் நெய் வெல்லங்களைக்கலந்து ஆந்தப்ராஸாதத்தை விநிப்ரா காரமாகப் பரிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கிற அக்ஷியில் புருஷஸூக்த ப்ரீஸூக்த பூஸூக்த காராயணஸூக்த விஷ்ணுஸூக்தங்கள் நிருக்ஞக்களினால் ஒவ்வொருதரமும், திரும்மந்தரத்தினாலும் நிருத்வாத சாக்ஷரியினாலும் ஷடக்ஷரியினாலும் த்வயத்தினாலும் தனித்தனியே தூற்றெட்டுத்தரமும், விஷ்ணுகாயத்தரியினாலும் ப்ராணவம் முன்னாக ஹோமம்செய்து அதன்பின்செய்ய வேண்டிய பாலிகாராதகம் முத லியவைகளைச் செய்யக்கடவன்.

తత స్సృజన మాపాద్య చతుర్వి ప్తాదై క్యతమ్ ॥ ౧౧॥

చత్రధ్వజ వతాకాద్యై స్సర్వత స్సమలక్ష్మితమ్ ।

హయే శ్చక్షణసంయుక్తై స్సర్వదామవిభూషితైః ॥ ౧౨॥

ஸ்வபூயை ஸ்மாயுக்ஞம் நானரத்ன விபூஷிதம் ।

தஸ்மிந்ஸுபாஸநே ரமே மூதுல்லக்ஷணரிச்சுதே ॥ ௧3॥

விவேச்ய தேவ மூர்ஷ்யதே ருபகாரே ஸ்மரயேத் ।

ததஸ்ஸயந்தநமாஸாத்ய சதுர்பிஸ்தோரணையுதம்॥ கக,

சத்ரத்வஜபதாகாத்யை ஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்।

ஹயைர்லக்ஷணஸம்யுக்தை ஸ்ஸர்வதாமவிபூஷிதைः॥ கஉ.,

ஸ்வலங்க்ருததஸ்ஸமாயுக்தம் நானாரத்னவிபூஷிதம்।

தஸ்மிந்சுபாஸநேரமயே மருதுஸ்ஸலக்ஷணபரிச்சதே॥ கங.,

நிவேஸ்யதேவமர்க்யாத்யை ருபசாரைஸ்ஸமர்ச்சயேத்।

தா-ம்.—பிறகு, நான்கு வாசல்களிடிலும், குடைகொட்டிக்கய
ம் முதலிய வைகள் கட்டியும், பலவிதமான ரத்னங்களிழைத்தும், க
டிவாளம் முதலியவைகள் ளிட்டு சேணம் முதலிய வைகளினாலலங்க
ரிக்கப்பட்டிருக்கிற உத்தமலக்ஷணங்களையுடைய நான்குகுதிரைகள்
கட்டியுமிருக்கிற திருத்தேரின் பேரில் ம்ருதுவாய் இணைந்தழகியதா
யிருக்கிற ஆஸநமிட்டு அங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனை யெழுந்தருளப்
பண்ணி அர்க்யம் பாத்யம் முதலிய உபசாரங்களினாலாராதம் செய்ய
க்கடவன்.

கங.உ.

அஜேதேவிம் ஸமஹ்ரய்ய புரதஃ ஸதேஷ்வரம் ॥ ௧4॥

ஷ்ஷுதோநாகராஜாநம் பூஜயே ஷ்ஷுதேஸ்யதேவம் ।

பரித ஷ்ஷுதேவாநி பீதீ ரஹ்ரயே துதஃ ॥ ௧5॥

அங்கேதேவீம்ஸமப்யர்ச்சய புரதஃபதகேஸ்வரம்॥ கச.

ப்ருஷ்டதோநாகராஜர்நம் பூஜயேச்சகத்திஸம்யுக்தம்।

பரிதஸ்ஸங்கசகராதி ஷேந்திரபயாச்சயேத்ததஃ॥ கரு.

தா-ம்.—பின்பந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மடியில் ஸ்ரீமஹா
லக்ஷ்மியையும், முன்னே கருடனையும், பின்னே திருவந்தாழ்வானை
யும், சுற்றும் சங்கம் சக்ரம் முதலிய திவ்யாயுதங்களையும் ஆராதிக்க
க்கடவன்.

சுஸ்டிகாநம் ஸ்ரீரதேஷு த்யஜேஷு கருமுகாநி ।

ரதச்சுக்ரேஷு வேஷேஷு தத்யஜானிசு காலதே ॥ ௧6॥

சேலிஸாஸ புராணாநி ஸர்வதஃ பரிபூஜயேத் ।

చామరేషు చచ్చనాంసి విమలాద్యుష్కశక్తిభిః ॥ ౧౭॥

హయేషు చతురోమస్త్రా^౧ దారుకం నైవయన్తరి ।

విమలేశా తప్తత్రేత చన్ద్రసూర్యా సమర్చయేత్ ॥ ౧౮॥

సర్వమోక్షేషు వేదాంశ్చ సావిత్రిః దర్శయే తథా ।

ఏవం స్వేదన మభ్యర్చ్య తస్మిన్ దేవం సమర్చయేత్ ॥ ౧౯॥

சண்டாதிகரம் ஸ்தோரணேஷுத்வஜேஷுசுமுதாதிகரம்।

ரதசக்ரேஷுவேதாம்ஸ்ச ததங்காநிசகூடமே|| கசு.

ஸேதிஹாஸபுராணாநி ஸர்வதஃபரிபூஜயேத்

சரமரேஷு-சசந்தாம்ஸி விமலாத்யஷ்டசக்திபி: || கள.

ஹயேஷுசதுரோமந்த்ராத் தாநுகம்சைவயந்தரி

விமலேசாதபத்ரேச சந்த்ரஸூர்யௌ அமர்ச்சயேத்|| கஞ.

ஸர்வயோக்த்ரேஷுவேதாம்ஸ்ச ஸாவீதீம்தர்ப்பணேததா|

ஏவம்ஸ்யந்தகமப்யர்ச்ய தஸ்மிந்தேதவம்ஸுமர்ச்சயேத்|| கக

தா-ம்.—அத்திருத்தேரில் நான் குவாசல்களிலும் சண்டன் முதலிய எட்டுத்வாரபாலர்களையும், கொடிகளில் குமுதன் முதலியகனாதிபர்களையும், நான்கு சக்ரங்களில் நான்கு வேதங்களையும், ஏர்க்காவில் சிசுநாமுதலிய வேதாங்கங்களையும், சுற்றும் ஸ்ரீராமாயணம் முதலிய இதிறாஸங்களையும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்களையும், சாமரங்களில் காயத்ரீ முதலிய சந்தஸஸங்கங்களையும், குதிரைகளில் திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலியநான்குமத்தரங்களையும், ஸாரதியில் தாருகனையும். குடையில் சந்தரஸூர்யர்களையும், கழுவாளங்களில் வேதங்களையும் கண்ணாடியில் ஸாவித்ரீமத்தரத்தையும், ஆவாஹனம் செய்து அவைகளுக்காராதகம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பத்திருத்தேரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதகம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது.

ఋత్విగ్గణ శ్చతుర్వేదాన్ ప్రపఠకపరితోవ్రజేత్ ।

వాద్యఘోషం నృత్యగీతే పురతః కారయే త్తథా ॥ ౨౦॥

పుణ్యస్థానైః రహితైః రన్ధ్రభిః పరితే రయేత్ ।

సర్వతః పురమార్గేషు శోధనం సేచనం జల్మైః ॥ ౨౧॥

తోరణై శ్చ పతాకాద్వై రలङ्కారం శుభావహాః ।

ருத்விக்கணஸ்சதுர்வேதாந் ப்ரபடந்பரிதோவ்ரஜேத் |
வாத்யகோஷமருருத்தகீதேபுரத: காரயேத்ததா || ௨௦.

புண்டஸ்தோத்ரைர்மநோமயாயர் வந்திபிபரிகீர்த்தயேத் |
ஸர்வத:புரமார்த் கீகஷுசோதநமஸேசநமஜலை: || ௨௧.

தோரணைஸ்சபதாகாத்யை ரலங்காரம்சபாவஹை: |

தா-ம்.—திருத்தேரைச்சுற்றிருத்விக்குக்கள் வேதங்களை ப்ரபார யணம்செய்துகொண்டு கூடப்போகவேண்டியது. முன்னேபேரீ மு தலிய மங்களவாத்யங்கள் முழங்கவேண்டியது. பாடவேண்டியது. தேவதாளிகள் நர்த்தநம்செய்யவேண்டியது. ஸ்துதிபாடகர்கள் ம னமிசையும்படி விருதுகளைச்சொல்லிஸ்தோத்ரம் செய்யவேண்டிய து. வீதிகளைச் சுத்தப்படுத்தி ஜலந்தெளிக்கவேண்டியது வழிகளில் தோரணங்களும் கொடிகளும்கட்டவேண்டியது. ௨௧௨.

கூத்யவீ வாஸுதீவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்ய ஸ்மாரணீ க்யுதீ || ௨௨||

கூபிபுதீசஹஸ்தாந் ஸ்யுஷ்டி ஸ் ஸ்மாரணீ |

கூத்யவீ வாஸுதீவஸ்ய ஸ்யுஷ்டி ஸ்யுஷ்டி ஸ்மாரணீ || ௨3||

கூத்யவீ வாஸுதீவஸ்ய ஸ்யுஷ்டி ஸ்யுஷ்டி ஸ்மாரணீ |

ஸ்யுஷ்டி: ஸ்யுஷ்டி ஸ்யுஷ்டி ஸ்யுஷ்டி ஸ்மாரணீ || ௨௪||

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய வித்யாஸஸமமார்ஜநேக்ருதே || ௨௨.

உச்சிஷ்டகேசபஸ்மாரஸ்தி ஸ்ப்ருஷ்வாநஸ்காநமாசரேத் |

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டாந்வித்யதே || ௨௩.

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய யஸஸநாதிஸ்பாசசங்கயா |

ஸ்வர்க்கஸ்தா:பிதரஸ்தஸ்ய பதந்திரகேகூணா || ௨௪.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்ராராயணனுடைய உத்ஸவத்தில் வித்யைச் சுத் தம்செய்தபின்பு எச்சில் மயிர் சாம்பல் எலும்புமுதலிய அசுத்தபதா ர்த்தங்களைத் தீண்டினாலும் ஸ்நானம்செய்யக்கூடாது. பகவானுடைய உத்ஸவத்திலவைகளைத் தீண்டினால் தோஷம் கிடையாது. எவனொ ருவனவைகளைத் தீண்டி அதினால் தோஷமுண்டென்று நினைத்து ஸ்நானம்செய்கிறானோ! அவனுடையபித்ருக்கள் தேவலோகத்திலிரு ந்து உடனே நாகத்தில் விழுவார்கள். ௨௪.

கூத்யவீ வாஸுதீவஸ்ய ஸ்மாரணீ க்யுதீ ||

ஸ்யுஷ்டி: ஸ்யுஷ்டி ஸ்யுஷ்டி ஸ்யுஷ்டி ஸ்மாரணீ || ௨௫||

తన త్వర్వప్రయత్నేన భక్త్యా సేవేత జ్ఞాపకం ।

உத்ஸவம்வாஸுதேவஸ்ய யோகஸேவேததூர்மதி:

யுககோடி ஸ ஹஸ்ரம்ஸ பச்யதேநாகாக்'கிநா'

உரு.

தஸ்மா த்ஸர்வப்ரயத்நேக பக்த்யாஸேவேதவைஷ்ணவ:)

தா-ம.—பெருமாள் திருவீதி புறப்பாடாகும்போது எவ்வெருவன் தூர்ப்புக்தியினால் கூடச் செல்லாமலிருக்கிறானே! அவன்கேகம் கொடியுக்களில் நரகத்தில் விழுந்து தீயினால் வெந்துகொண்டிருப்பன்; ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் வெகுபுக்தியுடன் மற்றக்காரியங்களை விட்டுப் புறப்பாட்டிற் கூடச் செல்லக்கூடவன். ௨௫௨.

உரு.

హరిద్రావీఁ సుగన్ధాంశ్చ ప్రకిరన్ కుసుమాక్షతాఁ ॥ ౨౬॥

అలఙ్కృతాను రమ్యాను రథ్యాను విమలాను చ।

వాదిత్రస రసె రాసెః పరిణీయ జనార్దనమ్ ॥ ౨౭॥

బహుభి రీ తవాదితై రేవం రమ్యే నివేశయేత్ ।

దీపే ర్నిరాజనం కృత్వా దద్్యా దగ్మగ్నిపూజనమ్ || ౨౦||

ஹரித்ராஜீன்ஸுதந்தாம்ஸ்ச ப்ரகிரங்குஸுமரகூதரம்|| ௨௬.

அலங்கிருதாஸ-ரம்யாஸ-ரத்யாஸ-விமலாஸ-சி

வாதித்ரார்த்தநர்க்காலை: பரிணீயஜநார்த்தம்!! ௨௭.

பஹுபிரீதீதவாதிதரைர் தேவமரம்மேநிவேசயேத்

தீபைர்நீராஜமங்குருத்வா தத்யாதர்க்யாதிபூஜநம்|| ௨௮.

தா-ம்.—மஞ்சள்பொடி புஷ்பம்முதலிய பரிமள வஸ்துக்களையு
ம் அக்ஷர கமுதலிய மங்களகரமான வஸ்துக்களையும் சுத்தமாய்ப்பெ
ருக்கி நீர்தெளித்திருக்கிற வீதிகளிலலங்காரமாகஇறைத்து அவ்விதி
களில் மங்களவாத்யமடித்து, பாட்டுப்பாடி, நர்த்தனம்செய்துகொண்
டு ஸ்ரீமநாராயணனுக்குப்பிறப்பாடுசெய்தித்துப்பின்பொரு மண்டப
த்திலெழுந்தருளப்பண்ணி மங்களவாத்யமமுழக்கி மங்கள ஆரத்தி
ஸமர்ப்பித்துத் திருவந்திக்காப்பு செய்யவேண்டியது.

అభిషేకం తతః కుర్యాద్ధనతోయైశ్చ వాసిష్ఠేః ।

సంవేష్య శుక్లవస్త్రై ర్భుషణైః నివేదయేత్ ॥

७५॥

శుభాసనే నివేశ్యా ధ పూజయే దుపచారకైః॥

సామేద్య వివిధ రుచ్యైః పానకైశ్చ సుఖేతరైః॥

30

க்யூரேச தாமூபலம் தத்யூசாமம் நிவேயேத் |

அசிஷ வாகனம் குரூ த்யூசாமூக்சதஸ்யுயை: || 3௦||

யுத்யூஜாம்வேதசாலேந சாமகாஸை ஸ்யூதாமூயை: |

பஸ்யுது புஷ்பபர்யஜே சாயயித்யூ ரமூஜஷம் || 3௧||

மஜலாசாஸனம் குரூ த்யூஸ்யஸ்தே | ருநோஹை: |

தத்யூபதக்ஷீணம்ஸ்யூத்யூ நமஸ்யூத்யூ ஜநார்தனம் || 3௨||

வெஷ்வானோஜயே த்யூத்யூ த்யூயஸாஸ்தம் நஸ்யூரம் |

அபிஷேகம்தத: குர்யாத் கந்ததோயஸ்சவாஸிதை: |

ஸம்வேஷ்ட்யஸூக்சவஸஸநைர் மதுபர்க்கம்நிவேதயேத் | ௨௯.

சுபாஸநேநிவேஸ்யாத பூஜயேதுபசாரகை: |

நைவேத்யைர்விவிதைர்பக்ஷயை: பாநகைக்சஸூசீதலை: || ௩௦.

கர்ப்பூரேணசதாமபூலம் தத்வாசாமம்நிவேதயேத் |

ஆசிஷோவாசகம்குர்யாத் குஸூமாக்ஷதஸஞ்சயை: || ௩௧.

ருத்விஜாம்வேதபாடேந ஸாமகாநைஸ்யூபாஹ்வயை: |

பஸ்சாத் துபுஷ்பபர்யங்கே சாயயித்வாரமாமூஷம் || ௩௨.

மங்களாசாஸநம்குர்யாத் புண்யஸ்தோத்ராரம்நேஹரை: |

தத:ப்ரதக்ஷிணம்க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்யஜநார்தநம் || ௩௩.

வைஷ்ணவாஹோஜயேத்பஸ்சாத் பாயஸாநமஸ்சர்க்கரம் |

தாம்.—பின்பு பரிமளம் சேர்த்தசந்தரத்திர்த்தத்தினால் திருமஞ்
சகம்செய்து வெண்வஸ்தரத்தைச் சாத்தி மதுபர்க்கம் கண்டருளப்ப
ண்ணி அநந்தரம் வேறு ஸம்ஹாஸநத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அர்
க்யம் முதலியவைகள் ஸமர்ப்பித்துப் பலவிதமானப்ராஸாதங்களும்தி
ருப்பணியாரங்களும்திருக்கன்னலமுது மமுது செய்யப்பண்ணி, பச்
சைக்கர்ப்பூரம் முதலிய வாஸநை வஸ்துக்கள் கலந்துதாம்பூலம் ஸமர்
ப்பித்து ஆசமநம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பு ருத்விக்குகள்புஷ்பம் துளஸி
அக்ஷதைகளைக்கைகளிற் கொண்டு வேதங்களைச்சொல்லி இந்தஸீர் எ
ப்போதும் செல்லவேண்டுமென்றுப் பார்த்தித்துப் பின்பு ஸ்ரீமந்தாரா
யணனைப் பூமபள்ளியில் பள்ளிகொள்ளச்செய்து இன்பமானஸ்தோத்
ரங்களைச் சொல்லி மங்களாசாஸநம்செய்து பிறகுப் ப்ரதக்ஷிணம்செய்
து தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அநந்தரம் பால் சர்க்கரைசேர்த்தப்ராஸா
தத்தினால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணிவைக்க வேண்
டுயது.

ததஃப்ரவேஸ்யாயதநம் தேவம்துளஸிகாஸுமை|| ௩௮.

பூஜயித்வாவிதானே வேதோபநிஷதமபடேத்|

வைஷ்ணவாநபோஜயேதபத்த்யா சாஸிஷோவாசநம்சரேத்|| ௩௯||

தா-ம்.—தீர்த்தவாரியானபின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்கோயிலுக்
கெழுந்தருளப்பண்ணி துளஸிகளிஞ்ஞலும் புஷ்பங்களிஞ்ஞலும் அர்ச்ச
னைசெய்து வேதங்களிற்கடைசியான உபநிஷத்துக்களைப்பாராயண
ம் (சாத்திரமுறை) செய்யவேண்டியது. பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களு
க்குத்ததியாராதநமசெய்து ஆசீர்வசநம் (அதுகாஹம்) சொல்லவே
ண்டியது. ௩௯.

வீஸம் மஹாஸ்யம் குரூயத் பூமிமாஸம் யநாவிதி !

புவிஸம்வஸ்யம் வாபி நிபஜக்ஷ்யஸுஸாரதஃ || ௪0||

ஏவம்மஹோத்ஸவமகூர்யாத் ப்ரதிமாஸம்யதாவிதி|

ப்ரதிஸுவத்ஸரமவாபி நிஜசக்த்யதுஸாரதஃ|| ௪௦.

தா-ம்.—இவ்விதமான மஹோத்ஸவமென்கிற ப்ரஹ்மோத்ஸவத்
தை மாதத்திற்கொருதரமாவது அதற்குச் சக்தியில்லையாகில் வருஷ
த்திற்கொருதரமாவது செய்யவேண்டும். ௪௦.

சயஸீ ஸாஹஸீ விஷ்ணுர்ஸநாஹ விஜேஷதஃ |

புஷ்யம் மஹாஸ்யம் குரூயத் பூமிமாஸம் யநாவிதி || ௪௧||

சயஸீநேபோதநேவிஷ்ணோர் வஸந்தாதெளவிசேஷதஃ|

ப்ரத்யப்தமுத்ஸவமகூர்யாச் சாஸ்த்ரமார்க்கேணவைஷ்ணவஃ|| ௪௧.

தா-ம்.—சயந ஏகாதசியிலும் போதநஏகாதசியிலும் வஸந்தருது
விலும் சாஸ்த்ரத்திற்கொல்லியவிதிப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு வரு
ஷந்தோறு முத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. ௪௧.

வஷ்புரூபிவிதாஸீந் தநா வௌாஸீந வா |

பூமிஸ்யக்ஷீநாஹ குரூயத் பூமிமாஸம் யநாவிதி || ௪௨||

பஞ்சராத்த்ரவிதானே ததாஸவகாநஸேநவா|

ஸம்ருத்யுத்தேநாதவாகூர்யாத் க்ரியாலோபமநகாரயேத்|| ௪௨.

தா-ம்.—ஸாக்ஷாத் பகவானருளிச்செய்த பஞ்சராத்த்ர சாஸ்த்ர
த்தின்விதிப்படியாவது, விகநஸ மஹாமுனிவர் சொன்னவைகாநஸ
சாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது, தர்மசாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது
கீழ்ச்சொன்ன நித்யநைமித்திக மஹோத்ஸவங்களை விடாமற்செய்ய
வேண்டியது. ௪௨.

ఏవం సంపూజయే దేవం యావజ్జీవం ద్విజో త్తమాః ।

నిత్యేనై మి త్రికో క్షేప యథావిధ్యుక్తమార్గతః ॥ ౪౩॥

ఐలమసమప్రజయేత్తేవమ యావజ్జీవమతవిజ్ఞాతతమః |
నిత్యమైవ నిత్యేనై మి త్రికో క్షేప యథావిధ్యుక్తమార్గతః || శా.స.

తా.మ. — గ్రుహిణిణీ ! నిత్యమైవ నిత్యేనై మి త్రికో క్షేప యథావిధ్యుక్తమార్గతః |
తానానిత్యమైవ నిత్యేనై మి త్రికో క్షేప యథావిధ్యుక్తమార్గతః | శా.స.

శ్రోతస్త్రాగమోక్తానాం కుర్యా దత్యుత్తమాః క్రియాః ।

ఉపదిష్టం యథాజ్ఞానం తేనై కుర్వీత శాస్త్రతః ॥ ౪౪॥

సంరేణతస్మాదతతాక మోకతానాం గ్రామ్యాతతయతతమార్గతః |
ఉపదిష్టం యథాజ్ఞానం తేనై కుర్వీత శాస్త్రతః || శా.స.

తా.మ. — గ్రుహిణిణీ ! వేదాంతానిత్యమైవ నిత్యేనై మి త్రికో క్షేప యథావిధ్యుక్తమార్గతః |
పాత్రాసరాతతయతతమార్గతః | శా.స.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మృతౌ పుత్రరఖణ్డే విశిష్టపరమ ధర్మశాస్త్రే)

విష్ణుమహోత్సవ విధివర్ణనం నామ నవమోఽధ్యాయః.

శా.వ.త. అత్యంతము ప్రసిద్ధింబు.

కం - వ.త. అత్యంతము.

పాకవతారాతనవితీ.

శ్రీపరాశరఉవాచ.

తదీయారాధనం పుణ్యం వక్ష్యామి మునిస త్తమాః ।

యదన్యేషామాత్రేణ సర్వబద్ధా ద్వి ముచ్యతే ॥ ౧॥

నాతః పరతరం పుణ్యం త్రిషులోకేషు విద్యతే ।

సర్వకామప్రదం నృణా మత్యస్త ప్రీతిదం హరేః ॥ ౨॥

తస్మా త్పరతరం శ్రేయో నా స్తి సత్యం బ్రహ్మ వః ।

தா-ம.—பாகவதர்களை யொருகால் பூஜித்தால் அவன் எவ்வளவு பாபியாயினும் ஸமஸ்தபாபங்களில் நின்றுநீங்கி மோகாததையடை யககடவன் குஷிகளே! முனபொருக்கால் பகவான், பாகவதாராத த்தினுல்த்ருபதியடைந்து அப்போதுஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியைப்பார்த்தொ ருவார்த்தையை ஸித்தாதமாகச சொன்னா, அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

௩.௨.

மதுபிணமா ஸுதகுணம் மதுபுக்ஸ்ய து வஸ்சம் || ௧||

மதுபிணமா ஸுதகுணம் மதுபுக்ஸ்ய து வஸ்சம் !

மத்பரணமாச சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுவந்தம் || ௨||

மத்பரணமாச சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுபோஜநம்|

தா-ம.—எனக்குநமஸ்காரம்செய்வது வைவேத்யம் ஸமாப்பிபப தைக்காட்டிலும் என்பக்தனுக்கு நமஸ்காரம்செய்வதும போஜநம் செய்விப்பதும் நூறுமடங்கு அதிகம் என்று பகவான் சொல்லியிருக் கிறாராகையால் பாகவதாராதநம் மிகவும் சிறந்தது.

௩.௩.

யுதா துப்யுதி தீவீ ஷீ மஹா வாகவதார்பா || 2||

யுதா துப்யுதிதீவீ ஷீ மஹா வாகவதார்பா ||

யதாதுஷ்யதிதேவேசோ மஹாபாகவதார்பா || ௩||

யதாதுஷ்யதிதீவீசோ விதிவத்ஸவார்பா ||

தா-ம.—பாகவதர்களை யாராதிப்பதினால் ஸ்ரீமநாராயணன் த்ருபதியடைவதுபோல் தனையாராதித்ததினால் மவவளவுதருபதிய டையமாட்டான்.

௩.௪.

யுதா துப்யுதி தீவீ ஷீ மஹா வாகவதார்பா || ௪||

யுதா துப்யுதிதீவீ ஷீ மஹா வாகவதார்பா ||

யதாதுஷ்யதிதீவீசோ மஹாபாகவதார்பா || ௫||

யதாதுஷ்யதிதீவீசோ விதிவத்ஸவார்பா ||

தா-ம —மஹாபாகவதர்கள் யாரையருள்புரிந்து பார்க்கிறார்களோ? அவர்கள் பாபிகளாயினும் இவர்கள்கடாகுத்தினால் பரிசுத்தராகளாய் அழிவில்லாத ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடைவார்கள்.

௩.௫.

மஹாபாகவதலக்ஷணம்.

புஷ்பபூஜை பூஜை சம்ஸ்கார சம்ஸ்கார || ௬||

புஷ்பபூஜை பூஜை சம்ஸ்கார சம்ஸ்கார ||

தா-ம்.—பாகவதர்களை யொருகால் பூஜித்தால் அவன் எவ்வளவு பாபியாயினும் ஸமஸ்தபாபங்களில் நின்றுநீங்கி மோக்ஷத்தையடை யக்கடவன். நுஷ்டிகளே ! முன்பொருக்கால் பகவான், பாகவதாராத நத்தினுல்த்ருப்தியடைந்து அப்போது ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியைப்பார்த்தொ ருவார்த்தையை ஸித்தாநாதமாகச் சொன்னார். அஃத உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ௮௨.

மத்யுநாமா ஸ்ருதகுணம் மத்யுக்ஸ்ய து வந்நம் || ௮௩

மத்யுநாமா ஸ்ருதகுணம் மத்யுக்ஸ்ய து வந்நம் |

மத்யுநாமா ஸ்ருதகுணம் மத்யுக்ஸ்ய து வந்நம் || ௮௪

மத்யுநாமா ஸ்ருதகுணம் மத்யுக்ஸ்ய து வந்நம் |

தா-ம்.—எனக்கு நமஸ்காரம் செய்வது கைவேத்யம் ஸமர்ப்பிப்ப தைக்காட்டிலும் என்பக்தனுக்கு நமஸ்காரம் செய்வதும் போஜனம் செய்விப்பதும் நூறுமடங்கு அதிகம் என்று பகவான் சொல்லியிருக் கிறாராகையால் பாகவதாராத நம் மிகவும் சிறந்தது. ௮௫.

யதா துஷ்யதி தேவேசோ மஹாபாகவதாச்சநாத் || ௮௬

யதா துஷ்யதி தேவேசோ மஹாபாகவதாச்சநாத் |

யதா துஷ்யதி தேவேசோ மஹாபாகவதாச்சநாத் || ௮௭

யதா துஷ்யதி தேவேசோ மஹாபாகவதாச்சநாத் |

தா-ம்.—பாகவதர்களை யாராதிப்பதினால் ஸ்ரீமங்காராயணன் த்ருப்தியடைவதுபோல் தன்னையாராதித்ததினால் மவ்வளவுத்ருப்திய டையமாட்டான். ௮௮.

யாந் பஸ்யந்தி மஹாபாகா க்ருபயாபாபிநோபிச || ௮௯

யாந் பஸ்யந்தி மஹாபாகா க்ருபயாபாபிநோபிச |

யாந் பஸ்யந்தி மஹாபாகா க்ருபயாபாபிநோபிச || ௯௦

யாந் பஸ்யந்தி மஹாபாகா க்ருபயாபாபிநோபிச |

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரையருள்புரிந்து பார்க்கிறார்களோ? அவர்கள் பாபிகளாயினும் இவர்கள் கடாக்கூத்தினால் பரிசுத்தர்களாய் அழிவில்லாத ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடைவார்கள். ௯௧.

மஹாபாகவதலக்ஷணம்.

புஷ்பகத்யுஷ்ணம் புஷ்ப சம்ஸ்கார சம்ஸ்கார || ௯௨

புஷ்பகத்யுஷ்ணம் புஷ்ப சம்ஸ்கார சம்ஸ்கார |

அர்த்தபஞ்சகதவஜ்ஞா: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா:|| ௧௦.
ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபாகவதாஸஸம்ருதா:|

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரென்றால், ஸ்வ(ஜீவ) ஸ்வரூபம் பர (பரமாத்ம்) ஸ்வரூபம், உபாய (சித்தோபாயமான ஈஸ்வர) ஸ்வரூபம், விரோதி (தன்னைத்தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ள முயலுவதை, பிறர்க்கடிமைபட்டிருக்கை முதலியவைகளின்) ஸ்வரூபம், பல (ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தின்) ஸ்வரூபம்; இவைகளை யதார்த்தமாயறிந்ததும், தாபம், (ஸமாஸ்ரயணம்), புண்ட்ரம் (பகவத்பாதாக்குநியாக திருமண் காப்பையணிதல்), நாமம் (பகவானுடையவும் பாகவதர்களுடையவும் திருநாமத்தைத் தானிட்டிக்கொள்ளல்), மந்த்ரம் (திருமந்த்ரவ்ய சரமஸ்லோகங்களை ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தாற்பெறுதல்), யாகம் (பகவத்பாசவ,சரராதம்), ஆகிய இந்தபஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையடைந்தும், அந்நியாஹேசேஷத்வம் (பிறர்க்கடிய னன்றிக்கே ஈஸ்வரனுக்கடிமைப்பட்டிருத்தல்), அந்நியசரணத்வம் (பிறரைத்தஞ்சுமராக நினையாதே ஈஸ்வரனைத்தஞ்சுமராக நினைத்திருத்தல்), அந்நியபோக்யத்வம் (தன்னைப்பிறருகந்தநுபவிக்கையன்றிக்கே ஈஸ்வரனுகந்தநுபவிக்கும் படியிருக்கை), ஆகிய மூன்று ஆகாரங்களினால் நிறைந்து மிருக்கிறவர்கள் மஹாபாகவதர்களென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

௧௦௨.

ममृषाङ्गवत्तुयत्र वसन्ति विमला शृङ्गाः॥

௧௦௩

छेदुलं मङ्गलं प्रोक्तं यथा विष्णुपदं शेषम्।

மஹாபாகவதாயத்ர வஸந்தி விமலாஸ்ஸா-பா:|

௧௦௪

தத்ஸ்தலம் மங்களம்ப்ரோக்தம் யதாவிஷ்ணுபதம்சுபம்||

தா-ம். —காமமக்ரோதம் முதலியதோஷங்களில்லாமல்ஸ்த்வகுணத்தையே ப்ரதாநமாகவுடைய மஹாபாகவதர்க ளெவ்விடத்தில் வாஸம்செய்கிறார்களோ? அவ்விடம் ஸீவைகுணடம்போல் மங்களகரமாயிருக்கும்.

௧௦௫.

श्रीमहोपाकवतर् श्रीपातृताग्निसंमह्विमे.

यस्य मूर्ध्नि स्थितं नव दैव्यवाङ्मयं रज शृङ्गम्॥ ௧௦௬

గణాదిసర్వతీర్థాని తావత్త్రిష్ట స్త్య సంశయమ్ ।

யஸ்யமூர்த்நிஸ்திதம் யாவத் தைவஜ்ணவாங்க்நிரஜஸ்ஸ-பம்|| ௧௦௬.

கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநிதாவத்த்ரிஷ்டந்த்யஸம்சயம்|

தா-ம்.—எவனுடைய சிரஸ்ஸில் எதுவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததுளியிருக்கிறதோ? அந்தசிரஸ்ஸி லதுவரையில் கங்கைமுகதியை ஸகலபுண்யதீர்த்தங்களும் வாஸம்செய்யும் இதில்ஸம்சயமில்லை.

ககற.

ஸ்ரீபாததீர்த்தமஹிமை.

ப്രായశ്ചിత్త மிதம் గుహ్యం మహాపాతகీనా మபి || ౧౨||

వైష్ణవాః) జలా పుణ్యం భక్త్యా సం ప్రాశ్శ్యతే యది

ப்ராப்ய்சித்தமிதம் குஹ்யம் மஹாபாதகிநாமபி ||

கஉ.

வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலம் புண்யம் பக்த்யாஸம்ப்ராப்யதேயதி|

தா-ம்.—ப்ராஹ்மஹத்தை, ஸாராபாரம் முதலிய மஹாபாபங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை பக்தியுடன் ஸ்ஹீகரித்தால் அப்பாபங்களுக்கிலுவே ப்ராப்ய்சித்தமாகும். (ஸமஸ்தபாபங்களும் நீங்கும்). இதுபரமஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் வெளியிடக்கூடாது.

கஉற.

தளிகைப் ப்ராஸாதத்தின் மஹிமை.

శ్రీజనార్దనంపాపం జ్ఞానతోఽజ్ఞానతోపివా || ౧౩||

సద్యః ప్రణశ్యతే నృణాం వైష్ణవోఽచ్ఛిష్టభోజనాత్ |

கோடிஜம்மாஜிதம்பாபம் ஜ்ஞாநதோஜ்ஞாநதோபிவா ||

கக.

ஸத்ய: ப்ராணஸ்யதேந்ஞாணம் வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநாத்.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களமுதுசெய்து மிகுந்த தளிகைப் ப்ராஸாதத்தை ஸ்ஹீகரித்தால் அநேக ஜம்மங்களி லறிந்து மறியாமலும் செய்த ஸகலபாபங்களும் சிக்ரத்தில் நசித்துப்போம்.

ககஉற.

మహాభాగవతా యే శ్రే వైష్ణవా ద్విజస త్తమాః || ౧౪||

అన్యే త్వవైష్ణవాః ప్రోక్తా రజసా తమసావృతాః |

மஹாபாகவதாயேதே வைஷ்ணவாத்விஜஸத்தமா: ||

கச.

அந்யேத்வவைஷ்ணவா: ப்ரோக்தா ரஜஸாதமஸாவ்ருதா:|

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன மஹாபாகவதலக்ஷணம் யாரிடத்திலிருக்கிறதோ? அவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். ரஜோகுணம் தமோகுணம் மேலிட்டவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகமாட்டார்கள்.

கசற.

நாத: ஸரதரம் தீர்தம் பிஷ்வாஜி) ஜலா சூஷா ॥ ௧௩॥

தேமாம் பாடஜலம் ஸுதம் ரக்ஷாமபி புநாதி ஸி ।

நாத:பரதரம் தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்கிரிஜலாச்சுபாதம் ॥ கரு.
தேஷாம்பாத ஜலம் சுத்தம் கங்காமபிபுராதிலி

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைக் காட்
டினும் மேன்மையான தீர்த்தம் கிடையாது. ஏனென்றால், எல்லாத்
தீர்த்தங்களிலும் கோதாவரி கங்கை பெரிய தீர்த்தமெனப்படும். அக்
கோதாவரி கங்கையுமே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தி
னால் பரிசுத்தமாயிற்று. கரு.

சாபாத்து ர஘ுநாசஸ்ய விமுக்தா ருதமீ நதி ॥ ௧௪॥

பிஷ்வாஜி ஸ்ரீரேச ஸுதா ஸுதவாரிணா ।

சாபாத்து ரகுநாதஸ்ய விமுக்தா கௌதமீநதி ॥ கசு.
வைஷ்ணவீஸ்வராதீர்த்தேந ஸங்கதா சுத்தவாரிணா

தா-ம்.—அதெப்படியென்றால், கோதாவரிநதியைச் சுக்ரவர்
த்தித்திருமகன், நீஸ்வரத்துக்குயோக்யதை யற்றுப்போகக்கடவா
யென்று சபிக்கப் பின்பு அந்நதியானது விஷ்ணுபக்தியையுடைய ம
ஹாபாகவதையான ஒருஸ்தீர் ஸ்வரம்செய்த புண்யதீர்த்தத்தோடு
சேர்ந்து அச்சாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டு எல்லோரும் தன்னிட
த்தில் ஸ்வரம்செய்ய யோக்யதை பெற்றது. கசு.

ரக்ஷாஸதவ்யதாபேதி ப்ருஷ்டா சீதா மஹாத்தநா ॥ ௧௫॥

ந ஷசாக ததா ஸுதம் ருதமீ தமஸாவ்யதா ।

தேச ஷசு ததா ரக்ஷா ர஘ுவேண மஹாத்தநா ॥ ௧௬॥

ந ஷஸி ச துர்ப்புதே ஜாஸ்ய ஸி மம ஜாஸகீம் ।

அப்யஸுபுதி ஸ்ரேஷ்டம் நஸ்தா தவ்யா பிஷ்வாஜி ॥ ௧௭॥

வசம் ஷசு ப்ருஷ்டா ர஘ுவேண மஹாத்தநா ।

புரஸுபுத்ய மூநீஸ்வராய் ர஘ுவம் ஷரணம் ருதா ॥ ௧௮॥

கூதாஜலிபுடா தீநா துஷ்டா ர஘ுவந்நமீ ।

கூபயா ஸாஹ தேவே ஷ ருதமீ ஷரணம் ருதா ॥ ௧௯॥

சுபரீஸ்நா நபுஜீந ஸ்நதா ஸ்ந்வரிநா ।

ஸுக்தா கோதாஸரிந்ஜே மஸு சாஸா ஧்யுவிஷ்யஸி ॥ ௨௨॥

ஐத்யுக்தா ஧ஸுஸாஸ்யஸ்ய ஸ்நவ்யாஸேவிதம் ஐஸம் ।

கோஸம்யா ஸ்நதம்ஸுக்ரே லோகாநாம் ஹிஸ்காம்யயா ॥ ௨3॥

ஸஸ்யஸுஸ்யஸி லோகே஽ஸ்யி கோஸமி ஸ்நதாம் கதா ।

சீதாநா ஸுக்யதாலோகே ஸ்நவ்யா ஸ்நிஹ்நமாஹ் ॥ ௨௪॥

ஸஸ்தாஸு ஸ்நவ்யாஸுஸ்யாஸு ஸாஸயாஸி ஐகஸ்த்ருயாஸம் ।

ஸேஸாம்ஸாஸி டகம் ஸ்நிஹ்நமாஸுஸம் ஸ ஸஸ்யாஸம் ॥ ௨5॥

ரகஸாஸாபஹ்ருதாலேகி ப்ருஷ்டாஸீதா மஹாத்மநா ௧௭.

கசகாகததாவக்தும் கௌதமீதமஸாவ்ருதா|

தேகசப்தாததாகவகா ராகவேணமஹாத்மநா ௧௮.

கசம்ஸஸிசுதர்புத்தே ஜ்ஞாத்வாபிமமஜாகஜீம்|

அத்யப்ரப்ருதி ஸர்வைஸத்வம் கஸ்தாத்வாபாபவிஷ்யஸி ௧௯.

ஸவம்ஸப்தாபவக்தங்கா ராகவேண மஹாத்மநா|

புரஸ்க்ருத்யமுரீந்ஸர்வாந் ராகவம் சரணமகதா| ௨0.

க்ருதாஞ்ஜஸிபுடா தீரோ துஷ்டா வாக்ருதந்தம்|

க்ருபயாப்ராஹ்மதேவேசோ கௌதமீம் சரணமகதாம் ௨௧.

சபரீஸநாபுண்யேந ஸங்கதா சுத்தவாரிணா|

முக்தாகோதாவரீ கங்கே மமசாபாதபவிஷ்யஸி ௨௨.

இத்யுத்த்வாததுஷ்டாக்ருஷ்ய சபர்யாஸேவிதம்ஜயம்|

கௌதம்யாஸங்கதமசக்ரே லோகாராம் ஹிதகாம்யயா ௨௩.

ததப்ரப்ருதிலோகேஸமிந் கௌதமீ சுத்ததாமகதா|

தீர்த்தாநாமகர்யதாலோகே வைஷ்ணவ்யாஸ்தீர்த்தஸங்கமாத் ௨௪.

தஸ்மாத்துஸவஷ்ணவாஸ்யுஜ்யாஃ பாவயந்திஜகத்த்ரயம்|

தேஷாம்பாதேதகம் ச்ரேஷ்ட தீர்த்தபூதம்ஸமசய ௨5.

தா.ம.—அக்கதையை விவரித்துச் சொல்லுகிறது.—ஸீதாபிரா

ட்டியை இராவணனெடுத்துக்கொண்டு போனபின் சக்ரவர்த்தித்திரு

மகன் வந்துபார்த்து பிராட்டியைக்காணாமல், கோதாவரியே! ஜாக்

காணவில்லை; இராக்கதனெவனாவது எடுத்துக்கொண்டுபோனா

இன்னுமெங்கேயாவது போயிருக்கிருளா சொல்வென்று கேட்க

கோதாவரி, சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குப்பயந்து ஸீதாபிராட்டியை;

இராவணனெடுத்துக்கொண்டுபோன ஸங்கதியைச்சொல்லவில்லை. பின்பு இராகவன், புத்தியில்லாத கோதாவரியே! ஸீதையின் ஸங்கதியை யறிந்தும் நீயெனக்குச்சொல்லவில்லை யாகையால் இது முதல் ஜனங்களுக்கு ஸ்ராவம்செய்ய யோக்யவதயற்றவளாய்ப் போகக்கடவாய் என்று சாபங்கொடுத்தார். பின்பு கோதாவரி ருஷிகளை முன்னிட்டிக்கொண்டுபோய் இராகவனைச் சரணமடைந்து கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் செய்தாள். பின்பு சரணமடைந்த கோதாவரியின் விஷயத்தில் இராகவனருள்புரிந்து, கோதாவரியே! சபரி நீராடின தீர்த்தத்தோடு நீசேர்ந்தால் உனக்கு என்னுடையசாபம் விட்டுப்போகுமென்று சொல்லி தன் வில்லின் துனியினும்கீழி சபரி நீராடின தீர்த்தத்தை கோதாவரியோடு சேர்த்துவிட்டார். அதுமுதல் கோதாவரி எல்லாதீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமாய் விளங்குகிறாள். ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாருக்கும் பூஜ்யர்களாயிருந்து மூன்றுலகங்களையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரேஷ்டமான தீர்த்தமென்பதில் ஒருஸம்சயமும் கிடையாது. உரு.

विष्णोर्हृदि लीनं शिवा नमो भुवने ।

విష్ణవాஹி ஐவீஷ்ணு லீலிஹாநே நமஸமா: || 41||

திஸ்ரகோட்யோர்த்தகோடிச தீர்த்தாநம்புவநதரயே|

வைஷ்ணவாங்கிரிஜலேபுண்யே கோடிபாகேநநோஸமா: உசு.

தர-ம.—மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தின் கோடிபாகத்தில் ஒருபாகத்தோடு ஸமரங்களாகமாட்டா. உசு.

सकृत्पुं पूजितं पुन्यं ममभङ्गवत्ते गृहे ।

சக்யுஹீதி பிதர: பரிபுஷ்டா நஸஞய: || 42||

ஸக்ருத்ஸம்பூஜிதேபுண்யே மஹாபாகவதேக்ருதேஹ|

ஆகல்பகோடிபிதரபரிதருப்தாநஸம்சய: || உஎ.

தர-ம.—ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனைத் தன்க்ருஹத்திலாராதித்தால் அநேககல்பகாலம் அவனுடைய பித்ருக்கள் த்ருப்தியடைவார்கள் இதில் ஸம்சயமில்லை. உஎ.

सप्तैव सप्तसप्तै विष्णो राराधनै फलम् ।

சக்யுபுஷ்டஸுபூஜாநாம லபதே நாக்ருதய: || 43||

ஷ்ஷ்டி வர்ஷஸ ஹஸ்ராணி வித்திராராதகேபலம்।

ஸக்ருத்வைஷ்ணவபூஜாயாம் லபதேநாத்ரஸம்சய: || ௨௮.

தாம்.— அறுபதினாயிரம் வருஷம் ஸ்ரீமந்தாராயணனுக்குத் திருவாராதம் செய்து அடையவேண்டும் பலத்தை ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனை யாராதித்தவனடைகிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை. உஅ.

తన త్వర ప్రయత్నములవలన నర్జున దుష్టమును

தஸ்மா த்ஸர்வப்ரயத்நேந வைஷ்ணவாநர்ச்சயேத்புதஃ

தா-ம்.—ஆகையால் புத்திமாளுவன் எல்லாவிதத்தினாலும் ஸீ
வைவண்ணவர்களைப் பூஜிக்கக்கூடவன். 2௮9.

వైష్ణవా నాగతాశ్రత్వా భుజ్జానోపిహి వైష్ణవః ॥ ౨౯॥

ద్రుతముత్తాయ హరేణ ప్రత్యుదయే త్వరాన్వితః ।

శిరస్సంజ్ఞలి మాథాయ గచ్చే వ్యావత్తు దర్శనమ్॥ 30॥

దృష్ట్యా సద్యో మహాభాగాన్ ప్రణమే ద్దణవ ద్భువి ।

నిక్షిప్త చరణౌ మూర్ధ్ని ప్రణమేచ్ఛ పునఃపునః॥ 3౧॥

ప్రవేశయిత్వా స్వగృహం పాదా ప్రక్షాలయే త్యయమ్ ।

అచాన్తా నాననే శక్త్యై రమ్యే సమ్యజ్ని వేశయేత్॥ 3౨॥

కౌశేయం విష్ణురం దత్వా పాద్యార్ఘ్యదీన్ సమర్పయేత్ ।

గడ్డదస్వరయుక్తాభిః ప్రియవాగ్భిః స్వమర్చయేత్ ॥ 33॥

పా చాప్రక్షాళయే త్పాత్రే పవిత్రే గన్ధవారిణా ।

అర్ఘ్య మాచమనం దత్వా గన్ధపుష్పై స్సమర్చయేత్ ॥ ౩౪॥

మధుసర్కం తతో దత్వా శాస్త్రమార్గేణ వైష్ణవః ।

ఆచార్య పూజయే ద్భక్త్యా స్వరవస్రాదిభూషణైః ॥ ౩౫॥

ఫలైశ్చ వివిధైర్భక్ష్యైస్తామూర్తేన సమాహితః ।

త త్తీర్థం ప్రాశయే ద్విద్వాన్ పుత్రదారసుహృజ్జనైః॥ 3౬॥

భోజయే దన్నపానాద్యై శ్శక్త్యై భక్తిసమన్వితః ।

శా.య.యి.త్వా. సుశ.య్యాయం. పాదౌ. సంవాహయేచ్ఛనైః 32.

ప్రస్థితేషు గృహః తేషు చానీమాన్త మనువజేత్ ।

ప్రణమ్యాధ విస్మయమై సిద్ధి త త్రక్షణ శుచా ॥ ౩౮ ॥

அபரூபம் ஐவீத்யவ தூவதேவம் நிர்க்ஷயேத் |

ஹ்யவீச நமஸ்யுத்ய நிவ்யுத்ய ஸ்வகூபம் விசேத் || 3௩||

நாஸ்தீயா ட்வெஸ்ய ந ஸ்தி ஸ்நுஸுப்ரஜ்யவ வైஸ்யவா ||

மநஸ்யநாபநம்யுக் த்நி ஸ்நுஸுத்ய புநஃ புநஃ || ௪௦||

வீசம் ஸம்பூஜயே ஸ்நிஸ்யா யாவஜீவம் ந ஸஞயே |

மஹாஹ்வதாந்யுத்ய துஸ்யுத்ய சக்ரபாணீ || ௪௧||

வைஷ்ணவாநாகதாநஸ்ருத்வா புஞ்ஜாநோபிஹிவைஷ்ணவஃ || ௨௯.

த்ருதமுத்தாயஹர்ஷேண ப்ரத்யுத்கச்சேதத்வராந்விதஃ |

சிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாய கச்சேத்யாவத் துதர்சனம் || ௩௦.

த்ருஷ்ட்வாஸத்யோமஹாபாகாந் ப்ரணமேத்தண்டவத்புவி |

நிக்ஷிப்யசாநொளமூர்க்கி ப்ரணமேச்ச புநஃபுநஃ || ௩௧.

ப்ரவேசயித்வாஸ்வக்ருஹம் பாதொள ப்ரக்ஷாளயேத்ஸ்வயம் |

ஆசாந்தாநாஸதேஸ்க்ஷணே ரமயேஸம்யங்கிவேசயேத் || ௩௨.

கௌசேயம்விஷ்டரம்தத்வா பாத்யார்க்யாதீக்ஷமர்ப்பயேத் |

கத்கதஸ்வரயுக்தாபிஃ ப்ரியவாக்பி ஸ்ஸமர்ச்சயேத் || ௩௩.

பாதொளப்ரக்ஷாளயேத்பாத்ரே பவித்ரே கந்தவாரிண |

அர்க்யமாசமநம்தத்வா சூத்தபுஷ்பைஸ்ஸமர்ச்சயேத் || ௩௪.

மதுபர்க்கம்ததோதத்வா சாஸ்த்ரமார்தேக்ஷணவைஷ்ணவஃ |

ஆசாந்தாநபூஜயேத்பக்த்யா ஸ்வர்ணவஸ்த்ராதிபூஷணை || ௩௫.

பஸேஸ்சவிவிதைர்பக்ஷயை ஸ்தாம்பூலேநஸமாஹிதஃ |

தத்தீர்த்தம்ப்ராசயேத் வித்வாந்புத்ர தாரஸூத்ருஜ்ஜநை || ௩௬.

போஜயேதந்பாநாத்யை ஸ்ஸக்த்யாபக்திஸமர்விதஃ |

சாயயித்வாஸ்சய்யாயாம் பாதொளஸம்வாஹயேச்சநை || ௩௭.

ப்ரஸ்திதேஷுக்ருஹாந்தேதேஷுசாலீமாந்த மதுவ்ரஜேத் |

ப்ரணமயாதவிஸ்ருஷ்டஸ்தைஸ் திஷ்டேத்கதரக்ஷணம்ஸா || ௩௮.

அதர்சகம்பவேக்யாவத் தாவதேவம் கிரீக்ஷயேத் |

பூய ஏவநமஸ்க்ருத்ப நிவ்ருக்யஸ்வக்ருஹம்விசேத் || ௩௯.

நாஸநீயாத்வைஷ்ணவஸ்தஸமிந் நதுவ்ரஜ்யசுவைஷ்ணவாந் |

மநஸ்ஸந்தாபஸம்புக்தஸ்ப் சிந்தயித்வா புநஃபுநஃ || ௪௦.

ஏவம்ஸம்பூஜயேந்நித்யம் யாவஜ்ஜீவம்நஸம்சயஃ |

மஹாபாகவதார்பக்த்யா துஷ்டயர்த்தம் சார்வஃபாணிநை || ௪௧.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யாராதிக்கும் விதமென்னவென்

றுல்—ஸ்ரீவைஷ்ணவஞானவன், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வருவதைக்கேட்

ஸீ. மீ. வாக்கார்யங்களையும் விட்டு அழுத்திநுந்து வெகுஸம்
மம் சாஸ்மாய் அவர்களுக் கெதிர்கொண்டு போகக்கட
தம்ம புந்அவர் தன் கண்ணுக்குக் காணும்வரையில் தலை
தம்முடில் பிக்கொண்டுபோய் அம்மஹாபாகவதர்களைப்பா
ம்.—தேவல்லிழுந்து ஸாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டன்ஸமர்ப்
ருக்கு அவபத்திற்சென்று அடிக்கடி அவர்கள் திருவடிக
னங்குல்வைத்துக்கொண்டு தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவ
பணத்துக்கெழுந்த நுளப்பண்ணிக்கொண்டேவந்து தானே
இதுபடிகளை விளக்கி அவர்களாசமநம் செய்தபின் ம்ருது
ஞ்சு. மானஓராஸரத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்யபாத்யா
யகளை ஸமர்ப்பித்துப், பின்பு அவர்களை ஸேவித்தஆரத்தத்தினு
தழுதழுத்த குாதுணவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்துப், பி
றகு ஓர் பாத்ரத்திலவர்கள் திருவடிகளைப் பரிமளம்சேர்த்த ஜலத்
தை விட்டுவிளக்கி அர்க்யம் ஆசமநம் சந்தநம் புஷ்பம் இவைகளைஸ
மர்ப்பித்துப் பின்பு மதுபர்க்கமும் ஆசமநீயமும் ஸமர்ப்பித்துப் பல
விதமான பழங்கள் பக்ஷ்யங்களை யமுதுசெய்யப் பண்ணிவைத்துத்
தாம்பூலம் திருப்பரியட்டம் பூஷணம் ஸாவர்ணம் முதலியவைகளை
யும் ஸமர்ப்பித்துப்பின்பந்த ஸீபாததீர்த்தத்தைத் தன்பத்துக்களோ
டுகூட ஸ்ஹீகரிக்கக்கடவன், பிறகந்த ஸீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தீர்த்த
ப்ரஸாத முதலியவைகளை பக்தியுடன்முதுசெய்யப்பண்ணிவைத்து
மென்மையான பள்ளியில்சயநம்செய்வித்துத் திருவடிகளை மெள்ளப்
பிடிக்கக்கடவன். அந்தஸீவைஷ்ணவர்கள் புறப்பட்டுப்போனால் தா
னவர்களுடன் அவ்வுரொல்லைவரைக்கும்சென்று அங்குதெண்டன் ஸ
மர்ப்பித்து அவர்களிடத்தி லறுஜனாபெற்று இவர்கள் விட்டுப்போ
கிறார்களே என்று துக்கத்துடன் அங்கே சற்றுநின்று அவர்கள்ம
றையும் வரையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்து மறைந்தபின் அத்திக்
கைகோக்கித் தெண்டனிட்டுத் திரும்பி, தன்னகத்திற்குவந்து அவர்
கள் பிரிவுபொருமல் அவர்களுையே அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு
துக்கத்தினால் அந்த ஸமயம் போஜநம் செய்யாம லிருக்கக்கடவ
ன். இவ்விதமாகவே தான் பிழைத்திருக்கும் வரையில் மஹாபாகவ
தர்களை பக்தியுடனாராதிக்கக்கடவன், அதினால் ஸீமங்காராயணனிவ
னிதத்தி லருள்புரிவன்.

சசு

ஐதம் ரஹஸ்யம் ஸ்ரமம் நைவா ஹேயம் மஹரி ஷி!

ஐவதாஃவை மயூஸ்ரீக் மேத டெஸ்டுவ மூத்ருமம்॥ ௪௨॥

இதம்ரஹஸ்யம்பரமம் நைவாக்யேயம்மஹர்வு

பவதாம்வைமயாப்ரோக்த மேதத்வைஷ்ணுத் |

தா-ம்.—ஸர்வோத்தமமான இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஐக்யேயம் 3௩||

பரமரஹஸ்யம்; ஒருவர்க்கும் சொல்லக்கூடாது குச்சொன்னேன். மற்றருஷிகள் சொல்லார்களீ ஸ்வாஹ |

நாஸ்ய ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணாந்ரு || ௪௦||

நாஸ்ய ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

நாஸ்ய ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

நாஸ்ய ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

தா-ம்.—வாரீர் மஹர்ஷிகளே! ஸ்ரீமந்நாராயணனை யுகையே மதுஷ்யர் ஸத்தகதியடைகைக்கு ஹேது;வேறொன்று ஹேதுக மாட்டாது. மஹர்ஷிகளே! வேறொன்று ஸத்தகதிக்கு ஹேதுவாக மாட்டாது. (கேட்கிறவர்களுக்குத் தன்வார்த்தையில் த்ருடமாக நம்பிக்கைக்காசவும் இதுவே உண்மையென் றவர்களுக்கறிவிக்கைக்காகவும் இரண்டுகரம் ஸ்ரீபராசரபகவா நருளிச்செய்தார்.) சந.

வீசம் ஸாஸரேஷ்டா ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

ஸர்வ வாத்ரேஷ்டா ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

ஏவம்பராசரேணுத்தம் சாஸ்த்ரம்ஸ்ருதவாமஹர்ஷய:|

ஸர்வஏவாபவந்ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ்தேஜநார்த்ததம்|| சச.

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த தர்மசாஸ்த்ரத்தை ருஷிகள் கேட்டு அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில ப்ரபத்திசெய்தார்கள். சச.

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸஸுகிநோவயம்|

க்ருதார்த்தாஸ்சமுநிஸ்யேஷ்ட ஸாக்ஷாத் தர்மஸ்த்வமேவந: || சந.

தா-ம்.—இனிமஹர்ஷிகள் உபகாரஸ்மருதியினால் ஸ்ரீபராசரபகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.—ஸ்வாம்! தேவரீருடைய அநுக்ரஹத்தினால் நாங்கள் நிலைபெற்றோம், பரமஸுகத்தை யடைந்தோம். இனி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய க்ருத்பமொன்றுமில்லை. எங்களுக்கு தேவரீரே தர்மஸ்வரூப மாகையால் தேவரீர் கைங்கர்யமே எங்களுக்குச் செய்யத்தக்கது. சந.

வீசம் ஸாஸரேஷ்டா ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

ஸர்வ வாத்ரேஷ்டா ஸ்ருனிவரத்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநாந்ரு || ௪௦||

ஏவம்பராசரேணுத்தம் சாஸ்த்ரம்ஸ்ருதவாமஹர்ஷய:|

ஸர்வஏவாபவந்ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ்தேஜநார்த்ததம்|| சச.

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த தர்மசாஸ்த்ரத்தை ருஷிகள் கேட்டு அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில ப்ரபத்திசெய்தார்கள். சச.

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸஸுகிநோவயம்|

க்ருதார்த்தாஸ்சமுநிஸ்யேஷ்ட ஸாக்ஷாத் தர்மஸ்த்வமேவந: || சந.

தா-ம்.—இனிமஹர்ஷிகள் உபகாரஸ்மருதியினால் ஸ்ரீபராசரபகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.—ஸ்வாம்! தேவரீருடைய அநுக்ரஹத்தினால் நாங்கள் நிலைபெற்றோம், பரமஸுகத்தை யடைந்தோம். இனி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய க்ருத்பமொன்றுமில்லை. எங்களுக்கு தேவரீரே தர்மஸ்வரூப மாகையால் தேவரீர் கைங்கர்யமே எங்களுக்குச் செய்யத்தக்கது. சந.

டோலர் தான் எல்லாக்காரயங்களையும் விட்டு எழுந்திருந்து வெகுஸ்த் தோஷத்துடன் சீக்ரமாய் அவர்களுக் கெதிராகொண்டு போகக்கடவன், போம்போது அவர் தன கண்ணுக்குக் காணாமவனாயில் தலைமேல் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டுபோய அம்மஹாபாகவதர்களைப்பார்த்த வுடனே தரையில்விழுந்து ஸாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துப்பின்பு ஸபீபத்திறசென்று அடிக்கடி அவர்கள் திருவடிகளைத் தன சிரஸில்வைத்துக்கொண்டு தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவர்களைத் தன அகத்துக்கெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து தானே அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கி அவர்களாசமநம் செய்தபின் மருதுவாய் ஸூத்தரமான ஓராஸநத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்யபாதயாசமநீயங்களை ஸமாபிதித்துப்பின்பு அவர்களை ஸேவித்த ஆநதத்தினால் தழுதழுத்த ஞாநுடனவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்துப், பிறகு ஓர் பார்த்ததிலவர்கள் திருவடிகளைப் பரிமளமசோதத ஜலத்தை விட்டுவிளக்கி அர்க்யம் ஆசமநம் சந்தநம் புஷ்பம் இவைகளை ஸமாபிதித்துப் பின்பு மதுபர்க்கமும் ஆசமநீயமும் ஸமாபிதித்துப் பல்விதமான பழங்கள பக்ஷ்யங்களை யழுதுசெய்யப் பண்ணிவைத்துத் தாமபூலம் திருப்பரியட்டம் பூஷணம் ஸூவர்ணம் முதலியவைகளை யும் ஸமாபிதித்துப்பின்பத ஸீபாததீர்த்தத்தைத் தனபாதுக்களோடு கூட ஸ்விக்கரிக்கக்கடவன். பிறகந்த ஸீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தீர்த்த பரஸாத முதலியவைகளை பக்தியுடனழுதுசெய்யப்பண்ணிவைத்து மெனமையான பள்ளியில்சயநம்செய்வித்துத் திருவடிகளை மெள்ளப் பிடுகக்கடவன் அநத ஸீவைஷ்ணவர்கள் புறப்பட்டுப்போனால் தானவர்களுடன் அவ்ஷுரொல்லைவரைக்குமசென்று அங்குதெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவர்களிடத்தி லநுஜனைபெற்று இவர்கள் விட்டுப்போகிறார்களே என்று துக்கத்துடன் அங்கே சற்றுநின்று அவர்கள்மறையும் வரையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்து மறைந்தபின் அததிக் கைநோக்கித் தெண்டனிடடுத் திரும்பி, தன்னகத்திற்குவந்து அவர்கள் பிரிவுபொருமல் அவர்களுையே அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் அநத ஸமயம் போஜநம் செய்யாம விருக்கக்கடவன். இவ்விதமாகவே தான் பிழைத்திருக்கும் வரையில் மஹாபாகவதர்களை பக்தியுடனாரதிக்கக்கடவன், அதினால் ஸீமநாராயணனினிடத்தி லருளபுரிவன்.

ఇదం రహస్యం పరమం నైవా ఘ్యేయం మహర్షిభిః।

భవతావై మయాప్రోక్త మేత ద్వైష్ణవ ముత్తమమ్॥ ౪౨॥

இதம்ரஹஸ்யமபரமம நைவாகயேயமமஹர்ஷிபிஃ|

பவதாமவைமயாபரோத்த மேததவைஷணவமுததமம்|| ச2.

தா-ம.—ஸாவோததமமான இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மமானது பரமரஹஸ்யம், ஒருவாக்கும் சொல்லக்கூடாது. இதைநானுங்களுக்குச் சொன்னேன். மற்றருஷிகள் சொல்லார்கள. ச2..

நாஸ்ய ஸ்ருவரக்ஷேஃ ஹரிஸம்ஸாரயணாகருணம் |

நாஸ்ய ஸ்ருவரக்ஷேஃ ஹரிஸம்ஸாரயணமவிநா || 83||

நாகயந்முநிவரஸரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸாரயணாகருணம்|

நாகயந்முநிவரஸரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸாரயணமவிநா|| சந.

தா-ம.—வாரீர மஹாஷிகளே! ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாஸ்ரயிக்கையே மறுஷ்யர் ஸத்தகதியடைகைக்கு ஹேது;வேறென்று ஹேதுவாக மாட்டாது. மஹர்ஷிகளே! வேறென்று ஸத்தகதிக்கு ஹேதுவாக மாட்டாது (கேட்கிறவர்களுக்குத் தனவார்த்தையில் த்ருடமாக நம்பிக்கைக்காசவும் இதுவே உண்மையென நவாகளுக்கறிவிக்கைக்காகவும் இரண்டுதரம் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்தார்.) சந.

வீவம் ஸாஸ்திரேஃ சம்ஸாரயணாகருணம் |

ஸர்வ வர்ஷ சம்ஸாரயணாகருணம் | 84||

ஏவமபராசரேணோத்தம சாஸ்திரமஸுருதவாமஹர்ஷயஃ|

ஸாவஏவாபவநஸமயக பரபநாஸ்தேஜநாத்தநம்|| சச.

தா-ம.—இவவிதமாய ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த தர்மசாஸ்தரத்தை ருஷிகள்கேட்டு அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்திலுள் பரபத்திசெய்தார்கள் சச.

ஹம்ஸம்ஸாரயணாகருணம் |

ஹம்ஸம்ஸாரயணாகருணம் | 85||

பகவம்ஸ்த்வத்ரஸாதேந ஸாதாஸஸுகிரோவயம்|

கருதாதாதாஸ்குமுநிஸரேஷ்ட ஸாக்ஷாததர்மஸ்தவமேவநஃ || சந

தா-ம.—இனிமஹர்ஷிகள் உபகாரஸமருதியினால் ஸ்ரீபராசரபகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.—ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய அநுக்ரஹத்தினால் நாங்கள் நிலைபெற்றோம். பரமஸுகததை யடைந்தோம். இனி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய க்ருத்யமொன்றுமில்லை. என்களுக்கு தேவரீரே தர்மஸ்வரூப மாகையால் தேவரீரே கைங்கர்யமே எங்களுக்குச் செய்யத்தக்கது சந.

ஹம்ஸம்ஸாரயணாகருணம் |

ஹம்ஸம்ஸாரயணாகருணம் | 86||

